

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ-ΦΑΞ 5232553 ΤΕΤΑΡΤΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2000 ΑΡ. ΦΥΛ. 364 ΔΡΧ 200

Η ΚΛΙΚΑ ΣΗΜΙΤΗ ΕΞΟΝΤΩΣΕ ΤΟ ΣΦΗΝΙΑ Σε ενιαίο σχέδιο με ψευτοΚΚΕ- ΣΥΝ και με τη στήριξη Καραμανλή

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Φίλοι αναγνώστες της Νέας Ανατολής σ' αυτό το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας θα βρείτε και μια ταχυδρομική επιταγή. Πρόκειται για την καμπάνια οικονομικής ενίσχυσης της οργάνωσης μας. Το οικονομικό έχει μετατατραπεί πια σε ένα από τους βασικότερους κρίκους της λειτουργίας και της δράσης της ΟΑΚΚΕ κι αυτό γιατί οι ορμητικές πολιτικές εξελίξεις επιβάλλουν αυξημένα πολιτικά καθήκοντα. Για ν' ανταποκριθούμε στις ανάγκες αυτές (κι αυτό στο βαθμό που μας επιτρέπει ο δοσμένος συσχετισμός δυνάμεων δηλ. η μικρή μας δύναμη) χρειάζονται δύο προϋποθέσεις: άνθρωποι και λεφτά, λεφτά και μέλη. Αυτά τα δύο πράγματα είναι αλληλένδετα. Η σχετική άνεση στο οικονομικό μας δίνει τη δυνατότητα (που επιτρέπει πάλι η μικρή μας δύναμη) να κινηθούμε πολύ πιο δραστήρια και να φτάσει η φωνή μας σε όλο και περισσότερους ανθρώπους του λαού κι αυτό να φέρει νέους φίλους νέες επιρροές, νέα μέλη. Η οργάνωση νέων μελών αυξάνει και τις εισφορές στο οικονομικό και ενισχύει την προπαγάνδα μας. Καλούμε λοιπόν τους φίλους της ΟΑΚΚΕ να σταθούν δίπλα της, να την ενισχύσουν. Όποιος σ' αλήθεια συμφωνεί μαζί μας και μας υποστηρίζει πρέπει να μας υποστηρίζει οικονομικά και να βοηθήσει όπου μπορεί πρακτικά την οργάνωση.

Καλούμε επίσης εκείνους τους συνδρομητές που για καιρό δεν έχουν τακτοποιήσει τις οφειλές τους να στείλουν τη συνδρομή τους. Είναι απαραίτητο για τη στήριξη της Νέας Ανατολής, για την έκδοση και τη διάδοση της.

Η αυτοκτονία Σφηνιά αποτελεί από μόνη της τη χρεωκοπία όλου του πολιτικού ιδεολογήματος περί “μονοπωλίου της ΜΦΔ”. Τα μονοπώλια δεν αυτοκτονούν. Έχουν μεγάλη πολιτική ισχύ μνέσα στο σύγχρονο αστικό κράτος και δεν απομονώνονται, δεν ριπντάρονται και δεν χρεωκοπούν.

Για άλλη μια φορά αποδεικνύεται ότι η πολιτική εξουσία στην Ελλάδα δεν βρίσκεται εκεί που βρίσκεται το μεγάλο βιομηχανικό κεφάλαιο. Αν η βιομηχανική αστική τάξη ήταν ισχυρή τότε απέναντι στο μπλοκ των 4 κομμάτων που σκότωσαν τον Σφηνιά, θα υπήρχε ένα άλλο πολιτικό μπλοκ.

Όμως τίποτα. Το χαρακτηριστικό σε αυτή τη μάχη ήταν πόσο εύκολα οι σοσιαλφασίστες διέσπασαν τους ακτοπλόους, και πως α-

πομόνωσαν τον Σφηνιά πολιτικά και οικονομικά. Έτσι κατάφεραν πρώτα να απομονώσουν τον Σφηνιά από τις Μινωϊκές (Κληρονόμο) και από την ΑΝΕΚ δίνοντας και στις δύο αυτές εταιρείες άδειες για τα νέα τους πλοία. Προηγουμένως είχαν διασπάσει τους ακτοπλόους με το να εισάγουν την κρίσιμη στιγμή τον Παναγόπουλο στο Αιγαίο.

Σε ότι αφορά το υπόλοιπο κομμάτι της αστικής τάξης που είχε

μετοχές μέσα στην ΜΦΔ αυτό δεν μπορούσε να εκφραστεί πολιτικά και να στηρίξει τον αρχηγό του. Έφτασε μάλιστα στο σημείο στα μέσα του Οκτώβρη, δύο εβδομάδες μετά το ναυάγιο να καθαίρει τον Σφηνιά στα χαρτιά, αν και τον άφησε να μείνει σαν τέτοιος στη διαχείριση.

Για να φτάσουν όλοι αυτοί σ' αυτό το σημείο χρειάστηκε η ιδεολογική τρομοκρατία τους μέσα από τα τηλεοπτικά ΜΜΕ και τον Τύπο. Τα ΜΜΕ με τη σειρά τους δεν έχουν ποτέ αντισταθεί σε ομοβροντία και των 4 κομμάτων. Σ' αυτή τη λαίλαπα υποκύπτουν ό-

συνέχεια στη σελ. 2

ΧΤΥΠΗΜΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΞΙΑ ΤΟΥ ΓΛΥΞΜΠΟΥΡΓΚ

Με απόφαση του το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου υποχρεώνει την Ελλάδα να πληρώσει γύρω στα 600 δις αποζημίωση στον Γλύξμπουργκ για την απαλλοτριωμένη από το δημόσιο βασιλική περιουσία. Η απόφαση αυτή ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων στο εσωτερικό της χώρας, με πιο έντονες αυτές των ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ που στράφηκαν για άλλη μια φορά εναντίον της Ευρώπης.

Ο αιφνιδιασμός του πολιτικού κόσμου ήταν τελείως υποκριτικός. Το θέμα της βασιλικής περιουσίας μετά το δημοψήφισμα που κατάργησε τη βασιλεία στην Ελλάδα έρχεται διαρκώς στην επικαιρότητα επειδή η αστική τάξη το έχει αφήσει να σέρνεται όλα αυτά τα χρόνια θέλοντας να διατηρήσει τους δεσμούς της με αυτό το πολιτικό της κομμάτι της που το εκπροσωπούσε ως το

1990 ο Γλύξμπουργκ. Η ευρωπαϊκή απόφαση μελέτησε την πρακτική όλων των κυβερνήσεων από τότε που απέκτησε ο Γλύξμπουργκ την περιουσία έως σήμερα και διαπίστωσε όλες τις παλιωδιές της Ελλάδας. Σε ότι αφορά την περιουσία η απόφαση βασίστηκε στις ρυθμίσεις που είχαν γίνει κατά καιρούς από το ελληνικό κράτος, που θεμελιώναν δικαίωμα ιδιοκτησίας στον Γλύξμπουργκ. Σε ότι αφορά την αξίωση του Γλύξμπουργκ να χρησιμοποιεί τον τίτλο του βασιλιά, η απόφαση στηριγμένη στις αρχές της δημοκρατίας και στο ελληνικό Σύνταγμα, απαγόρευσε τη χρησιμοποίηση οποιουδήποτε πολιτικού τίτλου, και τον υποχρέωσε να συμπεριφέρεται όπως οποιοσδήποτε ιδιώτης αν θέλει να δικαιούται αποζημίωση. Το κομμάτι της ευρωπαϊκής απόφασης που αφορά την αποζημίωση για το οποίο όλοι διαμαρτύρονται ήταν ουσιαστικά απόρροια των πρακτι-

συνέχεια στη σελ. 6

συνέχεια από τη σελ. 1

λοι. Χάνουν κάθε δύναμη αντίστασης και αφού νικηθούν πολιτικά, μετά είναι εύκολο να λεηλατηθούν και οικονομικά. Εννοείται ότι παράλληλα μ' αυτή την ασύλληπτη πολιτική πίεση και χάρη σ' αυτήν, η συμμορία Σημίτη εκ μέρους όλων των φαιοκόκκινων έβαλε σε εφαρμογή και τους επίσημους κρατικούς μηχανισμούς βίας διορίζοντας ένα δικό της ανακριτή, τον Καραδημητρίου, με παράτυπες ενέργειες και δίνοντας πολιτικά σαν κατεύθυνση την απόδειξη της μη αξιοπιστίας του πλοίου. Από εκείνη τη στιγμή και πέρα το αστικό επιτελείο της MFD έβλεπε να απειλείται το κεφάλι του και όχι μόνο εκείνο του Σημιά. Τότε άρχισαν οι απειλές αποχωρήσεων από την MFD αν και ο Σημιά τους καθιστούσε ότι το ανακριτικό πόρισμα θα ήταν θετικό. Πιθανά η κύρια οικονομική κόντρα εκ των έσω να ήταν επίσης πολιτικής φύσης. Ο Κοντομηνάς, ιδιοκτήτης του Alpha και μεγάλος μέτοχος της MFD χτυπούσε τον Σημιά λυσαλέα από το κανάλι του από την πρώτη στιγμή του ναυαγίου δίνοντας διαρκές βήμα στους κνίτες. Είναι σίγουρο ότι ο ίδιος θα πίεζε τον Σημιά και από μέσα. Ο Κοντομηνάς έχει τελευταία συμμαχίες με το ρώσικο μπλοκ στα Βαλκάνια, ιδιαίτερα στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Σε κάθε περίπτωση είναι μέσα στο νέο καθεστώς.

Οι ρωσόδοιοι για να ρίξουν από πάνω τους την ευθύνη των κομμάτων και των MME για την αυτοκτονία Σημιά τη ρίχνουν στους ακτοπλοούς ανταγωνιστές και στους συνεταιρούς του Σημιά, δηλαδή πάλι στο δικό του αστικό στρατόπεδο. Όμως η πίεση αυτού του είδους στον Σημιά δυνάμωσε και έγινε αποτελεσματική μόνο και μόνο γιατί έγινε αφόρητη η πολιτική πίεση από τα έξω.

Είναι το καθεστώς των 4 βρώμικων κομμάτων κάτω από την ηγεσία Σημιά που δολοφόνησε το Σημιά. Και βέβαια δεν δολοφόνησε ένα μονοπωλιστή. Αυτή είναι μια ελεεινή απάτη, άξια των σύγχρονων Γκαίμπελς που την εφεύραν. Ο Σημιάς δεν δημιούργησε κανένα μονοπώλιο. Το μονοπώλιο υπήρχε. Ήταν το νομικό μονοπώλιο ορισμένων εφοπλιστών που τους παραχωρούσε το κράτος σε μερικές γραμμές του Αιγαίου. Αυτός ο εφοπλισμός των μικρών θαλάσσιων φέουδων διασπασμένος, αργοπέθαινε μαζί με τα παλιά του βαπόρια. Ο Σημιάς αγόρασε όχι τόσο τα πλοία όσο αυτές τις γραμμές ενώνοντας σε ένα οργανωμένο στόλο τις διασπασμένες παραγωγικές δυνάμεις που διαχειρίζονταν αυτές τις γραμμές. Κάνοντας αυτό διαμόρφωσε τους όρους για οικονομίες κλίμακας οπότε και τους όρους για τον εκσυγχρονισμό αυτού του στόλου που τα 4 Χαΐσπιντ ήταν η υλική του έκφραση. Η MFD έκφραζε το μπάσιμο του ελληνικού ακτοπλοϊκού κεφάλαιου στην παγκόσμια αγορά που επέβαλε η άρση του καμποτάζ το 2004. Για να το πετύχει αυτό ο Σημιάς ανέλαβε να διαχειριστεί όχι μόνο το ακτοπλοϊκό αλλά και ένα κομμά-

συνέχεια στη σελ. 13

ΠΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ Ο ΣΗΜΙΤΗΣ ΕΞΟΝΤΩΣΕ ΤΟΝ ΣΦΗΝΙΑ

Ενιαίο σχέδιο με ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ και στήριξη Καραμανλή

Αντίθετα με όλες τις μαρτυρίες και την ομολογία των ίδιων των πλοηγών του ότι το "Σάμινα" έπεσε σε βράχο από ανθρώπινο λάθος, το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ με τα στελέχη τους στην ΠΙΕΜΕΝ και ΠΙΕΝΕΝ γέμιζαν την ώρα της τραγωδίας τα κανάλια με τη θέση ότι έφταιγε το πλοίο για το ναυάγιο, δηλαδή ο πλοιοκτήτης. Ο Σημιάς επέβαλε αστραπιαία αυτή τη θέση σε όλο το ΠΑΣΟΚ και προσανατόλισε σε αυτή την κατεύθυνση τις ανακρίσεις. Στο πλευρό του έσπευσε πρωτοπόρα, όπως κάνει πάντα στα σοβαρά ζητήματα, ο Καραμανλής. Για να εξαφανιστεί κάθε πιθανός πολιτικός σύμμαχος του Σημιά ο Σημιάς έδωσε αμέσως το Ροκόφυλλο από την ΚΕ του ΠΑΣΟΚ.

Αμέσως μετά προχώρησε σε μέτρα διοικητικής τρομοκρατίας και σε εκκαθαρίσεις και αποδιάρθρωσε την κίνηση της MFD στο Αιγαίο. Ταυτόχρονα έδωσε τον "πολιτικό αέρα" στα δικαστήρια για τη δέσμευση της καρδιάς της MFD που είναι τα Χαΐσπιντ. Τέλος με εκβιασμούς υποχρέωσε την ANEK αλλά και τις Μινωικές να εγκαταλείψουν τον Σημιά. Αυτά όλα σήμαιναν εκτός από την ηθική και την οικονομική συντριβή του τελευταίου.

Για να καλύψει τον κανιβαλισμό της η κλίκα Σημιά ρίχνει τώρα με τρόπο την κύρια ευθύνη της εξόντωσης του Σημιά, στα MME, στον Παπουτσή και στον Παναγόπουλο. Όμως είναι τα MME που έβγαλαν τα πρώτα ρεπορτάζ για την ευθύνη των πλοιαρχών πριν τα "νουθετήσουν" τα ενωμένα 4 κόμματα. Σε ότι αφορά τον Παπουτσή αυτός έγινε όργανο του Σημιά για να σώσει το τομάρι του, αφοτου η μόνιμη κραυγή της ΝΔ ήταν να παραιτηθεί. Ο Σημιάς όμως τον άφησε εκεί να κάνει τη βρωμοδουλειά και για να καλύπτεται ο ίδιος. Όσο για τον Παναγόπουλο αφού τον εξόρισε για χρόνια από το Αιγαίο τον έφερε τώρα μόνο και μόνο για να διασπάσει τους ακτοπλοούς. Απόδειξη ότι θα υποχρεώσει τα Superfast να περνάνε από τα...Κύθηρα. Τα ίδια κάνει και με τα νέα ταχύπλοα των Μινωικών και της ANEK τιμωρώντας τους πάντες για τον εκσυγχρονισμό τους.

Η εξήγηση είναι η εξής: Το μέτωπο Σημιά-ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ μαζί με την κλίκα Καραμανλή στη ΝΔ έχουν ένα στόχο, να συντρίψουν κάθε ισχυροποίηση του βιομηχανικού κεφάλαιου, οπότε και της βιομηχανίας μεταφορών. Ο Σημιάς "εκτελέστηκε" γιατί ενοποίησε το διασπασμένο και καθυστερημένο ακτοπλοϊκό κεφάλαιο του Αιγαίου και άρχισε τον εκσυγχρονισμό του με τα Χαΐσπιντ. Το ίδιο αντιβιομηχανικό μέτωπο έκλεισε τα Λιπάσματα στον Πειραιά, εμποδίζει την ανάπτυξη της Πετρόλα, κλείνει την TVX, εξαπολύει αντιβιομηχανικά οικολογικά κινήματα και δυναμώνει το αντιναυτιλιακό Ε' Τμήμα του ΣτΕ.

Γιατί τα κάνουν αυτά Σημιάς-ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ μαζί με την κλίκα Καραμανλή; Τα κάνουν για να μετατρέψουν την Ελλάδα σε εξάρτημα της νεοφασιστικής Ρωσίας. Γι' αυτό δυναμώνουν μόνο ένα κεφάλαιο στην Ελλάδα, το μόνο μονοπωλιακό, εκείνο του πράκτορα της Στάζι-ΚGB Κόκκαλη (και του συνταίρου του Μυτιληναίου) το οποίο δε ζει από την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, αλλά από τη ληστεία του Δημόσιου. Πιθανότατα μάλιστα συντρίβοντας τον Σημιά θέλουν να δώσουν την MFD κοψοχρονοιά στον ήδη μειωηφικό της μέτοχο Κόκκαλη.

Όσοι πιστεύουν ότι ο Σημιάς είναι φιλοευρωπαίος ας σκεφτούν ένα πράγμα: Ότι έχει καθαίρει ΟΛΟΥΣ τους υπουργούς του που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο έχουν γίνει στόχος των "κινήματων" του ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ, όπως τους Τζουμάκα, Ρωμαίο, Αρσένη, Γιαννόπουλο, Πάγκαλο, Παπαδόπουλο. Το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ είναι πάντα παιδιά της φαιοκόκκινης ΕΣΣΔ. Ο Σημιάς, είναι ο εισοδιστής τους στο ΠΑΣΟΚ.

Αυτοί είναι οι ηθικοί αυτουργοί της αυτοκτονίας Σημιά όπως παλιότερα της δολοφονίας του Μποδοσάκη, του Αγγελόπουλου και του Περαιτικού. Εξοντώνουν αστούς μόνο και μόνο για να συντρίψουν ή να λεηλατήσουν τις παραγωγικές δυνάμεις που αυτοί εκπροσωπούν. Αυτό δεν το έκαναν ποτέ οι λαοί. Το έκαναν οι αποικιοκράτες, οι κομπραδόροι και οι ναζί.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σύλληψη μελών της ΟΑΚΚΕ για την αφίσα που αποκαλύπτει το ρόλο Σημιά στην εξόντωση Σημιά

Η ΟΑΚΚΕ καταγγέλει τη σύλληψη 7 μελών της το βράδυ της Παρασκευής και την κράτηση τους στο κρατητήριο του Α.Τ. Πειραιά ως τις πρώτες πρωινές ώρες του Σαββάτου επειδή κολλούσαν εφημερίδα τοίχου με τίτλο: "ΠΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ Ο ΣΗΜΙΤΗΣ ΕΞΟΝΤΩΣΕ ΤΟΝ ΣΦΗΝΙΑ" και υπότιτλο "Ενιαίο σχέδιο με ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ και στήριξη Καραμανλή".

Τους συντρόφους μας συνέλαβε με μια οργανωμένη αστυνομική επιχείρηση ένα πολυπληθές απόσπασμα ανδρών της κρατικής ασφάλειας, της ασφάλειας Πειραιά, και της ομάδας Ζ, που επικαλέστηκε το νόμο για την καταστολή της αριστοκρατίας. Οι σύντροφοι μας διαμαρτυρήθηκαν έντονα γι' αυτή τη βίβλαση και ξαφνική επίθεση σε πολίτες που ασκούσαν ένα από καιρό κατοχυρωμένο δημοκρατικό δικαίωμα. Τότε το απόσπασμα αυτό επικοινωνήσε με τους ανωτέρους του που του έδωσαν εντολή να προχωρήσει σε "προσαγωγή" των αριστοκρατών σαν ύποπτων γενικά και για την εξακρίβωση τάχα των στοιχείων τους κι αυτό παρά το ότι επέδειξαν τις ταυτότητες τους.

Πρόκειται για μια ενέργεια απρόκλητης πολιτικής βίας, την πρώτη από την απαγόρευση κάθε "αιχμηρή" αριστοκρατίας στην εποχή του "μακεδονικού" πριν δέκα χρόνια.

Είναι φανερό ότι η ηγετική κλίκα Σημιά-Λαλιώτη-Γ. Παπανδρέου και ο έμπιστος υπουργός της Χρυσοχοϊδης δεν διστάζουν να δείξουν την οργή τους και να επιχειρούν να εκφοβίσουν εκείνους που ξεσκεπάζουν τη φαιοκόκκινη γραμμή τους και τις αληθινές πολιτικές τους συμμαχίες. Οι δημοκράτες δεν πρέπει να τρέφουν αυταπάτες για την πραγματική φύση τους. Όσο για την ΟΑΚΚΕ δεν θα σταματήσει να τους καταγγέλει για την αντιβιομηχανική και την αντιναυτιλιακή τους γραμμή που έφτασε ως την εξόντωση του Σημιά.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στην Τ. Θυρίδα 8371, Τ.Κ. 10010

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 300/764962-29 ή την Τ.Θ. 8371 Τ.Κ. 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Κούτελος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΓΙΑ ΤΟ "ΠΙΘΑΝΟ" ΚΟΜΜΑ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

Μιά ελεγχόμενη απειλή για τη συγκρότηση της "κεντροαριστεράς"

Το περίφημο κόμμα Αβραμόπουλου ήταν να γεννηθεί εδώ και πολλά χρόνια και σε πολλές περιόδους. Και δεν γεννήθηκε γιατί σε κάθε προαναγγελία της γέννας έπεφταν από κάθε πλευρά του πολιτικού καθεστώτος τόσο δυνατές ομοβροντίες που το μωρό έχανε κάθε όρεξη για να εμφανιστεί μια νέα ύπαρξη σ' αυτό τον τόσο άσχημο κόσμο.

Είχαμε εξηγήσει τότε τον πόλεμο των ρωσόδουλων ενάντια στο "κόμμα" Αβραμόπουλου με τον φόβο τους μπροστά σε κάθε τι που θα έβαζε σε κίνδυνο την ηγεμονία που είχαν με τόσο κόπο κατακτήσει μέσα στα δύο μεγάλα αστικά κόμματα, τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Πέρα από αυτά ο Αβραμόπουλος μέσα στον απέραντο ομορτισμό του είχε δείξει σημάδια ευρωπαϊσμού και, επιπλέον είχε συγκροτήσει ανοιχτά με τον Λαλιώτη και ποιο πολύ με τον ΣΥΝ, πράγμα που φάνηκε καθαρά στο ζήτημα των παρκόμετρων.

Είναι φανερό ότι ιδιαίτερα την προηγούμενη περίοδο η σημερινή κλίμα του ΠΑΣΟΚ είχε καίριο πρόβλημα με τον Αβραμόπουλο γιατί αυτός θα εμπόδιζε την αυτοδύναμη άνοδο της για τη δεύτερη τετραετία στην εξουσία. Ξέρουμε τώρα τι σημαίνει αυτή η τετραετία: Κατάληψη από τους ρωσόδουλους του Υπ. Εξωτερικών (Γ. Παπανδρέου), κατάληψη του Υπ. Συγκοινωνιών (Βερελής) δηλαδή κατάληψη του ΟΤΕ και της Ολυμπιακής, εμβάθυνση της εξουσίας τους στην αστυνομία (Χρυσοχοϊδης), σχεδόν απόλυτη κυριαρχία τους στα Ολυμπιακά έργα (Λαλιώτης), ακόμα πιο δραστήριο χτύπημα της βιομηχανίας με το δυνάμωμα του "οικολογικού" μετώπου ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ-ψευτοΚΚΕ (π.χ. Πετρόλα, διατήρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος).

Αφού όμως αυτή η νέα τετραετής εξουσία Σημίτη δεν αμφισβητείται ουσιαστικά εξ αιτίας της συμφωνίας των άλλων τριών κομματικών ηγεσιών, ξαφνικά αυτό το ίδιο σύστημα όχι μόνο επιτρέπει, αλλά σπρώχνει τον Αβραμόπουλο να φτιάξει το κόμμα του. Την προηγούμενη περίοδο Σημίτης και Σκανδαλίδης κατηγορούσαν προκαταβολικά τον Αβραμόπουλο ότι αν έφτιαχνε κόμμα θα διέλυε το πολιτικό σύστημα και θα έφερνε αστάθεια και ανωμαλία. Τώρα Σκανδαλίδης και Τσοχατζόπουλος εκτιμάνε ότι αυτό θα φέρει μεν δυσκολίες, αλλά αναζωογόνηση στο ΠΑΣΟΚ, ενώ ο Λαλιώτης ουσιαστικά μιλάει για τη "μαργαρίτα" τον καλεί να σταματήσει να ταλαντεύεται και να προχωρήσει. Ο Καραμανλής ενώ πρώτα έβαζε τους τραμπούκους του να κάνουν απειλητικά τηλεφωνήματα στα υποψήφια στελέχη του νέου κόμματος που προέρχονταν από τη ΝΔ, τώρα αρνείται να ακολουθήσει την ίδια τακτική και προκαλεί δυσφορία σε αυτούς που του την προτείνουν (Βήμα, 3.12.2000). Όσο για τον ΣΥΝ που τότε φουρόταν, τώρα έχει μόνο καλά λόγια να πει για το νέο κόμμα, αλλά με το στόμα της Δαμανάκη και του εισοδιστή κνίτη Μπίστη, αφήνει ανοικτό και το ενδεχόμενο μελλοντικής συνεργασίας.

Αφήνουμε βέβαια τα γκάλοπ, τις δημοσιογραφικές έρευνες, τα τοκ-σού και όλους τους άλλους μηχανισμούς που διαμορφώνουν συνήθως το γλυκό πολιτικό κλίμα, όπως ακριβώς εξαπολύουν τα σκυλιά.

Τι έγινε λοιπόν ξαφνικά; Τι άλλαξε και τώρα όλοι θέλουν ή έστω ανέχονται το νέο κόμμα;

Μια καλή και σίγουρη απάντηση θέλει ακόμα μερικά πολιτικά στοιχεία. Όπως το ποια θα είναι τα νέα ηγετικά στελέχη αυτού του κόμματος, από πού κρατάει η σκούφια τους, ποιες είναι οι πρακτικές πολιτικές θέσεις του νέου σχηματισμού, ποιοι είναι οι ανοιχτοί του υποστηρικτές του και ποιοι οι ανοιχτοί του εχθροί. Όλα αυτά είναι ακόμα στο μισοσκόταδο και με έναν καλλιτέχνη του ομορτισμού σαν τον Αβραμόπουλο θα αργήσουν κάπως να έρθουν στο άπλετο φως.

Όμως μπορούμε να κάνουμε τις πρώτες υποθέσεις από το "άρωμα" που αναδύονται αυτές οι στιγμές και πιο πολύ από την ανάλυση της πολιτικής φάσης.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΑΣ

Φαίνεται λοιπόν ότι το ρωσόδουλο ηγετικό απαράτ όλων των κομμάτων χρειάζεται τον Αβραμόπουλο κύρια σαν προβοκάτορα για να υποχρεώσει τους αυτοδυναμικούς Πασόκους να δεχτούν τη μαζική διεϊσδυση των κνιτο-συνασπισμικών που έχουν οργανωθεί απ' έξω, που έχουν στρατοπεδεύσει έξω από το ΠΑΣΟΚ και περιμένουν να δοθεί το σύνθημα από την κλίμα Σημίτη και να ανοίξουν οι πόρτες. Όλος αυτός ο συρφετός των "ιερολοχιτών", των "δικτύων της κεντροαριστεράς", του "ΟΠΕΚ", των "κινήσεων πολιτών" κ.λπ. κ.λπ. έχει συναντήσει προς το παρόν μια σταθερή άρνηση από το "παλιό" ΠΑΣΟΚ.

Γιατί το ΠΑΣΟΚ αυτό "τρώει καλά" όσο και αν έχει μειωθεί το ψητό και δεν θέλει να μοιραστεί το γεύμα του με κανέναν άλλο, ιδιαίτερα δεν θέλει να το μοιραστεί με αυτούς τους μεταμφιεσμένους πρόην κνίτες του ΣΥΝ που στο κάτω-κάτω πάντα πυροβολούσαν το ΠΑΣΟΚ και πάντα ήταν πιο βουλμικοί, αδίστακτοι και διεφθαρμένοι από αυτούς στους περιορισμένους λειμώνες των Δήμων, των συνδικάτων και των ΔΕΚΟ όπου ως τα τώρα δρουν. Το παλιό ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, ευτυχώς για όλους μας, αρνείται να τους παραδώσει το κράτος του.

Η κλίμα Σημίτη-Λαλιώτη-Σκανδαλίδη-Γ.Παπανδρέου είναι εξαλλη γι' αυτή την άρνηση. Δίχως μια μαζική εισαγωγή φρέσκων και έμπειρων κνιτών αυτή η κλίμα δεν μπορεί να διοικήσει. Άλλωστε ήδη

πολλοί ταλαντούχοι εκ μεταγραφής κνίτες έχουν δεινοπαθήσει μέσα στο ΠΑΣΟΚ και έχουν χαθεί πιγμένοι από τις αυθόρμητες, αλλά έντονες αντιστάσεις του παλιού μηχανισμού. Ας σκεφτούμε τι έπαθε ο Παρασκευόπουλος στη Θεσσαλονίκη ή ο Γαλανός και ο Λογοθέτης στον Πειραιά. Μόνο σαν φυτευτοί εξωκοινοβουλευτικοί υπουργοί, υφυπουργοί και γραμματείς υπουργείων μπορούν να σταθούν αυτοί οι εισοδιστές. Όμως και ενάντια σε αυτή τη μέθοδο δυναμώνουν οι διαμαρτυρίες. Κανείς σοβαρός πασόκος δεν θέλει πια τους "εισοδιστές" ιδιαίτερα από τη στιγμή που τους δόθηκε αυτός ο χαρακτηρισμός.

Χρειάζεται λοιπόν μια πειστική απειλή σ' αυτούς τους πασόκους και μια προειδοποίηση ότι αν δεν αφήσουν τους εισοδιστές να μπουν μέσα τότε θα χάσουν και οι ίδιοι την εξουσία, δηλαδή τη νομή των κρατικών γραφειοκρατικών φέουδων. Μόνο αν κινδυνέψει να χάσει ολότελα τη λεία του αυτός ο στρατός-ακρίδα θα την μοιραστεί.

Το κόμμα Αβραμόπουλου είναι αυτή η πειστική απειλή. Το ΠΑΣΟΚ πρέπει να πλατύνει για να νικήσει τον Αβραμόπουλο, δηλαδή να κερδίσει την αυτοδυναμία όχι σαν ΠΑΣΟΚ, αλλά σαν μέτωπο της κεντροαριστεράς, ή όπως λένε σαν κνιτοειδή σαν κόμμα-παράταξη, δηλαδή σαν κόμμα που θα περιέχει και τους πιο προωθημένους προς το ΠΑΣΟΚ τύπους του ΣΥΝ, κυρίως τη Δαμανάκη και τον Μπίστη. Γι' αυτό το λόγο είναι η Δαμανάκη και ο Μπίστης που κανακεύουν τον Αβραμόπουλο.

Τα ερωτήματα είναι δύο: Πρώτο πως αντιμετωπίζουν οι ρωσόδουλοι το γεγονός ότι ο Αβραμόπουλος μπορεί να γίνει ένα μεγάλο ανεξέλεγκτο κόμμα. Δεύτερο, τι θα κάνουν αν διασπαστεί η ΝΔ εξ αιτίας του νέου κόμματος και βγουν από αυτήν πολλά ανεξέλεγκτα νέα κόμματα-θραύσματα. Εδώ πάλι μπορούμε να απαντήσουμε με εύλογες υποθέσεις.

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Οι ρωσόδουλοι δεν θα επιτρέψουν το "κόμμα προβοκάτσια" να προβοκάρει και τους ίδιους. Νομίζουμε άλλωστε ότι θα το εξαπολύσουν μόνο εφ' όσον έχουν εξασφαλίσει ότι θα ελέγξουν την πορεία του, ή τουλάχιστον θα προκαλέσουν την καταστροφή του όποτε τη χρειαστούν.

Από πολιτική άποψη το κόμμα αυτό έχει μια εγγενή αδυναμία. Είναι προσωπικό. Τα στελέχη του δεν έχουν προκύψει μαζί ή δίπλα στον Αβραμόπουλο μέσα από ανοιχτές και λίγο αυτόνομες για το καθένα πολιτικές μάχες, αλλά προκύπτουν σαν "προσωπικό εδάφος" που εξαπολύει και υπηρετεί έναν πολιτικό πύραυλο, ή καλύτερα ένα πολιτικό βεγγαλικό.

Αυτό το προσωπικό θα είναι πάντα τραυτό μπροστά στους κυρίαρχους του εδάφους, και αυτοί είναι οι εκατοντάδες και

χιλιάδες έμπειροι επαγγελματίες του κλασσικού πολιτικού στρατού των 4 κομμάτων. Είναι αυτοί που θα επιτρέψουν σε αυτό το προσωπικό να κάνει τη δουλειά του σε συνθήκες σχετικής ασφάλειας και αυτοί που θα το καταστρέψουν αν βγάλει γλώσσα στο καθεστώς. Δεν αποκλείεται μάλιστα ένα ηγετικό τμήμα αυτού του προσωπικού να είναι ήδη τμήμα των φαιοκόκκινων.

Πέρα από αυτά υπάρχει και το ζήτημα της οικονομικής στήριξης που είναι αποφασιστικό για τα κόμματα βεγγαλικά. Το Βήμα της Κυριακής 3 του Δεκέμβρη έγραψε πως ο Κόκκαλης "κλείνει το μάτι στον Αβραμόπουλο" και σίγουρα ο Αβραμόπουλος συμμετείχε σε μια πρόσφατη εκδήλωση του Ιδρύματος Κόκκαλη. Αν ένας Κόκκαλης, ένας Μυτιληναίος, ή έστω ένας Κοντομηνάς χρηματοδοτήσει τον Αβραμόπουλο, μπορεί επίσης να τον συντρίψει αν αυτός επιχειρήσει να ανεξαρτητοποιηθεί αποσύροντας τη στήριξη του. Δεν είναι άλλωστε δείγμα μιας εξάρτησης-άγνωστο ποιας ακριβώς φύσης-το γεγονός ότι ο Αβραμόπουλος εγκατέλειψε τους παπάδες στο ζήτημα του δημοψηφίσματος για τις ταυτότητες ή ότι γλείφει τόσο ξεδιάντροπα τον ως τα χθες πιο ορκισμένο του εχθρό που είναι η Δαμανάκη;

Πραγματικά δεν θα επιτραπεί στον Αβραμόπουλο να φτιάξει πραγματικά δικό του κόμμα με πλατιά λαϊκή βάση δίχως να πυροδοτηθεί ο μηχανισμός αυτόματης καταστροφής του. Αν η ανάλυσή μας είναι σωστή θα πρέπει οι ρωσόδουλοι να ελέγχουν απόλυτα αυτό το μηχανισμό. Άλλωστε αυτό που θέλουν δεν είναι το κόμμα Αβραμόπουλου αλλά η απειλή αυτού του κόμματος. Αν δηλαδή πετύχαιναν το στόχο τους να χάσουν τους εισοδιστές μέσα στο ΠΑΣΟΚ τότε θα έκαιγαν τον πύραυλο πριν απογειωθεί.

Αυτή πρέπει να είναι και η απάντηση στο ερώτημα σχετικά με τη ΝΔ. Η απειλή Αβραμόπουλου πρέπει να είναι τόσο λίγη ώστε να μην αποσθάρσει τη ΝΔ, αλλά και τόσο πολλή ώστε να τη συσπειρώσει γύρω από τον Καραμανλή και να θάψει οριστικά τη Μπακογιάννη.

Το μόνο που θα πρέπει να εξασφαλίζουν διαρκώς οι εμπνευστές μιας τέτοιας προβοκάτσιας είναι να μη δημιουργηθεί ένα πραγματικό πολιτικό μέτωπο του Αβραμόπουλου με προσωπικότητες τύπου Ανδριανόπουλου, Σουφλιά κ.λπ που να μπορεί να αποκτήσει έναν ισχυρό, πλατύ και αυτοδύναμο πολιτικό μηχανισμό. Αλλά αυτός ο κίνδυνος φαίνεται μακρινός για ένα κόμμα που έχει όνομα "του Αβραμόπουλου", κόμμα δηλαδή χωρίς συλλογική φυσιογνωμία που απωθεί κάθε φιλόδοξο πολιτικό αστό με στοιχειώδη αξιοπρέπεια. Αν αυτός ο πύραυλος εξαπολυθεί όλα δείχνουν ότι δύσκολα θα επιστρέψει στη γη.

ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 24 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Μέσα στις συνθήκες της γενικής αποβιομηχάνισης και του οικονομικού σαμποτάζ η αναθεώρηση του άρθρου 24 που αφορά την προστασία των δασών έχει μετατραπεί σε πεδίο μάχης μεταξύ των υποστηρικτών της ανάπτυξης και του ρωσόδουλου μετώπου που συνεπικουρείται πάντα συνειδητά ή ασυνείδητα από τους οικολόγους και μερικούς δημοκρατικούς ανθρώπους φίλους της φύσης και καλών προθέσεων.

Το άρθρο 24 ορίζει κρατική υποχρέωση της προστασίας των δασών ή των δασικών εκτάσεων με την εξαίρεση της περίπτωσης που η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη χρήση προέχει για την Εθνική Οικονομία και επιβάλλεται από το δημόσιο συμφέρον. Με αυτή την εξαίρεση το κράτος επιφυλάσσεται για δικαίωμα απαλλοτρίωσης στην περίπτωση πραγματοποίησης έργου που θα ωφελήσει την οικονομία. Κατά τ' άλλα στο Σύνταγμα αναφέρεται ότι τα σχετικά με το χαρακτηρισμό δασών και δασικών εκτάσεων θα ορίζονται κάθε φορά από νόμο.

Στα πλαίσια αυτής της ρύθμισης έγιναν από τη μια αναπτυξιακά έργα που η σημασία τους κρίθηκε μεγαλύτερη από τη σχετική επιβάρυνση, αλλά και πολλές αυθαιρέσεις και σε ότι αφορά το χτίσιμο αυθαιρέτων και σε ότι αφορά τη δημιουργία εργοστασίων και βιοτεχνιών σε ακατάλληλες τοποθεσίες. Για ό' αυτά δεν ευθυνόταν καθόλου η διατύπωση και το περιεχόμενο της συνταγματικής ρύθμισης αλλά ο γνωστός τρόπος λειτουργίας του ελληνικού κράτους που λειτουργεί στη βάση τη μίζας και της διαφθοράς, χωρίς έλεγχο, αναπτυξιακή πολιτική και πολιτική περιβάλλοντος.

Πάνω σ' αυτό το έδαφος και στην αγανάκτηση του λαού από τη μόλυνση που έπρεπε να υποστεί καθημερινά στις επιβαρημένες περιοχές και την υποβάθμιση του περιβάλλοντος γύρω του πάτησε το ρωσόδουλο μέτωπο για να εξαπολύσει την πιο βάρβαρη επίθεση ενάντια στη βιομηχανία και στους εργατές με πρόσχημα την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτή η εκστρατεία πλήττει χιλιάδες φορές περισσότερο το λαό από ότι η ανέλεγκτη οικοδόμηση, αφού αφήνει χιλιάδες εργατές χωρίς εργασία, διαλύει οικογένειες, οδηγεί την οικονομία σε κατάρρευση, μεγαλώνει τα επίπεδα της φτώχειας αλλά και της εγκληματικότητας και κατα-

στρέφει τη χώρα.

Κεντρικό εργαλείο αυτής της εκστρατείας κάτω από την πολιτική προστασία Λαλιώτη - Σημίτη έγινε το Ε' τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας, το βιομηχανοκτόνο τμήμα, όπου επικεφαλής τους βρέθηκε ο μοιραίος χουντικός εχθρός της ανάπτυξης Δεκλερής. Το Ε' τμήμα του ΣτΕ έδωσε την πολιτική άνεση στον Λαλιώτη και στην κυβέρνηση να εμφανίζονται σα φίλοι της βιομηχανίας δίνοντας τη μία έγκριση μετά την άλλη σε σχέδια επέκτασης και κατασκευής βιομηχανιών την οποία ήξεραν ότι αργότερα θα ακύρωνε το ΣτΕ χωρίς ποτέ να κάνουν πολιτικό θέμα τις εγκληματικές για τη βιομηχανία αποφάσεις του.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση της αποσάρθρωσης είχε αντιδράσει κατ' αρχήν η Β. Παπανδρέου όταν ήταν υπουργός Ανάπτυξης με νομοσχέδιο που επέτρεπε τις βιομηχανικές επεκτάσεις στην περιοχή της Αττικής με το σκεπτικό ότι οι βιομηχανίες που υπάρχουν εκεί αν δεν εκσυγχρονιστούν θα μολύνουν περισσότερο οπότε δεν θα υπάρχει κανένα όφελος από την απαγόρευση των επενδύσεων (περίπτωση Πετρόλα). Η δεύτερη αντίδραση ήρθε στη συζήτηση για τις διατάξεις προς αναθεώρηση από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ που πρότεινε προς αναθεώρηση το άρθρο 24, πρόταση την οποία υπερψήφισε και η ΝΔ για να την καταψηφίσει αμέσως μετά στη συζήτηση των συγκεκριμένων τροποποιήσεων στην επιτροπή αναθεώρησης. Από την κυβέρνηση την αναθεώρηση του άρθρου 24 υποστηρίζει δημόσια ο Βενιζέλος ενώ ο καθ' ύλην αρμόδιος Λαλιώτης δείχνει να μην ασχολείται με το θέμα. Ο Σταθόπουλος έκανε για λόγους εντυπώσεων μία κριτική εξ απαλών ονύχων στο Ε' τμήμα του ΣτΕ για τις αποφάσεις του.

Ποιες είναι οι τροποποιήσεις που προτείνονται για το άρθρο 24 που έχουν ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων; Πρώτον, η

προστασία των δασών συνδέεται με τη διασφάλιση και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής που προστατεύονται επίσης σαν υποχρέωση του κράτους. Σε συνέντευξη του στο *Βήμα*, ο εκπρόσωπος του αντι-βιομηχανικού μετώπου Δεκλερής, εξηγεί ότι αυτή η προσθήκη δίνει βάση για ερμηνείες που θα οδηγήσουν σε επεμβάσεις στο περιβάλλον στο όνομα της ποιότητας της ζωής. Διαπράττεται δηλαδή το ανομολόγητο έγκλημα να μην αποσαφηνίζεται "ότι το περιβάλλον είναι το προέχον κριτήριο έναντι της ποιότητας ζωής"! Κατά τον Δεκλερή και τους υποστηρικτές του το περιβάλλον είναι πάντα και σε οποιοσδήποτε συνθήκες πιο σημαντικό από τον άνθρωπο. Σύμφωνα με αυτή τη λογική στην περίπτωση που η προστασία της ποιότητας της ζωής πλήττει το περιβάλλον, "προέχει το περιβάλλον" και έρχεται σε δεύτερη μοίρα ο άνθρωπος! Έτσι εξηγούνται πολλά...

Η δεύτερη τροποποίηση αφορά την καθιέρωση της αρμοδιότητας του νομοθέτη για τον καθορισμό της έννοιας του "δάσους" και της "δασικής έκτασης". Αυτό αποσκοπεί στον αποχαρακτηρισμό εκτάσεων που αποτελούν μεν εκτάσεις πρασίνου αλλά αλλά τελείως χέρσες από πολλά χρόνια που ούτε καν έχουν καεί και που μπορούν να αποδοθούν με αυτό το σκεπτικό για άλλες χρήσεις. Μέχρι τώρα αντίθετα οι έννοιες αυτές ερμηνεύονταν στη βάση ισχυρισμών με αποτέλεσμα και εκτάσεις που δεν είχαν καμία ουσιαστική σημασία για την προστασία του περιβάλλοντος να χαρακτηρίζονται "δασικές εκτάσεις".

Με το προηγούμενο καθεστώς την αποσαφήνιση της έννοιας του "δάσους" την έκανε κάθε φορά το δικαστήριο, δηλαδή το Ε' τμήμα του ΣτΕ. Με βάση την προτεινόμενη τροποποίηση την αποσαφήνιση θα την κάνει ο νομοθέτης, δηλ. η εκάστοτε κυβέρνηση και Βουλή ανάλογα με τα συμφέροντα της οικονομίας και του κράτους. Αυτό έχει κάνει εξαλλους τους ρωσόδουλους που είδαν κι έπαθαν να αποκαταστήσουν ένα μηχανισμό δολοφονίας του αναπτυξιακού κεφάλαιου που τώρα θα αποδυναμωθεί. Η τρίτη τροποποίηση, η πιο σημαντική αφορά τις

περιπτώσεις που αίρεται η κρατική υποχρέωση για προστασία των δασών. Όπως είδαμε παραπάνω στην προηγούμενη διάταξη κριτήρια για την άρση ήταν η Εθνική Οικονομία και το δημόσιο συμφέρον, έννοιες πολύ στενές. Τώρα η άρση γίνεται στα πλαίσια της παραγράφου 3 του άρθρου 24, δηλαδή στα πλαίσια της διασφάλισης "για όλο τον πληθυσμό του δικαιώματος στην κατοικία, των καλύτερων όρων διαβίωσης και των αναγκαίων υποδομών". Με αυτή την τροποποίηση πλαταίνει πολύ το πεδίο των αποκλίσεων.

Το σύνολο αυτών των τροποποιήσεων αφενός δίνει μία ανάσα για την επέκταση και κατασκευή βιομηχανιών, αλλά και για την υλοποίηση μεγάλων αναπτυξιακών δημοσίων έργων, αφετέρου δημιουργεί ανησυχίες και στους καλοπροαίρετους δημοκράτες για την τύχη των πραγματικά ταλαιπωρημένων στη χώρα μας δασών. Αλλά η προστασία των δασών δεν είναι θέμα του Συντάγματος βασικά που δίνει τις κατευθυντήριες γραμμές πάντα, αλλά θέμα της κυβέρνησης, των διοικητικών μηχανισμών της, της πολιτικής που ακολουθεί σε σχέση με το περιβάλλον και τον κρατικό έλεγχο. Στο επίπεδο αυτό και με την ισχύουσα διάταξη του Συντάγματος έγιναν όργια αυθαιρέσις και εγκλημάτων κατά του περιβάλλοντος. Το ΣτΕ δεν προστατεύει τα δάση από την καταπάτηση, αλλά τους σαμποταριστές από τη

βιομηχανία.

Αυτή τη στιγμή δεν βρισκόμαστε σε μία περίοδο που ο ελληνικός λαός κινδυνεύει από την υπέρμετρα αυξημένη μόλυνση ή τόσο από την άναρχη δόμηση. Αυτά ήταν βασικά πλήγματα της εικοσαετίας '70-'90. Αντίθετα στην περίοδο που διανύουμε ο λαός υποφέρει από την ανεργία και η οικονομία της χώρας από την έλλειψη επενδύσεων και την αποτυχία υλοποίησης αναπτυξιακών έργων και προγραμμάτων. Γι' αυτό το λόγο πρέπει να υποστηριχθεί η προσπάθεια τροποποίησης του άρθρου 24 που είναι και η μοναδική διέξοδος για να καταρρακωθεί η δολοφονικός μηχανισμός που έχει στηθεί ενάντια στη βιομηχανία και την ανάπτυξη με οικολογικά προσχήματα με πρωτοστάτη εδώ το οικολογικό ρεύμα που καθοδηγεί ο ΣΥΝ. Να μην ξεχνάμε ότι με "οικολογικά προσχήματα" έκλεισαν τα Λιπάσματα, και προσπαθούν τώρα να κλείσουν την Πετρόλα, ενώ δεν αφήνουν να γίνει το εργοστάσιο χρυσού στην Χαλκιδική από την TVX όπως και το εργοστάσιο ηλεκτρισμού του Αθρινόλλακου στην Κρήτη. Οι δημοκράτες πρέπει να απαιτήσουν ανάπτυξη της βιομηχανίας με όρους ευνοϊκούς για το περιβάλλον, και όχι ανάπτυξη του πράσινου με απώτερη προοπτική την εξαφάνιση των βιομηχανιών, των εργατών και της βύθισης της χώρας στο μεσαίωνα.

Το ελληνικό καθεστώς δίκασε και καταδίκασε το γνωστό καλλιτέχνη Τζιμη Πανούση γιατί τόλμησε να γελοιοποιήσει το φαιοκόκκινο ναζισμό. Το ότι αυτή ήταν η πρόθεση του καλλιτέ-

Γιατί τους ενοχλεί ο Πανούσης

χνη φαίνεται ολόκληρα στη συνέντευξή του στον *Ταχυδρόμο* (25-11) όπου ερωτώμενος τι γνώμη έχει για τα ανατολικά καθεστώτα απαντά: "Εκεί-

νος ήταν φασισμός καραμπινάτος, κρατικός καπιταλισμός. Σαν να λέμε ότι η Παπαρήγα είναι επαναστάτρια, αστεία πράγματα. Γι' αυτό και σχεδίασα το γαλάζιο σφυροδρέπανο στη σημαία".

Ο Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΠΕΤΥΧΑΙΝΕΙ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ Ε.Ε-ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Από τότε που ο Γ. Παπανδρέου, μετά την καταρτισμένη του Πάγκαλου με αφορμή τους χειρισμούς στην υπόθεση Οτζαλάν, κατέλαβε τη θέση του υπουργού Εξωτερικών, προσπαθεί να πείσει όλο τον κόσμο ότι επιδιώκει -με προσωπικό, μάλιστα, πολιτικό ρίσκο- να εξομαλύνει τις ελληνοτουρκικές σχέσεις στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

Πόσο ειλικρινείς όμως είναι οι προθέσεις του απέναντι στην Τουρκία, αυτό φαίνεται από τις λυσοσασμένες προσπάθειές του να ενσωματωθούν στο κείμενο της εταιρικής σχέσης ΕΕ-Τουρκίας τέτοιες προϋποθέσεις και όροι προκειμένου να ξεκινήσουν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις, που παραπέμπουν μια πιθανή ένταξη της Τουρκίας στο άγνωστο μέλλον. Πρακτικά την καθιστούν αδύνατη.

Κι αυτό γιατί, πέραν των άλλων, μπαίνει, με την ανοχή και τις συνεχείς υποχωρήσεις των εξαρτημένων πια δυτικών κυβερνήσεων απέναντι στον άθλιο εκβιασμό των ρωσόφιλων, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την έναρξη των διαπραγματεύσεων το σύνολο των ελληνοτουρκικών σχέσεων και το Κυπριακό. Κι αυτό συμβαίνει κατά παραβίαση των συμφωνηθέντων στο Ελσίνκι, όπου δεν υπήρχε καμία τέτοια προϋπόθεση. Η ΟΑΚΚΕ από την πρώτη στιγμή εκείνης της συμφωνίας έλεγε σε όλους τους τόνους ότι το Ελσίνκι ήταν ρωσική παγίδα, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί αργότερα ως εφιαλτήριο κατ' αρχήν για τον αποκλεισμό της Τουρκίας από την ΕΕ και ύστερα για την καλλιέργεια έντονων αντιδυτικών αισθημάτων στο εσωτερικό της Τουρκίας, ώστε να τραβηχτεί αυτή πιο εύκολα σε μια γενικότερη αντιδυτική γραμμή και να επικρατήσουν πολιτικές δυνάμεις με σαφή αντιδυτικό προσανατολισμό, όπως είναι οι ισλαμοφασίστες. Από κει και πέρα τα πράγματα θα είναι εύκολα για τους Ρώσους στην περιοχή, καθώς η Τουρκία είναι από τις τελευταίες χώρες που τους αντιστέκονται ακόμη.

Αυτό το "αργότερα" που λέγαμε δεν άργησε καθόλου να φανεί. Εξάλλου, η απάτη της ρωσικής έμπνευσης "ελληνοτουρκικής φιλίας" και του Ελσίνκι φάνηκε και από ένα άλλο γεγονός: Ενώ θα έπρεπε, με βάση τις πάγιες αρχές της ΕΕ, όλες οι υποψήφιας χώρες να κριθούν, καταρχήν, με βάση τα ίδια και κοινά κριτήρια, στην Τουρκία τέθηκαν ειδικοί **προκαταρκτικοί** όροι, κάτι που δεν έχει γίνει με καμία άλλη χώρα. Κι όλα αυτά χάρη στην επιμονή του "φιλότουρκου" Παπανδρέου.

Απαραίτητη όμως πολιτική προϋπόθεση για τη ρωσική διείσδυση στη γείτονα, όπως έγινε και με την Ελλάδα, είναι να καμφθούν οι αντιστάσεις όποιων δυνάμεων εκεί αποτελούν εμπόδιο σε μια τέτοια προοπτική. Και το κυριότερο εμπόδιο που ορθώνεται απέναντι στους Ρώσους και τους ισλαμοφασίστες είναι το τουρκικό γενικό επιτελείο στρατού. Εκεί συμπυκνώνονται όλα τα πυρά των σοσιαλφασιστών, και προς τα εκεί θέλουν να στρέψουν όλα τα πυρά των αφελών ευρωπαϊών φιλελευθέρων.

Ξέρουν πολύ καλά τη βαθιά συγκίνηση και το ρίγος που διαπερνά τη σπονδυλική στήλη κάθε αστοφιλελεύθερης ψυχούλας, όταν αυτή ακούει εύηχες φρασούλες για "ανθρώπινα και μειονοτικά δικαιώματα", για δημοκρατία και ελευθερία σε όλους, για ισότητα και ισονομία, λες και όλ' αυτά δεν έχουν ένα συγκεκριμένο ταξικό και πολιτικό περιεχόμενο και δεν υπόκεινται σε ιστορικές αναγκαιότητες, αλλά είναι φράσεις κούφιας και κενολόγης.

"Για όλα φταίνε οι τούρκοι στρατηγοί", είναι η μόνιμη επωδός ρωσόδουλων και φιλελευθέρων. Μόλις πάει, πχ. "να γίνει κάτι καλό στις ελληνοτουρκικές σχέσεις", λένε, "σηκώνουν δυο F-16, κάνουν 5-6 παραβιάσεις "του εθνικού εναέριου χώρου" και διαλύουν κάθε ελπίδα". Χαλάνε τη σούπα, θα λέγαμε εμείς. Τέλος πάντων.

„Μόλις η Τουρκία πάει να αναπνεύσει λίγο αέρα δημοκρατίας“, λένε, „και να επιτρέψει σε όλα τα πολιτικά κόμματα να δράσουν σε συνθήκες σχετικής ελευθερίας, να σου ο Κιβρίκογλου και το Εθνικό Συμβούλιο Ασφάλειας βγάζουν στην παρανομία τον Ερμπακάν και τις διάφορες βιτρίνες του PKK. Τελικά, αυτοί οι τούρκοι στρατηγοί είναι σκέτοι προβοκάτορες. Ενώ υπάρχουν και οι καλοί φιλοευρωπαίοι τούρκοι πολιτικοί, που θέλουν αλλά δεν μπορούν λόγω του τέρατος“.

Και τι κάνει η ΕΕ για να διορθώσει το πρόβλημα; „Αν θέλετε ν' αρχίσουμε συνομιλίες για να ενταχθείτε κάποτε (...) στην κοινότητα των λαών μας, μετατρέψτε (δηλαδή υποβιβάστε) το Εθνικό Συμβούλιο Ασφάλειας σε α-

πλό συμβουλευτικό όργανο της κυβέρνησης“, λένε στο κείμενο της Εταιρικής Σχέσης (*Ελευθεροτυπία*, 8 Νοέμβρη).

Οι Ρώσοι πάντα χτυπάνε στο όνομα της Δημοκρατίας, της ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Επιλεκτικά βέβαια, γιατί για τα του οίκου "τους" (βλέπε Τσετσενία) έχουν έτοιμο το επιχείρημα: καμιά επέμβαση στις εσωτερικές μας υποθέσεις. Τα άλλα τα παχύδερμα, οι ευρωπαίοι φιλελεύθεροι, την ίδια ώρα που κόπτονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Τουρκία, κάνουν γαργάρα τις ρωσικές βρωμιές στην Τσετσενία, για να ζητιανέψουν λίγες σταγόνες φτηνότερου ρωσικού πετρελαίου. Μέχρι εκεί φτάνουν οι αρχές τους.

Ο "ρώσος" Παπανδρέου, γνήσιο τέκνο του πατρός του, θέλει έτσι να δημιουργήσει ρήγμα ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις της Τουρκίας και στον τουρκικό στρατό και να προσεταιριστεί τους πρώτους ενάντια στους δεύτερους. Σε συνέντευξή του στην *Ελευθεροτυπία* (12 Νοέμβρη) είναι αποκαλυπτικός: "*Τα εθνικά συμφέροντα είναι λεπτά, τα διεκδικούμε, τα προωθούμε, τα υπερασπιζόμαστε. Τώρα βρισκόμαστε σε νέες συνθήκες και έχουμε και νέα εργαλεία: την Ε. Ε. Πριν από δώδεκα χρόνια, το 1988, όταν γινόταν το Νταβός, η έννοια Ε. Ε. ήταν σχεδόν ανύπαρκτη. Τώρα είναι κυρίαρχη και έχει ανατρέψει τα δεδομένα (...) Έχουμε τεράστιο έλλειμμα στη γνώση της τουρκικής κοινωνίας, που είναι περίπλοκο σύστημα. Αυτό το πρόβλημα προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε τώρα στο υπουργείο. Παλιά βάζαμε μια ταμπέλα στην Τουρκία και τελείωνε η υπόθεση. Είναι φανερό όμως ότι υπάρχουν διαφορετικές αντιλήψεις και προσεγγίσεις μέσα στην Τουρκία (...) Η Τουρκία έχει δύο επιλογές, Η να προχωρήσει στην Ε. Ε. και να βρει πρακτικούς τρόπους να λύσει τα προβλήματα και με την Ελλάδα, ή να μην προχωρήσει, οπότε η Ελλάδα έχει ανοίξει το δρόμο, έχει δημιουργήσει μια θετική εικόνα σε υπολογίσιμες ομάδες στην Τουρκία και σε διεθνές επίπεδο έχει κατοχυρώσει την εικόνα ότι δεν είναι η χώρα που έχει προκαταλήψεις και ότι θέλει καλή γειτονία με βάση την εφαρμογή των διεθνών κανόνων“.*

Τρία πράγματα μας λέει εδώ. Πρώτον, ότι χρησιμοποιεί την ΕΕ ως εργαλείο αντιτουρκικής πολιτικής, Δεύτερον, ότι μέσα

στην ίδια την Τουρκία υπάρχουν δυο αντίρροπες δυνάμεις και προσπαθεί να επηρεάσει θετικά τη μία (είναι φανερό ποιες είναι αυτές οι ομάδες), και, τρίτον, ότι αν σε τελική ανάλυση δεν υποχωρήσει η Τουρκία, η Ελλάδα θα έχει δείξει πως αυτή είναι η καλή και η Τουρκία η κακή. Αυτό που **δε** λέει είναι πως, κάθε φορά που η Τουρκία απομακρύνεται από την ΕΕ, ο ίδιος της πετάει ένα δόλωμα να τσιμπήσει και να την επιβραβύσει έτσι για τον, έστω και προσωρινό, αντιδυτικισμό της. Τέτοια δολώματα ήταν τον τελευταίο καιρό η χλιαρή αντίδρασή του στην προώθηση των στρατευμάτων κατοχής στα Στροβίλια, η επίσης μέχρι παρεξηγήσεως χλιαρή στάση του στη δήλωση Ανάν, που καθιστούσε το κράτος του Ντενκτάς ισότιμο με τη νόμιμη κυβέρνηση της Κύπρου, και η παραπομπή στο ΝΑΤΟ της συζήτησης για τα ΜΟΕ, που συμφωνήθηκε εν κρυπτώ και μετά από αυστηρά προσωπική συνάντηση (χωρίς την παρουσία τρίτου) Παπανδρέου-Τζεμ. Στην ουσία ο Παπανδρέου προσπάθησε (ανεπιτυχώς) να χαϊδέψει τον τουρκικό σοβινισμό παίζοντας με το θέμα της συνομοσπονδίας. Και είναι πιθανό σ' αυτή τη γραμμή να κέρδισε τον Τζεμ.

Το Γενικό Επιτελείο όμως δεν τσίμπησε. Γι' αυτό και η κατά μέτωπο επίθεση.

Ο στρατός όμως στην Τουρκία αποτελεί, όχι μόνο από πλευράς νομικής κατοχύρωσης του ρόλου του μέσω του Συντάγματος, αλλά από άποψη ουσίας μια ισχυρή πλευρά της δυτικής τάσης της τουρκικής κοινωνίας. Ο στρατός στην Τουρκία αποκτάει αντιδραστικό ρόλο όταν αντιστρατεύεται τον πολιτικό δημοκρατισμό, ιδιαίτερα εκείνον της αριστεράς, ιδιαιτέρα εκείνον της αριστεράς στα χρόνια πριν και λίγες δεκαετίες μετά τον β' παγκόσμιο πόλεμο. Όμως αυτά τα τελευταία χρόνια από την ώρα που έγινε κύρια η αντίθεση ανάμεσα στο σοσιαλφασισμό, τον ισλαμοφασισμό από τη μια και τα δυτικόφιλα τμήματα της αστικής τάξης από την άλλη, η στρατιωτική ηγεσία βρισκόταν και βρίσκεται στη θετική πλευρά της αντίθεσης. Αυτοί ενοχλούν θανάσιμα τους ρώσους σοσιαλφασίστες και με τον Γ. Παπανδρέου επιχειρούν να τους διασπάσουν.

Στη σύγχρονη Τουρκία ο στρατός αποτέλεσε το ανάχωμα για τους δυο μεγαλύτερους εχθρούς που αντιμετώπισε η τουρκική κοινωνία: τον ισλαμοφασισμό και το PKK. Παρά τις αποστεω-

μένες αναλύσεις των παραδόπτων φιλελευθέρων, που προσπαθούν να κρίνουν την κατάσταση στην Τουρκία μέσα από τους δικούς τους παραμορφωτικούς φακούς, ο στρατός μαζί με τις φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις στη χώρα βγήκε νικητής και, μέχρι τώρα τουλάχιστον, ο κίνδυνος έχει αποσοβηθεί: Το PKK τσακίστηκε στρατιωτικά και οι ισλαμοφασίστες τρώνε τη μια απαγορευση μετά την άλλη.

Γι' αυτό βλέπουμε και τον αντίπαλο ν' αλλάζει ταχτική. Εκπρόσωποι του PKK σε συνέντευξη Τύπου στην Αθήνα δήλωσαν πράγματα που πριν λίγα χρόνια θα μας φαινόταν πρωτοφανή: "*Αλλαγή πλεύσης ξεκαθάρισε το PKK... πρέπει να υποστηριχθούν τα δικαιώματα των καρδιακών μειονοτήτων... δεν υπάρχει πιθανότητα να επιστρέψουν στο ανάρτικο, αλλά θα συνεχίσουν ενωμένοι και με δημοκρατικά μέσα... Η νέα, σημαντική διαφοροποίηση είναι πως αναφέρθηκαν σε εθνικό αγώνα για τα δικαιώματα των μειονοτήτων και όχι πλέον σε ανεξάρτητο κράτος... ζητούν την αναγνώριση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσω της ενταξιακής διαδικασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση... Εάν η Ε.Ε. θέλει να εντάξει την Τουρκία, πρέπει να αναγνωρίσει τα δικαιώματά μας. Σήμερα ζητάμε λύση από την Ευρωπαϊκή Ένωση"* (*Ελευθεροτυπία*, 16 Νοέμβρη).

Αυτή κι αν είναι μετάλλαξη! Κάτι παρόμοιο ζητάει και η λεγόμενη ARF (Armenian Revolutionary Federation - Αρμενική Επαναστατική Ομοσπονδία - στα αρμενικά, NTASNAK) σε συνέντευξη που παραχώρησε στην "Ε" ο Βαχάν Οβανισιάν, μέλος του Ε.Γ. της (9 Νοέμβρη). Διαβάστε τι είπε αυτός ο κύριος: "*Είναι λίγες οι χώρες στον κόσμο, όπως η Ελλάδα, τις οποίες η Αρμενία θεωρεί στρατηγικούς φίλους της. Η Ελλάδα διευρύνει το ρόλο της στην Ε. Ένωση, όντας παράλληλα, και η μόνη βαλκανική χώρα που κατόρθωσε να ξεχωρίσει στην περιοχή. Τέτοιας μορφής δύναμη είναι αναγκαία στην Υπερκαυκασία... Σε περιοχές όπως η Υπερκαυκασία, δεν υπάρχει διεθνής οργανισμός, αντίστοιχος π.χ. του ΝΑΤΟ, που να προσφέρει συλλογική ασφάλεια. Οι τοπικές συμφωνίες αμυντικής συνεργασίας παραμερίζονται όταν εμφανίζονται προβλήματα*

ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΟΥ ΓΛΥΞΜΠΟΥΡΓΚ ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΞΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

κών της Ελλάδας και όχι δείγμα της “καθυστερήσης” και της “συντήρησης” της Ευρώπης όπως ισχυρίζονται.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΜΑΧΕΣ

Είναι χρήσιμο πριν προχωρήσουμε να κάνουμε μία σύντομη αναφορά στο ιστορικό της υπόθεσης.

Στα τέλη του 1863 η δυναστεία Γλύξμπουργκ ανέλαβε την εξουσία της Ελλάδας με πρώτο βασιλιά τον Γεώργιο τον Α'. Αποκτά την περιουσία στο Τατόι, στο Πολυδένδρι και στο Μον Ρεπό κυρίως με αγορές από ιδιώτες. Το 1924 ο βασιλιάς Κωνσταντίνος ο Α' κηρύσσεται έκπτωτος και η περιουσία του απαλλοτριώνεται. Το 1936 η βασιλεία αποκαθίσταται και η βασιλική περιουσία επιστρέφεται με νομοθετική ρύθμιση αυτή τη φορά.

Μετά την επιβολή της δικτατορίας το 1967 ο Κωνσταντίνος ο Β' συλλαμβάνεται και στη συνέχεια νομιμοποιεί τη δικτατορία υπογράφοντας βασιλικά διατάγματα. Όμως το Δεκέμβριο του 1967 αποφάσισε να κάνει δικό του πραξικόπημα με τους στρατηγούς του εναντίον της χούντας των συνταγματαρχών το οποίο απέτυχε και αναγκάστηκε έτσι να φύγει στη Ρώμη.

Το 1968 οι συνταγματάρχες στο Σύνταγμα τους προβλέπουν την έκδοση νόμου που θα δημεύει την περιουσία του τέως Ο νόμος για τη δήμευση δημοσιεύεται (225/1973) και δίνεται ως αποζημίωση 120.000 δρχ. Μετά την κατάρρευση της χούντας το 1974 η κυβέρνηση του Κ. Καραμανλή καταργεί τους νόμους της δικτατορίας οπότε και τον 225/73, αναβιώνει το Σύνταγμα του 1952 ενώ για την περιουσία της τέως βασιλικής οικογενείας αποφασίζει ότι θα διοικείται από επταμελές συμβούλιο έως τον οριστικό καθορισμό της μορφής του πολιτεύματος. Με το δημοψήφισμα του 1975 το πολίτευμα καθορίστηκε, η βασιλεία καταργήθηκε αλλά η βασιλική περιουσία παρέμεινε στην ιδιοκτησία του τέως και στη διαχείριση της επιτροπής από το 1974 ως το 1979.

Το 1979 δίνεται στην οικογένεια Γλύξμπουργκ η κινητή περιουσία. Από το 1984 ως το 1988 γίνονται συζητήσεις.

Το 1992 γίνεται άλλη συμφωνία, που κυρώνεται μάλιστα και

με νόμο (2086/1992), που ρυθμίζει όλα τα ιδιοκτησιακά και φορολογικά προβλήματα, και τα μέλη αλληλοπαραιτούνται από τις εκκρεμείς δίκες. Πρόκειται για ρύθμιση της κυβέρνησης Μητσοτάκη η οποία μοίραζε ουσιαστικά τη βασιλική περιουσία ανάμεσα στο κράτος και τον Γλύξμπουργκ, δίνοντας του δικαιώματα ιδιοκτησίας για το Μον Ρεπό, το κτήμα στο Πολυδένδρι, και σ' ένα μέρος του Τατοίου. Το 1994 με το νόμο 2215/1994 του Βενιζέλου, η κυβέρνηση Σημίτη ανακαλεί τον προηγούμενο νόμο που κύρωσε τον συμβιβασμό και κηρύσσει άκυρες όλες τις μεταβιβάσεις. Ο νόμος αναφέρεται στη “Ρύθμιση θεμάτων της απαλλοτριωμένης περιουσίας της έκπτωτης βασιλικής οικογενείας της Ελλάδας”. Η αντίφαση ήταν το πως και από πότε θεωρήθηκε απαλλοτριωμένη η περιουσία, αφού η συνταγματική ρύθμιση της χούντας είχε πάψει να ισχύει.

Έμεινε λοιπόν ένα νομικό κενό που αντιστοιχούσε στο πολιτικό κενό σχετικά με τη ρύθμιση της βασιλικής περιουσίας. Πάνω σ' αυτά τα κενά πάτησε ο Γλύξμπουργκ για να ξεκινήσει ένα δικαστικό αγώνα αρχικά στα δικαστήρια της Ελλάδας με αποτέλεσμα να υπάρξουν αντικρουόμενες αποφάσεις. Ο Άρειος Πάγος με πρόεδρο τον Κόκκινο έκρινε ότι ο Γλύξμπουργκ έχει κυριότητα στην περιουσία και ότι ο νόμος Βενιζέλου έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο του Συντάγματος που προστατεύει την ιδιοκτησία των ιδιωτών. Το ΣτΕ από την άλλη δίκαιωσε το κράτος. Τέλος, ήρθε το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, αρμόδιο να κρίνει τη συνταγματικότητα των νόμων, το οποίο έκρινε συνταγματικό το νόμο Βενιζέλου.

Ακολούθησαν οι προσφυγές στην Ευρώπη που δικαίωσαν τον Γλύξμπουργκ όχι ως προς την κυριότητα των ιδιοκτησιών, αλλά μόνο ως προς το δικαίωμα του ως ιδιώτη για αποζημίωση.

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΧΤΥΠΙΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΞΙΑ

Για να κατοχυρωθεί νομικά, δημοκρατικά και ουσιαστικά η απαλλοτριώση της βασιλικής περιουσίας θα έπρεπε να κατοχυρωθεί με συνταγματική διάταξη. Πρόκειται για την περιουσία ενός πρώην αρχηγού κράτους κι ενός θεσμού που αυτός εκπροσωπούσε ο οποίος καταργήθηκε με δημοψήφισμα και δεν πρόκειται για το χωράφι ενός μικροϊδιοκτήτη σε μια γωνιά της Ελλάδας που απαλλοτριώνεται μ'

ένα νόμο ή μια υπουργική απόφαση. Ο συνταγματικός καθορισμός του πολιτεύματος έπρεπε να συνοδευτεί από συνταγματική ρύθμιση για την απαλλοτριώση της βασιλικής περιουσίας. Τι σημαίνει η στάση: “Διώχνουμε το βασιλιά, αλλά του αφήνουμε την περιουσία που είχε στο πρώην βασιλείο του;” Και μάλιστα δέχομαι να πληρώνει και φόρους στο ελληνικό δημόσιο γι' αυτή την περιουσία;

Σημαίνει ότι η ελληνική αστική τάξη δεμένη πάντα με το φασισμό λόγω του μεγαλοϊδεατισμού της δεν θέλησε ποτέ να ξεκόψει από όλη αυτή την αντίδραση που έκφραζε το παλάτι. Γι' αυτό κράτησε τον ομφάλιο λώρο που ήταν η περιουσία, γι' αυτό επέτρεψε τη δημιουργία και δραστηριοποίηση των φιλοβασιλικών οργανώσεων. Με τον ίδιο τρόπο διατήρησε και τον ομφάλιο λώρο με τη χούντα, δεν προχώρησε ποτέ στην αποχουντοποίηση των κρατικών σωμάτων με αποτέλεσμα ακόμα στο 2000 να εμφανίζονται τα λεγόμενα σταγονίδια, ενώ ο Παττακός κόβει βόλτες τώρα πια ανενόχλητος σε φασιστικές συγκεντρώσεις. Η βασιλεία καταργήθηκε αλλά μόνο σαν θεσμός ενώ ποτέ δεν απευθύνθηκαν πολιτικές κατηγορίες ενάντια στην πολιτική που ακολούθησε κατά τη διακυβέρνηση του ελληνικού κράτους ούτε ενάντια στα ηγετικά της πολιτικά και στρατιωτικά στελέχη. Δεν είναι τυχαίο ότι όπως λέει συχνά ο Γλύξμπουργκ όταν έρχεται στην Ελλάδα συναντά συχνά θερμό κλίμα. Ούτε ότι όταν ρωτήθηκαν σε διάφορα γκάλοι οι πολίτες για τη γνώμη τους για την περίοδο της βασιλείας μπόρεσαν να δώσουν μαζικά την απάντηση ότι τότε δεν ήταν καλά. Γιατί αυτή η αστική τάξη δεν έχει ουσιαστικά καταγγείλει τη δυναστεία Γλύξμπουργκ ούτε στα βιβλία της ιστορίας της, ούτε στην προπαγάνδα της αφού πολλές αντιδραστικές πλευρές της δυναστείας τις κουβαλάει η ίδια ακόμα.

Σ' αυτόν τον αντιδραστικό χαρακτήρα της αστικής τάξης οφείλεται και η εκκρεμότητα της βασιλικής περιουσίας. Τώρα ο Γλύξμπουργκ δεν χτυπιέται σαν αντιδραστικός, σαν βασιλιάς, αλλά σαν ένας πολιτικός που δεν είναι φιλοανατολικός, αλλά φιλοδυτικός. Η βασιλεία τον τελευταίο αιώνα εκπροσωπούσε κυρίως το δυτικό ιμπεριαλισμό. Σήμερα το νέο κέντρο του ελληνικού σοβινισμού και φασισμού

είναι η Ανατολή, η Ορθοδοξία, η τσαρική Ρωσία που εκφράζεται στο εσωτερικό της χώρας από το σοσιαλφασιστικό μέτωπο της ηγετικής κλίμακας Σημίτη, την καραμανλική ΝΔ, τον ΣΥΝ το ψευδοΚΚΕ και την ηγεσία Χριστόδουλου. Έτσι ενώ η φιλοδυτική κυβέρνηση Μητσοτάκη δικαίωσε τον Γλύξμπουργκ και του έδωσε πίσω ένα μεγάλο μέρος της περιουσίας του, η ρωσόδουλη ηγεσία Σημίτη με το νόμο του 1994 τα πήρε όλα πίσω και περιόρισε το βασιλιά για πάντα στην Αγγλία όπου μένει τα τελευταία χρόνια κόβοντας οποιονδήποτε δρόμο επιστροφής. Υποστηρίζοντας μέχρι τέλους αυτό το νόμο και συνεχίζοντας την ίδια στάση η κυβέρνηση κρατάει τη λεγόμενη σκληρή γραμμή, δηλαδή “όχι διαπραγματεύσεις”, και συνέχιση της δικαστικής μάχης όσο γίνεται.

Δεν τους ενδιαφέρει ούτε η δημοκρατία ούτε η κατοχύρωση της δημοκρατικής νομιμότητας. Να σημειωθεί ενώ ο Γλύξμπουργκ είχε ξεκινήσει τη διαδικασία στην Ευρώπη ήδη από το 1994 και το μόνο νομικό τους επιχείρημα ήταν ότι οι ιδιοκτησίες (Τατόι, Μον Ρεπό και Πολυδένδρι) είναι συνδεδεμένες με τα βασιλικά καθήκοντα (sui generis) και ότι δεν πρόκειται για ιδιωτική περιουσία, δεν έβαλαν τέτοιο θέμα κατά τη συζήτηση της αναθεώρησης του Συντάγματος. Από την άλλη ο υπουργός Εξωτερικών του Σημίτη, ο Γ. Παπανδρέου, ανοίγει πρωτοπόρα την πόρτα στη δυναστεία Καραγεώργεβιτς στα Βαλκάνια, στα σύνορα της Ελλάδας, χωρίς κανέναν ενδοιασμό επειδή αυτή η δυναστεία είναι φιλορώσικη. Όταν δηλαδή ένας βασιλιάς είναι φίλος της Ρωσίας είναι σύμμαχος, όταν είναι φίλος της Δύσης είναι εχθρός. Έτσι έχει γίνει τώρα ο Γλύξμπουργκ εχθρός της κυβέρνησης Σημίτη, η οποία επιτρέπει πλήρη ελευθερία κινήσεων στον χουντικό Παττακό παραβιάζοντας καιριές δικαστικές αποφάσεις και σε όλο το χουντικό συρφετό, στις εφημερίδες του κ.λπ. Επίσης αυτή η κυβέρνηση έχει νόμιμους τους ναζιστές και αφήνει κάθε φασιστοειδές να παίζει ρόλο στην πολιτική ζωή της χώρας υπό τις εξής προϋποθέσεις: να είναι αντιευρωπαϊός, αντιαμερικανός και φιλορώσος. Ένα δείγμα αυτού του είδους είναι και ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, Γεράσιμος Γιακουμάτος, που είχε δηλώσει για τις απαιτήσεις του Γλύξμπουργκ: “Κι εγώ ζητώ τη Μέριλιν

Μονρόε”.

Σε ό,τι αφορά τη Νέα Δημοκρατία προσπαθεί απλά να χαλιναγωγήσει τους φιλοβασιλικούς που έχει μέσα της, αλλά και τον θετικά διακείμενο απέναντι στον Γλύξμπουργκ, Μητσοτάκη.

Ο ίδιος ο Γλύξμπουργκ δεν χάνει την ευκαιρία να ζητά μία επανένταξη του στην πολιτική ζωή της χώρας, ενώ ποτέ δεν εγκατέλειψε πραγματικά την αξίωση του στον τίτλο του τέως βασιλιά. Μετά όμως το χαστούκι που έφαγε από την Ετρώπη του έμεινε μόνο να ζητάει τα σπίτια του καταντώντας αρκετά γελοίος, ένας πρώην μονάρχης που ζητάει τα σπίτια του, όπως θα τα ζητούσε οποιοσδήποτε άλλος Έλληνας.

Κατά κάποιον τρόπο αυτό που δεν κατάφεραν εδώ και πολλά χρόνια όλα τα χρόνια του κοινοβουλευτισμού στην Ελλάδα, δηλαδή να απογυμνώσουν το βασιλιά το κατάφερε η Ευρωπαϊκή Ένωση με την απόφασή της, η οποία στο σημείο του τίτλου ήταν τόσο σοβαρή που ανησύχησε σφόδρα τους Άγγλους σχετικά με τη μεταχείριση που θα έχουν από το ίδιο Δικαστήριο οι δικοί τους βασιλιάδες (άρθρο της Guardian).

Με περιεσπυ υποκρισία και χυδαιότητα το ψευδοΚΚΕ και ο ΣΥΝ κατηγορούν τώρα την Ευρώπη σαν τάχατες φιλομοναρχική, και ρίχνουν σ' αυτή όλη την ευθύνη για το θέμα της αποζημίωσης ενώ είναι προφανές ότι όλες μαζί οι αποφάσεις της Ελλάδας για τη βασιλική περιουσία βγάζουν εκατό φορές πιο φιλομοναρχική την Ελλάδα από την Ευρώπη.

Είναι βέβαιο ότι η Ελλάδα, το τελευταίο που χρειάζεται είναι η πολιτική παρουσία του τέως. Αλλά δεν χρειάζεται επίσης να φουσκώσει κανείς τα πανιά του αντιευρωπαϊσμού και του αντιδυτικισμού και να ρίξει νερό στο μύλο του σοσιαλφασισμού. Η αστική τάξη πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της για το θέμα της βασιλικής περιουσίας και να λύσει το θέμα στα πλαίσια της ευρωπαϊκής νομιμότητας. Να κλείσει το θέμα της αποζημίωσης με τον λιγότερο οδυνηρό τρόπο για τη χώρα, και αν επιβληθεί αποζημίωση από την Ευρώπη αυτή να βγει μέσα από περικοπές στον Κόκκαλη και στις τεράστιες επιχορηγήσεις που έχουν προγραμματιστεί από τον κρατικό κορβανά για την ενίσχυση της Γιουγκοσλαβίας του Κοστούτσα.

Η ΤΩΡΙΝΗ ΥΣΤΕΡΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΓΕΛΑΔΕΣ

Πριν 4 χρόνια είχε δημιουργηθεί μεγάλος πανικός σε όλη την Ευρώπη για την αρρώστια των τρελών αγελάδων που η επιστημονική της ονομασία είναι “σπογγώδης εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών” (BSE).

Τότε το κέντρο του πανικού ήταν η Αγγλία. Μια ομάδα ερευνητών είχε εκφράσει την εκτίμηση ότι μια παραλλαγή της ανθρώπινης αρρώστιας Κρόιτςφελντ – Γιάκομπς (KJD) έμοιαζε με την αρρώστια των τρελών αγελάδων και δεν απέκλειε να είχε σχέση μετάδοσης με αυτήν. Όμως τον πανικό τον διαμόρφωσε το αγγλικό εργατικό κόμμα που είχε εστιάσει την επίθεσή του στο συντηρητικό για πολλά χρόνια σ’ αυτό το ζήτημα, δηλαδή το κατηγορούσε ότι δεν έδινε βάρος στην BSE για να μην πάρει μέτρα που θα βάρυναν στο κόστος της κτηνοτροφικής παραγωγής. Το πολιτικό και ιδεολογικό υπόβαθρο της κριτικής των εργατικών ήταν όλος ο οικολογικός και σοσιαλφασιστικός μεσαίωνας που η Νέα Ανατολή έχει αναλύσει σε ένα σημαντικό άρθρο της του 1996 του οποίου το μεγαλύτερο μέρος αναδημοσιεύουμε σήμερα.

Η υστερία του 1996 είχε σαν αποτέλεσμα να σφαχτούν 8 εκατομμύρια αγγλικές αγελάδες, να γίνει πολύχρονο ευρωπαϊκό εμπόριο στο αγγλικό κρέας με βαριές οικονομικές συνέπειες για όλη την Ευρώπη και να δυναμώνει πολιτικά στην Αγγλία το ρεύμα του απομονωτισμού και του αντιευρωπαϊσμού.

Σήμερα η υστερία επανέρχεται πιο δυνατή και έχει κέντρο της τη Γαλλία. Το έναυσμα το έδωσε ένα διπλό γεγονός ότι από τη μια παρατηρήθηκαν πρόσφατα στη Γαλλία τρία κρούσματα της BSE, και από την άλλη ότι οι άγγλοι γιατροί και στη συνέχεια η Ειδική Επιστημονική Επιτροπή της Ε.Ε έχουν διαπιστώσει ότι είναι πιθανή (αλλά όχι σίγουρη) η μετάδοση της BSE στον άνθρωπο σα μια παραλλαγή της KJD η οποία έχει το επιστημονικό όνομα K.J.D.v (το v σημαίνει variante = παραλλαγή). Πάντως η βασική αιτία της έκρηξης του γαλλικού πανικού ήταν και εδώ πολιτική και οφείλεται στην επερχόμενη το 2002 αναμέτρηση Σιράκ – Ζοσπέν για την προεδρία. Ο Σιράκ για να υπερφαλαγγίσει τον Ζοσπέν εμφανίστηκε εδώ πρωταθλητής του λαϊκισμού αξιοποιώντας το έτοιμο αρρωστημένο ιδεολογικό υπόβαθρο που του πρόσφερε το παλιότερο “γαλλικό” σκάνδαλο του μολυσμένου με τον ιό του Έιτς αίματος, ένα σκάνδαλο που παραλίγο να οδηγήσει στον πολιτικό θάνατο του Φαμπιούς, από τα ηγετικά στελέχη του γαλλικού σοσιαλφασιστικού κόμματος με γενικά εκσυγχρονιστικές αντιλήψεις. Στην περίπτωση εκείνη ο Φαμπιούς και άλλα πολιτικά στελέχη είχαν κατηγορηθεί γιατί δεν πήραν έγκαιρα μέτρα για τον έλεγχο του ιού στο αίμα των μεταγγίσεων. Στη Γαλλία δεν είναι μόνο ισχυρό το ρεύμα του οικολογισμού αλλά είναι ισχυρός και ο σοσιαλφασισμός του Κ.Κ.Γ και ο κλασικός φασισμός με τα αντιευρωπαϊκά και αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά τους.

Η νέα κρίση από υλική άποψη είχε καταστροφικά αποτελέσματα στο επίπεδο της δραματικής πτώσης στην κατακόρυφη αγγελαδινού κρέατος κυρίως στη Γαλλία αλλά και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ιδιαίτερα μάλιστα αφού διαπιστώθηκαν κρούσματα στη Γερμανία, Ισπανία και Πορτογαλία. Όμως τα μέτρα που πάρθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αφορούσαν εξόντωση τεράστιων κοπαδιών ζώων, αλλά καταστροφή και απαγόρευση χρήσης κρεαταλεύρων και ελέγχους για την ασθένεια σ’ ένα μεγάλο αριθμό ζώων μεγαλύτερο των 3 ετών.

Αυτά τα μέτρα ήταν λογικά και ισορροπημένα αλλά συνάντησαν την λυσσαλέα επίθεση του σοσιαλφασισμού, του οικολογισμού και κάθε ιδεολογικού μεσαίωνα στην Ευρώπη, ενώ η τρομοκρατία των

μαζών και η υποκατανάλωση κρέατος, συνεχίστηκε και συνεχίζεται.

Κυρίως όμως είναι βαριές οι αρνητικές ιδεολογικές και ψυχολογικές επιπτώσεις για τους ευρωπαϊκούς πληθυσμούς από αυτή την εκστρατεία. Ο μικροαστικός αντικαπιταλισμός, η καχυποψία ή και ο τρόμος για την επιστήμη και την τεχνολογία, η αντιπάθεια για τις “άλλες” χώρες που φιλοξενούν ή γεννάνε την αρρώστια, αντιπάθεια που μεγαλώνει όσο πάμε από τη Δυτική στην Ανατολική Ευρώπη, η προτίμηση στο καθαρό “εθνικό κρέας” του “καθαρού μας έθνους των παραδόσεων” είναι ρεύματα και ιδεολογικές στάσεις που δυναμώνουν ύστερα από κάθε τέτοια κρίση. Το ιδεολογικό δηλητήριο που σπέρνουν οι φαιοκόκκινοι σε κάθε τέτοια κρίση είναι ασύλληπτα πιο θανατηφόρο από κάθε BSE και κάθε KJDv. Οι καμπάνιες αυτές διαμορφώνουν εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους που θα μπορούν κάτω από προϋποθέσεις να αλληλοσφαχτούν από τον πιο αρρωστημένο εθνικοσοσιαλισμό.

Θα χρειαστεί εδώ να ανατρέψουμε μερικούς από τους συνηθισμένους μύθους τους σχετικούς με την BSE και την KJDv που όχι μόνο δηλητηριάζουν τα μυαλά και προκαλούν φόβο στις μάζες, αλλά τις οδηγούν σε στερήσεις, σε πρόσθετα έξοδα καθώς και σε οικονομική καταστροφή πολλών παραγωγικών μονάδων.

1) Κατ’ αρχήν η σχέση της BSE και KJDv: Ποτέ δεν αποδείχτηκε επιστημονικά ότι η KJDv προέρχεται και μεταδίδεται από την BSE. Όπως είπαμε παραπάνω αυτό που άλλαξε μέσα σε μια τετραετία είναι ότι αντί για μια πολύ μακρινή πιθανότητα, αυτή η μετάδοση εκτιμάται σήμερα σαν αρκετά πιθανή. Η Ειδική Επιστημονική Επιτροπή της Ευρ. Ένωσης στην τελευταία της συνάντηση της 15-9-2000 διαπίστωσε ότι “η απουσία αποδείξεων δεν είναι απόδειξη απουσίας, αλλά ούτε και απόδειξη παρουσίας του κινδύνου”. Η κατάσταση στους επιστημονικούς κύκλους παραμένει σαν κατάσταση **αβεβαιότητας**. Όμως αυτή η αβεβαιότητα γέρνει σχετικά προς την κατεύθυνση του μεγαλύτερου κινδύνου οπότε και της μεγαλύτερης σχετικά προνοητικότητας και προφύλαξης.

2) Όμως από τα στοιχεία των κρουσμάτων δεν συνάγεται προς το παρόν ότι ακόμα και αν διαπιστωθεί με βεβαιότητα η σχέση μετάδοσης από την BSE στην KJDv αυτή η μετάδοση θα έχει επιδημικό χαρακτήρα. Τα κρούσματα της KJDv έχουν παραμείνει για μια πενταετία στο 1 προς 2.000.000 στην Αγγλία, στη χώρα των μεγάλων κρουσμάτων της BSE. Παραθέτουμε δίπλα – δίπλα τα κρούσματα της BSE και της KJDv στην

Αγγλία:

BSE(στα χεία της Monde 1996)		KJDv(στα χεία Βήματς 19-11-2000)
1987	420	Δεν υπήρχε παρακώθηση για KJDv ως το 1989
1988	2187	
1989	7136	
1990	14180	0
1991	25025	0
1992	35045	0
1993	36755	0
1994	23943	0
1995	12245	3
1996	--	10
1997	--	10
1998	--	18
1999	--	15
2000	--	21

Αυτός ο πίνακας δείχνει κάποια σχέση της BSE με την KJDv με κάποια χρονική υστέρηση βέβαια καθώς η KJDv επωάζεται για πολλά χρόνια, μέχρι 20, πριν εκδηλωθεί στον άνθρωπο. Όμως ο ίδιος αυτός πίνακας δείχνει ότι ενώ μεταξύ 1987-1993 τα κρούσματα της BSE μεγαλώνουν γεωμετρικά (πριν δηλαδή παρθούν μέτρα ενάντια της), τα κρούσματα της KJDv δεν μεγαλώνουν κατά μέσο όρο ούτε καν αριθμητικά. Αυτός είναι ο βασικός λόγος που οι ειδικοί δεν διαπιστώνουν τουλάχιστον προς το παρόν χαρακτηριστικά επιδημίας στην KJDv.

Επιπλέον είναι σήμερα γνωστό ότι πρέπει να υπάρχει γενετική (κληρονομική) προδιάθεση για να εκδηλωθεί η νόσος αφού όλα τα θύματά της βρέθηκαν να έχουν ένα συγκεκριμένο γενετικό προφίλ (ομοζυγώτες για μια μεθιονίνη), πράγμα που μειώνει πάρα πολύ τις πιθανότητες εμφάνισής της.

3) Ο πιο ισχυρός μύθος, αυτός που “τρελλαίνει” τους καταναλωτές είναι ότι η αρρώστια μεταδίδεται από την κατακόρυφη του αγελαδινού κρέατος. Όμως πουθενά και ποτέ δεν εμφανίστηκε η πρωτεΐνη prion που είναι η αιτία νοσογόνος της BSE σε οποιοδήποτε μυϊκό μέρος ενός ζώου. Η μόλυνση και η καταστροφή ιστών από την prion που γίνεται στο κεντρικό νευρικό σύστημα και σε μερικούς αδένες συνδεδεμένους με αυτό. Η αρρώστια είναι βασικά στο νωτιαίο μυελό του ζώου. **Όποιος τρώει σκέτο κρέας όχι μόνο μιας υγιούς αλλά ακόμα και μιας τρελής αγελάδας δεν κινδυνεύει.** Σε ένα άρθρο του στη Monde (24-11) ενάντια στη γαλλική αντικρεατική υστερία ο γιατρός D. Sicard, πρόεδρος της γαλλικής Εθνικής Συμβουλευτικής Επιτροπής Ηθικής λέει ότι η πιθανότητα να πάθει κανείς KJDv αν φάει σκέτο κρέας από αγελάδα είναι όση και να τον χτυπήσει μετεωρίτης. Οι άνθρωποι μπορούν λοιπόν να τρώνε άφοβα αγελαδινό κρέας. Αν πάλι τρώνε αγελαδινό κρέας χωρίς καμία προφύλαξη και οι αγελάδες είναι σε τόσο μικρό βαθμό ελεγμένες όσο εκείνες του 1990 στην Αγγλία, τότε κινδυνεύουν σε

ποσοστό 1 προς 2.000.000 δηλαδή χιλιάδες φορές λιγότερο από το να πάθουν έμφραγμα, καρκίνο και άλλες λιγότερο συνηθισμένες αρρώστιες οι οποίες οφείλονται σε πολύ πιο εκτεταμένους αρνητικούς διατροφικούς παράγοντες, όπως τα λίπη, τα τηγανητά φαγητά, ή σε αρνητικές συνήθειες όπως είναι το κάπνισμα. Αυτό χάρια από τους άλλους πολύ διαδεδομένους τρόπους να χάσει κανείς τη ζωή του σε χώρες σαν τη δική μας, όπως όταν

οδηγώντας ήρεμος στην εθνική οδό Αθηνών – Πατρών προσπεράσει πριν από μια “στενή γέφυρα”.

4) Η συνηθισμένη φράση του μεσαίωνα στα καφεενία και τις τηλεοράσεις είναι ότι η BSE και κατά προέκταση η KJDv οφείλεται στα κρεατάλευρα τα οποία μετατρέπουν σε κανίβαλους τις αγελάδες.

Κατ’ αρχήν ο κανιβαλισμός αφορά μόνο τον άνθρωπο και αυτό όταν τρώει ανθρώπους και όχι όταν τρώει κρέας γενικά. Το φάγωμα των ανθρώπων από άνθρωπο δεν καταργήθηκε επειδή ήταν ανθυγιεινό, αλλά εξαιτίας της ανάπτυξης του πολιτισμού και πιο πολύ τελικά από την ανάπτυξη της κτηνοτροφίας. Μένει μόνο το γεγονός ότι με τα κρεατάλευρα η χορτοφάγα αγελάδα μετατρέπεται κατά 4% σε σαρκοφάγο (όσο είναι το ποσοστό των ζωικών πρωτεϊνών στο φαί μιας σύγχρονης αγελάδας). Όμως ποτέ ως τώρα δεν αποδείχτηκε ότι αυτή η μερική κρεατοφαγία κάνει κακό στην αγελάδα ή στον άνθρωπο που την τρώει. Το κακό στα κρεατάλευρα είναι ότι μπορούν να περιέχουν αλεσμένα τμήματα από ζώο μολυσμένο με BSE, δηλαδή κομμάτια από το κεντρικό νευρικό σύστημα και ορισμένα γάγγλια του ζώου.

Όμως ακόμα και αν τα κρεατάλευρα περιέχουν τμήματα τρελής αγελάδας γίνεται γενικά δεκτό ότι ο μολυσματικός παράγοντας, η πρωτεΐνη prion, καταστρέφεται όταν εκτεθεί σε θερμοκρασία 130 βαθμών για 20 λεπτά και σε πίεση τριών ατμοσφαιρών.

Τα κρεατάλευρα απαγορεύτηκαν από την Ευρ. Ένωση για κάποιο διάστημα επειδή είναι τόσο διεσπαρμένη η βιομηχανία παραγωγής κρεαταλεύρων ώστε να είναι πρακτικά δύσκολο σήμερα να ελεγχθεί η παραπάνω διαδικασία. Στην ουσία ο έλεγχος των κρεαταλεύρων είναι το ζωτικό ζήτημα όχι γιατί από αυτά αρρωσταίνουν οι αγελάδες, αλλά γιατί το πιο πιθανό είναι να αρρωσταίνουν από αυτά **απ’ ευθείας** οι άνθρωποι. Αφού δηλαδή αποδείχτηκε ότι η BSE δεν μολύνει τους μυς του ζώου, οι ειδικοί, (εφ’ όσον θεωρήσου-

Ο ΣΟΣΙΑΛΜΕΣΑΙΩΝΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΛΕΣ ΑΓΕΛΑΔΕΣ

Αναδημοσίευση από άρθρο της *Νέας Ανατολής* φύλλο 254, 10 Απρίλη 1996

Καταρχήν, η σπογγόμορφη εγκεφαλοπάθεια δεν προκλήθηκε από τη σαρκοφαγία των αγελάδων, αλλά από το ότι η ελάχιστη σάρκα που έφαγαν ήταν μολυσμένη. Η σάρκα αυτή έχει τη μορφή του κρεατάλευρου και περιεχόταν μόνο σε ποσοστό 4% στο σύνολο της τροφής των βοοειδών. Αυτό το κρεατάλευρο ήταν μολυσμένο γιατί περιείχε άρρωστο εγκεφαλο αρνιών από την παραπλήσια και συνηθισμένη για τα αρνιά αρρώστια. Η αρρώστια αυτή των αρνιών δεν οφείλεται στην κρεατοφαγία, αφού είναι πολύ παλιά, αλλά και γιατί τα αρνιά είναι τέλειοι χορτοφάγοι ούτε ποτέ πρην. Αν λοιπόν μερικές αγελάδες τρελάθηκαν, αυτό δεν έχει καθόλου να κάνει με το ότι έγιναν σαρκοβόρες. Όμως το επιχείρημα αυτό της κρεατοφαγίας ή του “κανιβαλισμού” των αγελάδων συγκίνησε πολύ τη μικροαστική τάξη, γιατί είδε σ’ αυτό την αγαπημένη της πρόληψη. Είδε την “ανωμαλία” στην οποία οδηγεί η “άλογη τεχνική πρόοδος” την “αγνή φύση”, είδε το εφιαλτικό τέλος της υπέροχης εποχής όπου κάθε τροφή ξεπεταγόταν μόνη της από τη γη δίχως χημικές επιδράσεις, δίχως λιπάσματα, εντομοκτόνα και άλλα “τερατώδη” πράγματα που κατέστρεψαν τις υπέροχες γεύσεις και τα προϊόντα της ήρεμης, ευτυχισμένης και φυσιολογικής ζωής του χωριού.

Η ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΗ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ

Χάρη σ’ αυτή την πρόληψη μπορεί κανείς να καταλάβει πώς πίσω από τους φασίστες του Ριζοσπάστη και του Σκάι στοιχίστηκαν οι μικροαστοί της οικολογίας, του νεοτροπισκισμού και της αναρχίας για να καταγγείλουν τη θατσερική πολιτική που “μετέτρεψε τις αγελάδες σε σαρκοφάγα στο βωμό του κέρδους”, και πώς όλοι αυτοί βρήκαν ένα κοινό πρόθυμο να τους ακολουθήσει στην αντικρεατική υστερία.

Μα όποιος ξέρει κάτι από σύγχρονη γεωπονία θα έχει μάθει ότι σε όλους τους τομείς της παραγωγής τροφίμων έχουν παραβιαστεί, με τον πιο μεγάλωτροπο τρόπο, οι παλιές μέθοδοι καλλιέργειας και εκτροφής, αλλά κυρίως έχουν επαναστατικοποιηθεί και έχουν αλλάξει με “βίαιες” εξωτερικές επεμβάσεις ακόμα και τα ίδια τα είδη. Η γενετική κάνει τώρα θαύματα και αλλάζει καθημερινά το πρόσωπο της παραγωγής τροφίμων και στο φυτικό και στο ζωικό κόσμο. Διαρκώς νέα, επαναστατικά υβρίδια, διαρκώς νέες επεμβάσεις στην κτηνοτροφία με την παραγωγή, την κατάψυξη και την εμφύτευση όλο και πιο τελειοποιημένων και εξειδικευμένων εμβρύων.

Ασφαλώς μπορεί κανείς να αναπολεί την “αλανιάρα κότα”, το μοσχάκι του βουνού και την κατακόκκινη μασίφ ντομάτα του παππού του. Και είναι δυνατό να ικανοποιείται ακόμα και σήμερα μια μερίδα τέτοιων αναγκών με μια αγροτική παραγωγή πολυτελείας.

Όμως δίχως τις “ανωμαλίες” που περιγράψαμε, δίχως αυτές τις ασύλληπτες επαναστάσεις στη γεωπονία δε θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν σε τέτοια κλίμακα οι σημερινές βιοτικές ανάγκες των μαζών.

Η μικροαστική τάξη δε θέλει να θυμάται ότι δίπλα στην αλανιάρα κότα, το αγνό μοσχάκι και την κόκκινη αγνή ντομάτα ζούσε ένας εξαιρετικά υποσιτισμένος λαός στην ύπαιθρο και την πόλη.

Αλλά η ιστορία της γεωργίας ήταν από πάντα μια ιστορία παραβίασης της φύσης, μόνο που γινόταν με πολύ πιο αργούς ρυθμούς. Δεν είναι παραβίαση της φύσης η μετατροπή των άγριων ζώων σε ήμερα οικόσιτα; Δεν είναι παραβίαση της φύσης η εκτεταμένη καταστροφή των δασών όλης της βόρειας Ευρώπης για να μετατραπούν σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις; Το μαγείρεμα του κρέατος δεν ήταν μια παραβίαση της “φυσικής” ανθρώπινης δίαιτας της ωμής σάρκας; Ο ίδιος ο άνθρωπος δεν είναι ένας χορτοφάγος πίθηκος που μετατράπηκε σε σαρκοφάγο;

Αυτοί λοιπόν που θέλουν να βλέπουν την εκδίκηση της φύσης σε κάθε κατάχτηση του ανθρώπου είναι οι ίδιοι που δεν αναγνωρίζουν ότι η ανθρώπινη ιστορία είναι μια πάλη για την κυριαρχία πάνω στη φύση και ότι αυτή η κυριαρχία έχει γενικά πραγματοποιηθεί στην εποχή του καπιταλισμού. Ο καπιταλισμός έχει αναλάβει σαν ιστορική αποστολή ακριβώς να επιβάλει αυτή την κυριαρχία. Και, ώσπου να αντικατασταθεί από το σοσιαλισμό, θα συνεχίσει να επεκτείνει αυτή την κυριαρχία του ανθρώπου πά-

νω στη φύση.

Αυτό είναι που εξεγείρει τους παπάδες και τον υπόλοιπο μεσαίωνα, δηλ.η επαναστατική παραγωγική πλευρά του καπιταλισμού, και θέλουν να πέσει φωτιά από το θεό και να κάψει τους αλαζόνες ανθρώπους και την επιστήμη τους. Η περίπτωση του AIDS τους πρόσφερε μια χαρακτηριστική ευκαιρία και την εμφάνισαν σαν τιμωρία για την παρακμή των ηθών. Όπως με τις τρελές αγελάδες ο τόνος δόθηκε στο ότι έγιναν σαρκοφάγοι και όχι στο ότι έφαγαν άρρωστα κρέατα, έτσι και με το AIDS ο τόνος δόθηκε όχι στην αρρώστια του αίματος, αλλά στην ομοφυλοφιλία που έκανε τη μετάδοση σχετικά πιο εύκολη.

Έτσι σκέφτονται και οι μικροαστοί, μόνο που αυτοί δεν επιθυμούν την τιμωρία, αλλά την τρέμουν και πάντα περιμένουν την εκδίκηση της φύσης σαν απάντηση στις προόδους της επιστήμης.

Σ’ αυτό το δουλεμένο χωράφι των μαζικών προλήψεων εμφανίζονται λοιπόν οι πιο έμπειροι σκοταδιστές του αιώνα μας, οι σοσιαλφασίστες, και τα δένουν όλα αυτά με αντικαπιταλιστική φρασεολογία: Η φιλελεύθερη Θάτσερ φταίει επειδή άφησε να χρησιμοποιηθούν κρεατάλευρα για τις αγελάδες και γιατί στη συνέχεια δεν τις εξόντωσε όλες. Λες και τα κρεατάλευρα δε χρησιμοποιούνται με μανία τόσο από τους φιλελεύθερους όσο και από τους κρατικιστές παντού στον πλανήτη. Όμως το βασικό επιχείρημα του σοσιαλφασισμού είναι ότι το κεφάλαιο δεν επέτρεψε την εξόντωση των αγελάδων γιατί σκέφτηκε τα έξοδα. Έβαλε δηλ. συνειδητά την υγεία του λαού σε κίνδυνο για να μη μειωθούν τα κέρδη συνολικά του αγγλικού κεφάλαιου.

Σύμφωνα μ’ αυτή την ανάλυση, όλες οι επιστημονικές επιτροπές του 1988 και 1989 που συστάθηκαν από την αγγλική κυβέρνηση για να μελετήσουν την επικινδυνότητα της αρρώστιας και τα μέτρα που έπρεπε να παρθούν ήταν πουλημένες στην αστική τάξη. Αλλά και οι επιστημονικές επιτροπές και οι κτηνίατροι της Ευρώπης, που πήραν αργότερα επίσης λίγο αυστηρά μέτρα, ήταν και αυτοί πουλημένοι στο κεφά-

λαιο. Ακόμα και η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, με τους πιο διαπρεπείς ειδικούς στο συγκεκριμένο ζήτημα, που διαβεβαίωσε πρόσφατα, στις 5 του Απρίλη, ότι πουθενά δεν αποδείχτηκε σχέση της BSE και της KJD (και ζήτησε καταστροφή μόνο των εντοσθίων των βοοειδών των χωρών που είχαν κρούσματα της BSE), ακόμα και αυτή η επιτροπή δεν είχε λόγους να γίνει πιστευτή, αφού το παγκόσμιο κεφάλαιο τα κανονίζει όλ’ αυτά.

Γι’ αυτού του είδους την προπαγάνδα δεν έχει καμιά αξιοπιστία και η ίδια η αγγλική επιστημονική ομάδα από την ανακοίνωση της οποίας ξεσηκώθηκε ο θόρυβος. Γιατί η ίδια αυτή ομάδα, μόλις είδε την υστερία που σηκώθηκε, δημοσίευσε άρθρο σε ιατρικό περιοδικό που έγραφε: «*Τονίζουμε με έμφαση ότι δεν υπάρχουν άμεσες αποδείξεις για τέτοιου είδους σχέση, και φυσικά είναι πιθανόν να δοθούν και άλλες εξηγήσεις*» (Ελευθεροτυπία). (Σήμερα οι ενδείξεις όχι αποδείξεις για σχέση ανάμεσα στη BSE και στη KJDv είναι περισσότερες. Σημείωση σημερινή).

Ούτε νοιάζεται αυτή η προπαγάνδα για τη στατιστική που λέει ότι τα κρούσματα της αρρώστιας των αγελάδων μειώνονταν αδιάκοπα μέχρι την ώρα που ξεκίνησε η πρόσφατη εκστρατεία και που αποδειχνει ότι τα μέτρα που είχε πάρει η αγγλική κυβέρνηση, αλλά και η ΕΟΚ, μετά τις προτάσεις των επιστημόνων είχαν ήδη φέρει ραγδαία θετικά αποτελέσματα.

Καταγράφουμε τις χρονολογίες της αρρώστιας και δίπλα τα κρούσματα:

1987:	420 κρούσματα
1988:	2185 >>
1989:	7136 >>
1990:	14180 >>
1991:	25025 >>
1992:	35045 >>
1993:	36755 >>
1994:	23943 >>
1995:	12245 >>

Η λογική του σοσιαλφασισμού είναι απόρρητη σε τέτοια επιχειρήματα: “Το κεφάλαιο μπορεί να αγοράζει και τις στατιστικές”.

ΟΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΕΡ-

ΔΟΥΣ

Όμως ο μαρξισμός δεν είναι μεσαίωνας. Και ξέρει πού βρίσκεται η αστική απάτη και πού οι αναγκαιότητες του καπιταλισμού.

Η αγγλική αστική τάξη είχε και έχει συμφέρον να μειώσει τα έξοδα για την εξουδετέρωση της αρρώστιας των βοοειδών. Τη συμφέρει δηλ. να πληρώσει όσο γίνεται πιο λίγα για να γλιτώσει από αυτή την αρρώστια. Όμως δεν τη συμφέρει να κρύψει από τον εαυτό της τον κίνδυνο μιας επιδημίας που θα παρασύρει στον τάφο χιλιάδες ή εκατομμύρια ανθρώπους, όπως ισχυρίζονται οι οπαδοί του σοσιαλμεσαίωνα.

Κάθε αστική τάξη δε θα έπαιζε με τον κίνδυνο μιας τέτοιας επιδημίας όχι επειδή είναι φιλόδοξη, αλλά γιατί θα ήταν αυτή η ίδια που θα έχανε δισεκατομμύρια για την περίθαλψη και ασφάλιση των θυμάτων, και κυρίως γιατί η επιδημία θα της αφαιρούσε ένα ανεκτίμητο εργατικό και στελεχικό δυναμικό που αυτή εκμεταλλεύεται. Αυτό θα είχε σαν έσχατη συνέπεια και τη μείωση του εφεδρικού στρατού ανέργων και την αύξηση του μεροκάματου στη χώρα αυτή. Αλλά η αστική τάξη της συγκεκριμένης χώρας δεν έχει και κανένα συμφέρον να αφήσει να σέρνεται και να δυνάμωσει μια επιδημία έστω και μόνο των ζώων. Μοιραία μια τέτοια επιδημία αυξάνει τη φύρα του ζωικού πληθυσμού της και επιβαρύνει το κόστος της κτηνοτροφικής βιομηχανίας. Έτσι είναι αρκετά αυτοκτονικό να θελήσει η ίδια η αστική τάξη να δωροδοκήσει τους ειδικούς της για να της πουν ψέματα σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να πάρει για να εξουδετερώσει την επιδημία των ζώων, και τερατώδες να τους δωροδοκήσει για να της αποκρύψουν μια επερχόμενη επιδημία των ανθρώπων.

Ακόμα όμως και αν η εγγλέζικη αστική τάξη ήταν τόσο ηλίθια, χοντρόπετη και τυφλή μπροστά στο προσωρινό κέρδος που θα είχε με το να μην πάρει αυστηρά μέτρα, δε θα μπορούσε να αντέξει στη διεθνή πίεση των ανταγωνιστών της για μια δεκαετία. Αν οι εγγλέζοι επιστήμονες και οι εγγλέζικες στατιστικές μπορούσαν να λένε ομα ψέματα για

μια δεκαετία, οι ευρωπαίοι επιστήμονες και οι στατιστικές τους, και κύρια οι αμερικάνοι, οι νεοζηλανδοί και οι αργεντινοί αντίστοιχοι θα είχαν κάθε λόγο να λένε το αντίστροφο, καθώς θα ήταν πουλημένοι στις δικές τους αστικές τάξεις και θα ήθελαν να εξουδετερώσουν την ψηλή ανταγωνιστικότητα της αγγλικής κτηνοτροφίας.

Όμως αυτό δεν έγινε ποτέ. Η παγκόσμια κοινότητα των ειδικών επιστημόνων δεν ξέπεσε ποτέ τη διαπίστωση ότι δε βλέπει άμεσο κίνδυνο ανθρώπινης επιδημίας από τη BSE και δεν πήρε ποτέ εξοντωτικά μέτρα πέρα από τα εξής τρία, που σταδιακά υιοθετήθηκαν μέχρι το 1991, μόνο και μόνο για να μην επεκταθεί η αρρώστια στα υπόλοιπα βοοειδή. Το πρώτο μέτρο ήταν να καταστρέφεται ολόκληρο το ζώο που προσβλήθηκε από την ασθένεια (παρόλο που η ασθένεια χτυπάει μόνο ειδικά σημεία του ζώου), το δεύτερο να μη δίνονται κρεατάλευρα στα μηρυκαστικά εξαιτίας της αρρώστιας και το τρίτο να καταστρέφονται τα εντόσθια που μπορούν να προσβληθούν από την αρρώστια σε όλες τις αγελάδες (εγκέφαλος, νωτιαίος μυελός, ορισμένοι αδένες).

Σε ό,τι αφορά τα μέτρα για τη μη επέκταση της αρρώστιας στο εξωτερικό, αυτά πάρθηκαν στις ευρωπαϊκές χώρες κάτω από την πολιτική πίεση των αντίστοιχων με το εργατικό κόμμα της Αγγλίας πολιτικών ρευμάτων και σε σύγκρουση με τη γραμμή των ειδικών επιστημόνων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Όμως και αυτά τα μέτρα ήταν καθαρά προληπτικά και καθόλου εξοντωτικά για την αγγλική κτηνοτροφία. Πρόκειται για την απαγόρευση εξαγωγής αγγλικών κρεάτων από ζώα κοπαδιών στα οποία είχε σημειωθεί έστω και ένα κρούσμα της αρρώστιας αρχικά τα δύο τελευταία χρόνια και στη συνέχεια για τα 6 τελευταία χρόνια.

Είναι πραγματικά ένας καταπέλτης σε βάρος του σοσιαλμεσαίωνα το γεγονός ότι τα κρούσματα της BSE έπεσαν τα τελευταία χρόνια. Αυτό δείχνει ότι όλα αυτά τα μέτρα ήταν αποδοτικά και οι επιστήμονες είχαν συλλάβει τις πρακτικές συνέπειες και τη φύση της αρρώστιας.

Αν λοιπόν κανείς θελήσει να περάσει σε πραγματική, δηλ. αριστερή και μαρξιστική κριτική στην αγγλική αστική τάξη, πρέπει να συγκεντρώσει τα πυρά του στο βαθμό **εφαρμογής των μέτρων** που πρότεινε η επιστήμη.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΤΩΝ ΤΡΟΦΩΝ

Εδώ εκδηλώνεται ο καπιταλισμός σαν σύστημα που καταστρέφει ανθρώπους και παραγωγικές δυνάμεις. Όμως η μικροαστική και σοσιαλιστική προπαγάνδα δε συγκέντρωσε ποτέ σ' αυτό το ζήτημα τα πυρά της. Ο λόγος είναι απλός: Ο υπεύθυνος για τη μη εφαρμογή των διατάξεων είναι, πρώτο, οι επιμέρους κτηνοτροφικές επιχειρήσεις και, δεύτερο, το αγγλικό κράτος, που προσπάθησε να ρίξει στο κτηνοτροφικό κεφάλαιο το κύριο οικονομικό βάρος των μέτρων ενάντια στην επιδημία. Όμως η σοσιαλιστική και μικροαστική κριτική δεν αρέσκει να κάνει κριτική στη μεσαία αστική τάξη, όπως είναι η κτηνοτροφική στην Αγγλία, αλλά ούτε και να κάνει κριτική στο κράτος ότι δε συμπεριφέρεται με γενναιοδωρία απέναντι σε επιμέρους τμήματα της αστικής τάξης.

Έτσι, δεν ακούστηκε ποτέ να ότι η αρρώστια των τρελών αγελάδων **καθυστερήσε** να νικηθεί και εξαπλώθηκε σε νούμερα μεγαλύτερα από όσα είχαν προβλέψει οι ειδικοί (όχι όμως πολύ μεγαλύτερα) γιατί οι εκτροφείς των αγελάδων δήλωναν τα ζώα στο κράτος και δεν τα κατέστρεφαν, γιατί οι επιδοτήσεις που έπαιρναν ήταν μικρές μέχρι το τέλος του 1988 (μόλις το 50% της αξίας του αποσυρμένου ζώου). Έτσι πέρασαν χιλιάδες άρρωστες αγελάδες στην κατανάλωση και τα εντόσθιά τους στις ζωοτροφές. Αυτό το κακό σταμάτησε μόλις η κρατική αποζημίωση στους παραγωγούς ανέβηκε στο 100%. Ταυτόχρονα το αγγλικό Υπουργείο Γεωργίας διαπίστωσε το 1994 ότι ένα μεγάλο ποσοστό βιομηχάνων ζωοτροφών συνέχισε να πουλάει ζωοτροφές από μολυσμένα ζώα, ενώ ένα αντίστοιχο ποσοστό από κτηνοτροφικές επιχειρήσεις συνέχισε να ταΐζει τα ζώα της μ' αυτές.

Η μεγαλύτερη όμως "τρύπα" της αντιBSE εκστρατείας σε όλη την Ευρώπη βρίσκεται στην καταστρατήγηση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τον Ιούνιο του 1994 για τη μέθοδο παρασκευής των κρεατάλευρων, ώστε να σκοτωθεί ο νοσογόνος παράγοντας της επιζωοτίας στα πρόβατα, που προκαλεί την αρρώστια. Σύμφωνα μ' αυτή την απόφαση, θα έπρεπε τα κρεατάλευρα να βράζονται στους 133 βαθμούς Κελσίου και σε πίεση 3 ατμοσφαιρών για 20 λεπτά. Αυτή λοιπόν την οδηγία δεν την εφαρμόσε σχεδόν κανένας βιομήχανος του είδους, γιατί θα αυξανόταν -ιδιαίτερα με τις 3 ατμόσφαιρες- το κόστος παραγωγής. Σ' αυτές τις παλιανθρωπιές ειδικεύεται το κεφάλαιο, σε συνεργασία πάντα με

τα πιο διεφθαρμένα τμήματα του κρατικού μηχανισμού που κάνει τους ελέγχους τους σχετικούς με τη συμμόρφωση της βιομηχανίας παραγωγής τροφίμων στους κανόνες υγιεινής.

Μπορεί λοιπόν κανείς να δει τη διαφορά ουσίας ανάμεσα στις δύο κριτικές, τη σοσιαλιστική και μικροαστική, από τη μια, και τη μαρξιστική-εργατική, από την άλλη, στο ζήτημα της βιομηχανίας των τροφίμων (βιομηχανία με την ευρύτερη έννοια, που περιλαμβάνει και την κυρίως γεωργική παραγωγή και τη μεταποίηση).

Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΑΙ Η ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

Η σοσιαλιστική και μικροαστική κριτική ποντάρει στην απόσταση των μαζών από την επιστήμη και το επιστημονικό πνεύμα και προπαγανδίζει ότι δεν υπάρχει ταξικά ουδέτερη επιστήμη ούτε στον τομέα των φυσικών επιστημών και της τεχνικής, οπότε ούτε και στην ιατρική. Ταυτόχρονα βεβαιώνει τις μάζες ότι υπάρχει ένα παγκόσμιο ενιαίο κέντρο του καπιταλισμού που συνωμοτεί ανεξέλεγκτο, κυριαρχεί πάνω στην επιστήμη και στους επιστήμονες και ανεμπόδιτο μπορεί να αποφασίζει την καταστροφή των ανθρώπων. Έτσι είναι δυνατό αυτό το κέντρο να κρύβει το επερχόμενο τέλος του ανθρώπου από τα τοξικά απόβλητα, από τις ορμόνες και τα φυτοφάρμακα, από τις ακτινοβολίες και τα πυρηνικά, και κυρίως από τα σκοτεινά γενετικά πειράματα που ετοιμάζουν τέρατα υπόδουλα στους ισχυρούς, τέρατα που θα εξοντώσουν τους ανθρώπους. Αυτή η θεωρία του ενιαίου σκοτεινού υπερμπεριαλιστικού αντιδραστικού κέντρου προσωποποιείται συνήθως στον αντισημιτισμό.

Η μαρξιστική-εργατική κριτική διακρίνει την αδιάκοπη προσπάθεια που κάνει το κεφάλαιο να επαναστατικοποιήσει τα μέσα παραγωγής, τα προϊόντα και την επιστήμη. Ο στόχος του είναι το κέρδος και το μέσο του είναι η εκμετάλλευση του ανθρώπου. Όμως ο τελικός καρπός αυτής της αρνητικής κίνησης και αυτών των άθλιων προθέσεων είναι ο τεράστιος παραγωγικός πλούτος που θα κληρονομήσει το προλεταριάτο και όλοι οι παραγωγοί της γης. Η μαρξιστική κριτική διακρίνει ότι ένα μέρος αυτής της αντίφασης βρίσκεται στο ότι, ενώ η αστική τάξη, σαν σύνολο, είναι υποχρεωμένη να τελειοποιεί τα προϊόντα της και να τα παράγει με τη λιγότερη ανθρώπινη δουλειά, από την άλλη μεριά μέσα στον ίδιο ανταγωνισμό και με τον ίδιο στόχο το κάθε

κίνημα του κεφάλαιου προσπαθεί να εξαπατάει τους καταναλωτές, να νοθεύει τα προϊόντα και να ρίχνει όσο μπορεί τα στάνταρ της υγιεινής. Αυτό όμως το "όσο μπορεί" δεν μπορεί να βγει έξω από τις σιδερένιες ανάγκες του ανταγωνισμού ούτε έξω από τις συνολικές ανάγκες της αστικής τάξης. Το όριο βρίσκεται στο ότι οι μάζες δε θα πρέπει να καταλάβουν, στο ότι οι ανταγωνιστές δε θα πρέπει να επωφεληθούν και στο ότι το κράτος δε θα βάλει το ειδικό πάνω από το γενικό συμφέρον της αρχουσας τάξης.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αργεί τόσο πολύ η οικολογική συντέλεια του κόσμου, που τόσο παθιασμένα προπαγανδίζει μαζί με τους παπάδες η μικροαστική και η σοσιαλιστική οικολογία για δεκαετίες. Έτσι, ενώ η υπερβολική και ακατάλληλη χρήση ορμονών, φυτοφαρμάκων, βρώμικων και υποβαθμισμένων ζωοτροφών συνεχίζεται, όπως συνεχίζεται η καταπάτηση των όρων υγιεινής σε ολόκληρους τομείς της διαδικασίας παραγωγής τροφίμων, όπως συνεχίζεται η μόλυνση της ατμόσφαιρας, των θαλασσών, αλλά και η κατασπατάληση των πηγών ενέργειας και του οργανικού πλούτου του πλανήτη, ενώ γίνονται όλα αυτά τα τερατώδη από τη φύση της καπιταλιστικής λειτουργίας, όχι μόνο η συντέλεια του κόσμου δεν ήρθε, αλλά συνεχίζει να αυξάνεται ο μέσος όρος ζωής στις χώρες όπου οι άνθρωποι μπορούν να χορτάσουν τρώγοντας "πλαστικά" κοτόπουλα, παρόλο που αναπνέουν το μολυσμένο αέρα μιας μέσης βιομηχανικής πόλης.

Αν κανείς δει από μια τέτοια σκοπιά τα πράγματα, θα διαπιστώσει γιατί τα σοσιαλμεσαιωνικά κινήματα της οικολογίας είναι τόσο αδύναμα στον Τρίτο Κόσμο. Για τη μεγάλη μάζα της ανθρωπότητας το ζήτημα είναι να οικειοποιηθεί τις κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνικής και να εξασφαλίσει την επαρκή και υγιεινή, έστω μέσης ποιότητας, τροφή του βορρά. Αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα και για την αυξανόμενη φτωχολογία των βιομηχανικών χωρών.

Μόνο σε μια τέτοια κλίμακα μπορεί κανείς να κατανοήσει πόσο εξωφρενικά σπάταλο, πόσο ταξικά αντιδραστικό είναι το αποτέλεσμα της υστερίας ενάντια στις "τρελές αγελάδες".

Η εξόντωση 5 εκατομμυρίων αγελάδων, που είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία υγιείς, μόνο και μόνο για μια μακρινή πιθανότητα επιδείνωσης μιας σπάνιας αρρώστιας του ανθρώπου είναι μια προσβολή στον Τρίτο Κόσμο, που τρώει κρέας μια φορά το χρόνο και

μπροστά στη γενική αδιαφορία πεθαίνει από αβιταμίνωση, έλλειψη πρωτεϊνών και δυσεντερία επειδή πίνει νερό μέσα από τις λάσπες. Είναι το ίδιο με το έγκλημα της απόσυρσης και καταστροφής των φρούτων και του βούτυρου για να μην πέσουν οι αγροτικές τιμές της E.E., όταν η ανθρωπότητα στην πλειοψηφία της υποσιτίζεται.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα του σοσιαλιστικού μεσαίωνα, που τολμάει να μιλάει για κοινωνική επανάσταση. Η αληθινή αδυναμία της ευρωπαϊκής αστικής τάξης είναι ότι υπόκυψε σ' αυτή την πίεση ετοιμάζοντας έτσι το δικό της θάνατο. Κερδισμένοι από τη βαθιά κρίση εμπιστοσύνης και την άνοδο των ευρωπαϊκών εθνικισμών που φούντωσε με την κρίση των τρελών αγελάδων θα είναι οι ανατολικοί φασισμοί. Η κάθε χώρα κοίταξε να βάλει σε καραντίνα την αγγλική κτηνοτροφία, ενώ στην Αγγλία δυνάμωσε το δηλητήριο του απομονωτισμού από την υπόλοιπη Ευρώπη. Ταυτόχρονα χάθηκαν για την Ευρώπη, για την ανάπτυξη και για τη σύγκλιση Βορρά - Νότου εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές, που θα αποζημιώσουν μερικά την αγγλική κτηνοτροφία. Όσο για τη χώρα μας, εδώ είχαμε τις λαμπρότερες επιδόσεις σε φασισμό όπως πάντα. Όλα τα κανάλια μας ήταν ενάντια στην αγγλική καπιταλιστική ψώρα, όλα υπέρ του ελληνικού παραδοσιακού αγνού κρέατος, ενώ κανείς Τζουμάκας, κανένας Χρυσοχοϊδης και κανένας Πεπονής δε βγήκε να μιλήσει στο λαό και να τον διαφωτίσει για το αληθινό μέγεθος του προβλήματος. Έτσι φτιάχτηκε στη χώρα μας η μεγαλύτερη υστερία ενάντια στο μοσχαρίσιο κρέας και στο κρέας γενικά.

Όταν όμως οι μάζες κατευθύνθηκαν αναγκαστικά στο αρνίσιο κρέας για το Πάσχα και ήρθε η ώρα να γευτούν οι χτυπημένοι κτηνοτρόφοι λίγο καλύτερες τιμές για τα αρνιά τους, τότε πρόθυμα ο ίδιος μεσαίωνας που φρόντισε να διογκώσει το πρόβλημα φρόντισε τώρα να κάνει διατίμηση στα αρνιά. Αυτή τη φορά οι κτηνοτρόφοι είχαν δίκιο να ξεγερθούν ενάντια σ' αυτή τη βρώμικη συμμορία που διοικεί τη χώρα, ζητώντας όμως το αντίστροφο από εκείνο που ζητούσαν πριν ένα μήνα με το γάλα, δηλ. ελεύθερη διαμόρφωση των τιμών.

Σημείωση: Τα βασικά στοιχεία για την αρρώστια των "τρελών αγελάδων" σ' αυτό το άρθρο πάρθηκαν από τη "Monde" της 6ης Απρίλη και από τον "Οικ. Ταχυδρόμο" της 4ης Απρίλη.

Η 24ωρη της ΓΣΕΕ

Η 24ωρη της ΓΣΕΕ στις 7 του Δεκέμβρη δεν έχει να προσφέρει τίποτα στην εργατική τάξη. Τα βασικά αιτήματά της είναι κούφια φράσεις. Το βασικό που θέλει η ΓΣΕΕ μ' αυτή την απεργία είναι να δείξει την οικονομική και την πολιτική ισχύ του συνδικαλιστικού στρατού των ΔΕΚΟ του οποίου διοικεί. Το δεύτερο που θέλει είναι να ενισχύσει τον Γιαννίτση σ' ένα νόμο που θα στραφεί ενάντια στην αστική τάξη αρχικά, αλλά τελικά ενάντια στην εργατική.

Το ζήτημα για τη ΓΣΕΕ είναι να πείθει το λαό και κυρίως την αστική τάξη ότι αυτός ο στρατός των ΔΕΚΟ είναι σε θέση να δώσει ανά πάσα στιγμή ισχυρά έως και παραλυτικά χτυπήματα στην οικονομική ζωή και να επιβάλει τη θέλησή του.

Αυτό δεν το κάνει βέβαια η ΓΣΕΕ για τον εαυτό της, δηλ. για τα υλικά συμφέροντα και το κύρος των γραφειοκρατών συνδικαλιστών που τη διαχειρίζονται, αλλά για τα συμφέροντα εκείνων των κομμάτων και κομματικών φραξιών των οποίων οι συγκεκριμένοι γραφειοκράτες - συνδικαλιστές είναι απλοί υπάλληλοι.

Με την κυριαρχία της κλίμακας Σημίτη στο ΠΑΣΟΚ και της καραμανλικής ομάδας στη ΝΔ, η ηγεσία της ΓΣΕΕ βρίσκεται κάτω από την πολιτική ηγεμονία του σοσιαλφασισμού, πρακτικά δηλαδή του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ. Αυτός είναι ο λόγος που αυτά τα δύο σκληρά αποσπάσματα συμμετέχουν στην αυριανή απεργία όπως συμμετείχαν και στην προηγούμενη απεργία του Οκτώβρη. Είναι φυσικό: Η γενική πολιτική γραμμή αυτών των απεργιών είναι δική τους.

Αυτή η γενική γραμμή έχει να κάνει με τον εχθρό που και στις δύο περιπτώσεις είναι ο ίδιος: η μη κρατική και μη ρωσόδουλη αστική τάξη, ιδιαίτερα η βιομηχανική. Η απεργία κατευθύνεται ενάντια στους βιομήχανους με το πρόσχημα ότι ευνοούνται από δύο μέτρα που περιέχει το νομοσχέδιο Γιαννίτση, δηλαδή το μέτρο του ελαστικού ωραρίου και το μέτρο της αύξησης του ποσοστού των απολύσεων.

Αυτά τα μέτρα από μόνα τους διευκολύνουν τους βιομήχανους γιατί το μεν πρώτο μειώνει το μέσο εργατικό μισθό, επειδή κόβει ή μειώνει τις υπερωριακές αμοιβές, το δε δεύτερο γιατί ξεφορτώνει λίγο μισθολογικό κόστος από τους βιομήχανους που δεν είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν για κάποια περίοδο εργαζόμενους που δεν τους είναι απαραίτητοι στην παραγωγική διαδικασία.

Όμως οι βιομήχανοι δεν θέλουν το νόμο Γιαννίτση στο σύνολο του, γιατί μια άλλη του πλευρά τους αφαιρεί και με το παραπάνω αυτά που τους δίνει με την ευελιξία και τις απολύσεις. Δηλαδή, τους καταργεί τις πέντε ώρες υπερεργασίας κάθε βδομάδα που ως τώρα τις πληρώνουν με 25% αύξηση στο ωρομίσθιο και όχι με 50% όπως γί-

νεται με τις υπερωρίες. Βέβαια, ο Γιαννίτσης τους δίνει μια απαλλαγή εργοδοτικών εισφορών γύρω στο 2% όταν ο μικτός μισθός του εργαζόμενου δεν ξεπερνάει τις 200.000 το μήνα. Όμως αυτό το μέτρο ευεργετεί μόνο το εμπορικό κεφάλαιο γιατί στη βιομηχανία οι μικτοί μισθοί ξεπερνάνε κατά κανόνα τις 200.000, γι' αυτό οι βιομήχανοι δήλωσαν ότι αυτό το μέτρο δεν τους λείπει τίποτα.

Το τι τους δίνει και τι τους παίρνει ο νόμος Γιαννίτση φαίνεται στο εξής παράδειγμα:

Ας υποθέσουμε ότι ένας εργάτης σε μια επιχείρηση κάνει 5ωρη υπερεργασία πάνω στη σημερινή εβδομάδα των 40 ωρών, υπερεργασία που την πληρώνει ο βιομήχανος με 25% αύξηση στο ωρομίσθιο. Αν αυτό γίνεται όλες τις εργάσιμες βδομάδες του χρόνου, ας υποθέσουμε 45 βδομάδες X 45 ώρες κάθε βδομάδα = 2025 ώρες το χρόνο από τις οποίες 1800 είναι κανονικές και 45 X 5 = 225 ώρες είναι υπερεργασία. Αν το ωρομίσθιο π.χ. είναι 2.000 δρχ., τότε ο εργάτης πληρώνεται 1800 X 2000 κανονικό και 225 X 2000 X 1,25 υπερεργασία, δηλαδή 3.600.000 + 562.500 = 4.162.5000 δρχ. Αν με το ελαστικό ωράριο ο ίδιος εργάτης θα απασχοληθεί για τις ίδιες ώρες, δηλαδή χωρίς να προσληφθεί νέο προσωπικό, τότε θα δουλέψει πάλι 2025 ώρες το χρόνο. Αλλά τώρα θα πληρωθεί αλλιώς γιατί το ωράριο θα έχει γίνει 38 ώρες τη βδομάδα, άρα τις υπόλοιπες 7 ώρες κάθε μέρα που θα χρειαστεί να δουλέψει υπερωριακά θα τις πληρωθεί όλες με 50% παραπάνω την ώρα, δηλαδή θα δουλέψει τις 38 ώρες X 45 βδομάδες = 1710 ώρες κανονικά και τις 315 υπόλοιπες ώρες υπερωριακά, οπότε θα πληρωθεί τις 1710 ώρες όσο πληρώνεται σήμερα, και τις 315 ώρες θα τις πληρωθεί 50% παραπάνω, δηλαδή θα πληρωθεί συνολικά 3.600.000 + 315 X 2000 X 1,5 = 3.600.000 + 945.000 = 4.545.000.

Αυτό σημαίνει ότι ο εργοδότης θα πληρώσει 4.545.000 - 4.162.000 = 380.000 δρχ. το χρόνο για τον ίδιο εργάτη. Από αυτό το ποσό όμως θα πρέπει να αφαιρεθεί ένα ποσό υπέρ του βιομήχανου. Αυτό προκύπτει από την ελαστικότητα. Η ελαστικότητα σημαίνει ότι ο βιομήχανος μπορεί από αυτές τις 1710 ώρες το χρόνο, στις οποίες έχει τον εργάτη στη διάθεσή του με τον

ίδιο μισθό, να πάρει 138 ώρες (που αριθμούνται με ακρίβεια στο νέο νόμο) και να τις προσθέσει σε μέρες όπου υπάρχει ανάγκη για πολλή δουλειά, δηλαδή να τις βάλλει στη θέση των υπερωριών και ύστερα αυτές τις 138 ώρες να τις δώσει σε ρεπό στους εργάτες σε μέρες που δεν έχει πολλή δουλειά, έτσι πάντως ώστε ο μέσος όρος εργασίας του εργάτη να είναι 1710 ώρες δουλειά το χρόνο (38 X 45).

Το σχήμα που παρουσιάσαμε πριν είναι ακραίο. Δεν υπάρχει περίπτωση ένας βιομήχανος να χρειάζεται έναν εργάτη 45 βδομάδες το χρόνο επί 45 ώρες. Την υπερεργασία τη θέλει όταν υπάρχει αιχμή δουλειάς, αλλιώς αν η δουλειά ήταν σταθερή, θα έπαιρνε επιπλέον προσωπικό. Από την άλλη πάντα υπάρχει κάποια χαλάρωση της παραγωγικής ροής σε κάποια ορισμένη περίοδο. Βέβαια, υπάρχουν επιχειρήσεις με σχετικά πιο σταθερή και επιχειρήσεις με σχετικά πιο ασταθή ροή.

Κατά μέσο όρο όμως μπορούμε να υποθέσουμε ότι από τις 138 ώρες υπερωρίας που μπορεί να γλιτώνει ένας καπιταλιστής τις 80 κατά μέσο όρο θα τις χρησιμοποιήσει, άρα θα αφαιρέσει τελικά από το ποσό των 380.000 δρχ. που θα έδινε για υπερωρίες παραπάνω με το νέο σύστημα κάθε χρόνο περίπου 80 X 2000 X 1,5 = 240.000 δρχ. Αυτό σημαίνει ότι θα χάσει τελικά θα χάσει μόνο 140.000 δρχ. το χρόνο που θα τις κερδίσει ο εργάτης (πάντα στην περίπτωση που αυτός θα καλύψει το κενό).

Κάπως έτσι θα είναι οι λογαριασμοί του κεφάλαιου και από αυτή την άποψη ο Γιαννίτσης, η ΓΣΕΕ και οι κνίτες πιστεύουν ότι βρίσκονται σε καλό δρόμο: Ο μεν Γιαννίτσης χτυπώντας τον ΣΕΒ, οι δε υπόλοιποι χτυπώντας τον Γιαννίτση επειδή δεν είναι περισσότερο αντιΣΕΒ αφού δεν καταργεί την ελαστικοποίηση.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Όμως αυτή η κόντρα ΣΕΒ από τη μια μεριά, Γιαννίτση-ΓΣΕΕ από την άλλη εμφανίζεται αλλιώς στους εργάτες απ' ότι στους βιομήχανους. Γιατί οι εν ενεργεία βιομηχανικοί εργάτες δεν πρόκειται να δουλέψουν και να πληρωθούν αυτοί τις υπερωρίες που θα προκύψουν από τη μείωσή των 40 ωρών σε 38 ή ακόμα περισσότερο των 45 σε 38 ώρες. Οι καπιταλιστές έχουν περισσότερο συμφέρον να προσλάβουν γι' αυτό το κενό νέο προσωπικό. Από αυτή την άποψη οι εν ενεργεία βιομηχανικοί εργάτες έχουν μόνο να χάσουν ένα μέρος από το συνολικό τους εισόδημα που προέρχεται από τις υπερωρίες που τις πληρώνονται είτε με 25% παραπάνω (υπερεργασία) εί-

τε με 50% παραπάνω (κανονικές υπερωρίες). Η κατάργηση ή η μείωση των υπερωριών είναι συμφορητική για τους εν ενεργεία εργάτες της βιομηχανίας **μόνο όταν αυξάνονται οι βασικοί μισθοί τους**. Ειδικά όμως είναι κάτι το πολύ κακό γι' αυτούς. Σήμερα, η εργατική τάξη δεν ζητάει μείωση της δουλειάς για να μην κουράζεται τόσο πολύ, αλλά κύρια αύξηση ή έστω διατήρηση του συνολικού της μισθού για να μπορεί να καταναλώνει όπως πριν. Αλλά η αύξηση του συνολικού μισθού με μείωση ή κατάργηση των υπερωριών είναι μόνο δυνατή όταν αυξάνονται οι ανάγκες της παραγωγής, δηλαδή όταν αυξάνεται η ζήτηση εργατικών χεριών και μειώνεται ο εφεδρικός εργατικός στρατός. Αλλά αυτό δε γίνεται σήμερα καθώς οι ίδιοι που καλούν σε απεργία στις 7 Δεκέμβρη φροντίζουν πρώτα απ' όλα ένα πράγμα: να κλείνουν εργοστάσια και να εμποδίζουν βιομηχανικές επενδύσεις.

Η μόνη λοιπόν απάντηση που στέκει στο παραπάνω επιχείρημα που προτάσσουν οι εν ενεργεία εργάτες ενάντια στις νέες ρυθμίσεις, ότι δηλαδή θα μειωθεί ο συνολικός όγκος του μισθού τους είναι η εξής: ότι αυτοί μεν θα χάσουν ένα μέρος του μισθού τους, αλλά ένα άλλο τμήμα εργατών από τον εφεδρικό στρατό θα βρει δουλειά στη θέση των δικών τους υπερωριών οπότε θα μειωθεί η ανεργία. Αυτό είναι το βασικό επιχείρημα Γιαννίτση-ΓΣΕΕ-Κνιτών υπέρ της μείωσης των βδομαδιατικών ωρών εργασίας από τις 40 στις 35, και μάλιστα χωρίς διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Οι εν ενεργεία εργάτες που χάνουν τις υπερωρίες δεν δίνουν δεκαράκι αν η μείωση των ωρών εργασίας της θα είναι με διευθέτηση ή χωρίς, αφού άλλοι θα καρπωθούν το όφελος.

Αλλά ας δούμε τα πράγματα από την άποψη και αυτών των άλλων, από την άποψη δηλαδή του εφεδρικού στρατού, οπότε και από την άποψη της συνολικής εργατικής τάξης. Τι θα φέρει η μείωση των ωρών εργασίας;

Θα φέρει μια μικρή αύξηση της απασχόλησης σε μερικά από τα μέλη του εφεδρικού στρατού, αλλά αυτό δεν θα έχει σαν αποτέλεσμα να μειωθεί ο εφεδρικός στρατός, πράγμα που θα μειώνει τις πιέσεις στα μεροκάματα. Γιατί ο εφεδρικός στρατός της Ελλάδας σήμερα είναι εν δυνάμει όλα τα Βαλκάνια, η Ανατολική Ευρώπη κι ένα τμήμα της Ασίας. Θέλουμε να πούμε ότι η μαύρη εργασία και η μαύρη μετανάστευση καθορίζουν εδώ τον όγκο του εφεδρικού στρατού και τελικά το ύψος του μεροκάματου. Γι' αυτό το λόγο οι νέοι εργάτες που θα προσληφθούν και

θα πάρουν θέση δίπλα στους εν ενεργεία βιομηχανικούς εργάτες και σ' ένα βαθμό θα αντικαταστήσουν την υπερωριακή τους δουλειά, θα πάρουν θέση με τους χειρότερους δυνατούς αρχικούς μισθούς, δηλαδή τους μίνιμουμ έτσι ώστε τελικά να ρίζουν το μέσο μισθό του βιομηχανικού προλεταριάτου. Πιστεύουμε γι' αυτό ότι στο τέλος **από το νόμο Γιαννίτση δεν θα χάσουν οι βιομήχανοι, αλλά το βιομηχανικό προλεταριάτο και κυρίως θα χάσει σε ενότητα και σε συνοχή το τελευταίο**.

Ο νόμος Γιαννίτση και το αίτημα της ΓΣΕΕ - κνιτών για μείωση των ωρών εργασίας θα είχε νόημα μόνο αν εφαρμοζόταν και στη μικροεπιχείρηση που είναι κατά πολύ ο μεγαλύτερος εργοδότης (σε αριθμό εργαζομένων) στην Ελλάδα. Σ' αυτή την περίπτωση θα έπεφτε τουλάχιστον σημαντικά σ' έναν πρώτο χρόνο ο εφεδρικός στρατός, πριν προλάβει η μαύρη εργασία να τον τροφοδοτήσει με καινούριο υλικό. Όμως η μικροεπιχείρηση δεν πρόκειται να αλλάξει καμία συνήθεια της, δηλαδή θα συνεχίσει να λειτουργεί σε πλήρη ασυδοσία, σε πλήρεις σχέσεις στοργής και διαφθοράς με το κράτος-ελεγκτή της εργατικής δύναμης (Επιθεώρηση Εργασίας, ΙΚΑ κ.λπ.). Κι αυτό για τον εξής απλό λόγο: Γιατί το κράτος του σοσιαλφασισμού θέλει να διαιωνίζει την περισσότερο από κάθε άλλη φορά διεφθαρμένη, ρατσιστική και εκμεταλλευτική, αλλά και αδύναμη μικρή επιχείρηση ώστε να έχει πάντα ένα στρατηγικό σύμμαχο ενάντια στο μεγάλο του εχθρό, το σύγχρονο βιομηχανικό και σ' ένα βαθμό στο σύγχρονο εμπορικό κεφάλαιο. Ο νόμος Γιαννίτση στις δοσμένες συνθήκες αγοράς της εργατικής δύναμης έχει σα δευτερεύοντα στόχο να σπρώξει και το μεγάλο και μεσαίο βιομηχανικό κεφάλαιο να μπει για τα καλά στη δεξαμενή της πιο φτηνής εργατικής δύναμης και σαν κύριο να τσακίσει το επίπεδο ζωής και τη συνοχή του πιο παλιού, έμπειρου και ειδικευμένου κομματιού του βιομηχανικού προλεταριάτου.

Για τους συνειδητούς εργάτες τα ζητήματα σήμερα είναι τα εξής δύο: Η πάλη ενάντια στο βιομηχανικό σαμποτάζ και η πάλη ενάντια στη διάσπαση και στην εξαθλίωση της εργατικής τάξης που τις φέρνουν η συνειδητή πολιτική της μαύρης εργασίας και της μαύρης μετανάστευσης. Αυτή την πολιτική, τη δουλεύει με τέχνη ο σοσιαλφασισμός κυρίως για να μετατρέψει σε ρατσιστές τους έλληνες αλλά και τους ξένους εργάτες δημιουργώντας τη βάση της μεγάλης ναζιστικής δικτατορίας που ετοιμάζει.

ΝΕΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Σε δυναμική πορεία βρίσκεται ο αγώνας των ανέργων των Λιπασμάτων και της Επιτροπής Σωτηρίας.

Την Τρίτη 21 Νοέμβρη η Επιτροπή Σωτηρίας και οι άνεργοι των Λιπασμάτων έκαναν τη δεύτερη προς τα έξω μαζική παρέμβασή τους. Αρκετοί εργαζόμενοι πήγαν στο Δημαρχείο Κερατσινίου, στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου και ζήτησαν να συζητηθεί το θέμα της αποκατάστασής τους προ ημερησίας διάταξης.

Όπως θα θυμούνται οι αναγνώστες μας την πρώτη παρέμβασή τους οι άνεργοι και η Επιτροπή την είχαν κάνει στο Δημοτικό Συμβούλιο Δραπετσώνας όπου κατάγγειλαν το Δήμο για τη στάση του στο θέμα του εργοστασίου που οδήγησε στο κλείσιμό του.

Το δημοτικό συμβούλιο Κερατσινίου δέχτηκε τη συζήτηση του θέματος προ ημερησίας διάταξης και μίλησαν για τους Ανέργους και την Επιτροπή οι Γ. Νικολόπουλος και Μ. Γκιουσόσ που τοποθέτησαν το πρόβλημα, καταγγείλαν το άδικο κλείσιμο, αναφέρθηκαν στη θετική πορεία των προσφυγών των εργαζομένων στην Ευρώπη και ζήτησαν με πρωτοβουλία του δήμου Κερατσινίου να συγκληθεί ευρεία σύσκεψη των δημάρχων Δραπετσώνας, Κερατσινίου και Περάματος, των βουλευτών της Β' Πειραιά και άλλων κοινωνικών και πολιτικών παραγόντων με θέμα να λυθεί το πρόβλημα των ανέργων για το οποίο έχουν δεσμευτεί οι παραπάνω ότι θα είχαν δώσει λύση εδώ και ένα χρόνο.

Ο δήμαρχος Μελάς είπε ότι ο ίδιος είχε κινητοποιηθεί για τη λήψη της άδειας λειτουργίας του εργοστασίου από τη Νομαρχία το 1999 κι ενώ είχε λάβει διαβεβαιώ-

σεις ότι θα εκδοθεί η άδεια, αιφνιδιαστικά όλα σταμάτησαν και τελικά το εργοστάσιο έκλεισε με ευθύνη της κυβέρνησης, δηλαδή με εντολή στην Πρότυπο Κτηματική να μην ανανεώσει τη σύμβαση μίσθωσης των χώρων του εργοστασίου. Ο ίδιος αποδέχτηκε την πρόταση να διοργανωθεί σύσκεψη και συμφώνησε ομόφωνα το δημοτικό συμβούλιο. Αμέσως μετά την τοποθέτηση του δημάρχου, ο εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ Χάσκας, ζήτησε το λόγο. Ο Χάσκας επιχείρησε να αποτινάξει από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την κατηγορία για άδικο κλείσιμο του εργοστασίου λέγοντας ότι αφενός έπρεπε να κλείσει για περιβαλλοντικούς λόγους και αφετέρου ότι υπήρχαν και οικονομικοί λόγοι που το οδήγησαν στο κλείσιμο ενώ σε ότι αφορά την αποκατάσταση είπε ότι οι άνεργοι των Λιπασμάτων πρέπει να λάβουν υπόψη τους ότι πριν απ' αυτούς υπάρχουν πολλοί άνεργοι που έχουν μείνει περισσότερο χρόνια χωρίς δουλειά.

Ο Χάσκας στην ουσία κάλυψε την απόφαση Σημίτη-Αλιώτη να κλείσει το εργοστάσιο παρόλο που δεν υπήρχαν ούτε περιβαλλοντικοί ούτε οικονομικοί όροι για το κλείσιμο του, όπως επανειλημμένα έ-

χουμε αναλύσει στην εφημερίδα μας.

Τοποθετήθηκε και η Παπαδοπούλου, εκπρόσωπος του ψευτοΚΚΕ, η οποία για να διασώσει το φιλεργατικό της προσώπειο έφθασε μέχρι το σημείο να ισχυριστεί ότι ο Γ. Νικολόπουλος είχε τη θέση να κλείσουν τα Λιπάσματα, ενώ το κόμμα της είχε πάντα τη θέση της μετεγκατάστασης!!! Αλλά γελοιοποιήθηκε ακόμα περισσότερο μπροστά στους εργατές όταν τους δήλωσε πως "δεν ήξερε ότι ήταν άνεργοι" αλλά "νόμιζε πως όλοι είχαν τακτοποιηθεί"! Ήταν ιδιαίτερα επιθετική απέναντι στο σ. Νικολόπουλο γιατί δεν μπορούσε να χωνέψει πως αυτός ήταν μαζί με τους εργατές και εκπρόσωπός τους ενώ εκείνη, το στέλεχος του υποτιθέμενου κόμματος της εργατιάς", ήταν απέναντι τους. Μα τι να πει; Δεν ήταν το στέλεχος του ψευτοΚΚΕ Μπεάζογλου που έβαλε την ταφόπλακα στο εργοστάσιο με την απαγόρευση της εκσυγχρονιστικής επένδυσης το 1988, ενώ η ίδια είχε δει το εργοστάσιο μόνο όταν συμμετείχε στις μπουκές που έκανε το κόμμα της για να αποκλείσει το εργοστάσιο.

Στη συνέχεια μίλησαν κάποιοι άλλοι δημοτικοί σύμβουλοι θετικά για τον αγώνα των ανέργων και την προσπάθεια της Επιτροπής Σωτηρίας. Όταν ολοκληρώθηκαν οι τοποθετήσεις, οι άνεργοι αποχώρησαν και ο δήμαρχος τους ακολούθησε και τους μίλησε έξω από την πόρτα του δημαρχείου. Η στάση τόσο του δήμαρχου όσο και του δημοτικού συμβουλίου φανε-

ρώνει τη δύναμη που έχει αποκτήσει τώρα η φωνή των ανέργων. Ωστόσο παρά τις δεσμεύσεις του Μελά διατηρούμε σοβαρές επιφυλάξεις για την τελική υλοποίηση αυτής της σύσκεψης που όλο το Δ.Σ. υποσχέθηκε αφού μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει κανένα ουσιαστικό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Αλλά είναι βέβαιο ότι αν δεν τηρηθεί αυτή η δεσμευση θα υπάρξει απάντηση από τους ανέργους.

Μετά από αυτή την παρέμβαση πραγματοποιήθηκε σύσκεψη των ανέργων και της Επιτροπής στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά την Παρασκευή 1 Δεκεμβρη όπου πραγματοποιήθηκε μεγάλη συσπείρωση των ανέργων και εκφράστηκε μαχητικά η διάθεση τους για οργάνωση και πραγματοποίηση δυναμικών αγωνιστικών εκδηλώσεων για τη διεκδίκηση του δικίου τους. Επρόκειτο για ένα ποιοτικό άλμα στην ιστορία του αγώνα των Λιπασμάτων. Αυτή τη φορά ήταν εβδομήντα εργαζόμενοι πολύ μαχητικοί από πολλές τάξεις και διαθέσεις που εμπιστεύονταν την Επιτροπή Σωτηρίας και τους Απολυμένους των Λιπασμάτων που μαζί πήραν την πρωτοβουλία του αγώνα. Αυτή η σύσκεψη έδωσε νέα πνοή στον αγώνα των Λιπασματιωτών. Έγινε αποδεκτή η συγκρότηση μιας ομάδας πρωτοβουλίας από Απολυμένους Λιπασματιώτες και από την Επιτροπή Σωτηρίας για την οργάνωση της πάλης. Εκδηλώθηκε η οργή και η αγωνάκτηση απέναντι στους πουλημένους Τσιρμούλα και Ξωμερί-

τη που με δικαστικό πραξικόπημα επιχειρούν να διατηρήσουν την εξουσία τους στο Σωματείο με αντάλλαγμα τις θέσεις που τους έχει προσφέρει ο κρατικός μηχανισμός. Αυτή η ηγεσία έχει πια καταδικαστεί χωρίς επιστροφή από τους ανέργους. Αποφασίστηκαν τα αιτήματα διεκδίκησης στην Ελλάδα και στην Ευρώπη τα οποία έχουν ως εξής: 1. Για τους άνδρες πάνω από 50 και τις γυναίκες πάνω από 45 που έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα χορήγησης επιδόματος ανεργίας επί τριετία, την άμεση συνταξιοδότησή τους, 2. Για τους υπόλοιπους την άμεση εύρεση εργασίας ανάλογης με αυτή που χάσανε από το αυθαίρετο κλείσιμο του εργοστασίου.

Προτάθηκαν παραστάσεις διαμαρτυρίας σε υπουργεία και κυρίως στον υπουργό της κατεδάφισης, τον Αλιώτη και άλλες μορφές πάλης που θα μπορούσαν να βρουν απήχηση στον κόσμο με κύριο στόχο το σπάσιμο της απομόνωσης που έχει επιβάλει το καθεστώς, κύρια της τηλεοπτικής.

Ο αγώνας των Λιπασματιωτών έχει μπει σε μία νέα φάση αφού από τη μια απελευθερώθηκε η τρομακτική δύναμη τους που έμεινε για καιρό εγκλωβισμένη από τα ψέμματα και τις κοροϊδίες των πουλημένων συνδικαλιστών και της κυβέρνησης, και από την άλλη δυνάμωσε η εμπιστοσύνη τους στην Επιτροπή Σωτηρίας.

Οι κατεδαφιστές θα δοκιμάσουν δύσκολες μέρες από τα θύματά τους.

Νέα στοιχεία

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας για την πρόσφατη ενεργειακή συμφωνία μεταξύ Ρωσίας-ΕΕ. Ωστόσο σήμερα, έχουν έρθει στο φως στοιχεία, κυρίως από το διεθνή τύπο, που αποκαλύπτουν ότι οι πολιτικές προεκτάσεις αυτής της συμφωνίας είναι τραγικότερες απ' ό τι νομίζαμε.

Πριν ένα περίπου μήνα οι ευρωπαίοι δέχτηκαν να διπλάσουν τις εισαγωγές ρωσικού αερίου, πετρελαίου και ηλε-

στεί 70 δις δολάρια επενδύσεων για να διατηρήσει τη σύγχρονη παραγωγική του ικανότητα. Η UES θέλει γι' αυτό να λάβει μέρος στην "ενεργειακή γέφυρα Ανατολής-Δύσης" όπως το δήλωσε πρόσφατα ο εκπρόσωπός της κ. Τσουμπάις". Η εταιρεία αγοράστηκε από τον Τσουμπάις το 1998 για να αποσπαστούν απ' τη Δύση αρκετά δις δολάρια.

Συμφωνήθηκε, επιπλέον, να κατασκευαστεί αγωγός φυσικού αερίου που θα αναλάβει η κοινοπραξία της Γκαζπρόμ με τη Gaz de France, τη Wintershall και τη SNAM ο οποίος, μέσω Λευκορωσίας-Πολωνίας-Σλοβακίας, θα προμηθεύει την Ευρώπη με άφθονο φυσικό αέριο. Ο αγωγός θα παρακάμπτει την Ουκρανία, η ηγεσία της οποίας προσπαθεί τον τελευταίο καιρό να κόψει τους δεσμούς της με το ρωσικό σοσιαλิมπεριαλισμό. Γι' αυτό οι ρώσοι την εκβιάζουν με διάφορους τρόπους. Αρχικά πέτυχαν την καθαίρεση του φιλοδυτικού αρχηγού στρατιωτικών πληροφοριών και του ουκρανού υπουργού εξωτερικών, Μπόρις Ταρασσιούκ. Στη συνέχεια πείθουν τους ευρωπαίους αστούς να σταματήσουν να εισάγουν μέσω Ουκρανίας και να πιάσουν την Πολωνία να καταδικάσει το Κίεβο. Η κατηγορία που προσήψαν οι Ρώσοι στην Ουκρανία είναι η

δήθεν υποκλοπή ρωσικού αερίου με αποτέλεσμα την αποσύνδεση του δικτύου της χώρας από εκείνο της Γκαζπρόμ. Έτσι, εξαιτίας του αερίου η Ρωσία εντείνει τον έλεγχο του "εγγύς εξωτερικού" όπως και της Ευρώπης στραγγαλίζοντας οικονομικά χώρες σαν την Ουκρανία. "Από τη διάλυση της ΕΣ-ΣΔ είδαμε τη Μόσχα να χρησιμοποιεί τον ενεργειακό στρατό για να παροτρύνει τα κράτη του "εγγύς εξωτερικού" να παραιτηθούν από πλευρές πάντοτε πιο σημαντικές για την ανεξαρτησία τους" (στο ίδιο).

Επόμενος στόχος του Κρεμλίνου είναι τα πετρέλαια της Κασπίας. Πριν λίγο καιρό η αζέρικη κυβέρνηση είχε συγκα-

ταθεθεί στην κατασκευή του αγωγού Μπακού-Τσειχάν που παρακάμπτει τη Ρωσία και δίνει ενεργειακή οπότε και εθνική ανεξαρτησία σε όλες τις χώρες του Καυκάσου. Όμως, οι νέοι τσάροι απαίτησαν απ' την ΕΕ να εγκαταλείψει το σχέδιο κατασκευής του (στο ίδιο). Παράλληλα, ολοκληρώθηκε η κατασκευή ενός άλλου πετρελαιοαγωγού που ξεκινώντας απ' το Τενγκίζ του Καζκστάν καταλήγει στο Νοβοροσί-σκ της Ρωσίας και ενδέχεται να αποτελέσει την προέκταση του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης. Ο ρωσικός αγωγός "επιβεβαιώνει την αναβαθμισμένη θέση της Ρωσίας στο γεωπολιτικό παιχνίδι της περιοχής, καθώς εκτός απ' το λιμάνι εξόδου, η Ρωσία συμμετέχει με αυξημένα ποσοστά στην κοινοπραξία κατασκευής και εκμετάλλευσής του" (Ελευθεροτυπία, 25-11). Ο αγωγός αυτός έχει μεγαλύτερο προϋπολογισμό απ' τον αγωγό του Μπακού-Τσειχάν αλλά ελαφρύτερα τέλη διέλευσης.

Στην πραγματοποίηση αυτών των επικίνδυνων για την ειρήνη συμφωνιών με την Ευρώπη, το Κρεμλίνο στηρίχθηκε στους Ιταλούς, κυρίως στον ρωσόφιλο Πρόντι, καθώς και στον επίσης ρωσόφιλο Σρέντερ. Αυτός ο τελευταίος ενώ κατάγγειλε την αμερικάνικη αντιβαλιστική συνθήκη επικρότησε το αντίστοιχο ρωσικό πρόγραμμα "από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια" που εξήγγειλε ο Πούτιν τον Ιούνιο. Κατά την επίσκεψη Πούτιν στο Βερολίνο "η Γερμανία συμφώνησε να αναπτύξει τον ενεργειακό συνεταιρισμό με τη Ρωσία, επενδύοντας 1 δις δολάρια για την εκμετάλλευση πετρελαιοκού κοιτάσματος στην Αρκτική και παραχωρώντας πίστωση στη Γκαζπρόμ, που είναι εξάλλου μέτοχος, 700 δις δολαρίων (...) Με μια λέξη, σε όλα τα κείρια ζητήματα των τελευταίων μηνών, οι γερμανοί υπερασπίστηκαν τις ρωσικές θέσεις (στο ίδιο). Κάθε φορά που η διπλωματία του Κρεμλίνου κερδίζει πόντους ο πόλεμος πλησιάζει.

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ Ε.Ε-ΡΩΣΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

κτρικού ρεύματος με αντάλλαγμα τη σιωπή τους για όσα διαπράττονται στην Τσετσενία, καθώς και την πραγματοποίηση τεράστιων επενδύσεων στη ρωσική ενεργειακή βιομηχανία. Όμως, αυτές οι επενδύσεις είναι απαραίτητες για τη βελτίωση της παραγωγικής ικανότητας των ρώσων χίτλερ καθώς οι τελευταίοι εξάγουν υδρογονάνθρακες στο μάζιμου των δυνατοτήτων τους με αποτέλεσμα να πληττείται η εγχώρια αγορά. Τώρα, θα μπορούν να εκμεταλλεύονται νέα κοιτάσματα ενώ θα αυξήσουν τις εξαγωγές κατακόρυφα. "Για να δώσουμε ένα παράδειγμα", γράφει στη Μοντ η Φρανσουάζ Τομ (I-II), "η UES, το ρωσικό μονοπώλιο ηλεκτρισμού, θα χρεια-

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΙΜΑ

Έληξε το περασμένο Σάββατο 25 Νοέμβρη, με καθυστέρηση μιας ημέρας, η Παγκόσμια συνδιάσκεψη της Χάγης για το Κλίμα. Στόχος της διάσκεψης αυτής ήταν να προσδιοριστούν οι μηχανισμοί εφαρμογής του πρωτοκόλλου του Κιότο, το οποίο προβλέπει τον περιορισμό των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (όπως π.χ. το διοξείδιο του άνθρακα ή το μεθάνιο). Την τελευταία δεκαετία, κατά την οποία στον πλανήτη είχαμε τα έξι από τα δέκα θερμότερα καλοκαίρια των τελευταίων 150 ετών, οι κυβερνήσεις συσκέφθηκαν για πρώτη φορά στο Ρίο της Βραζιλίας το 1992, κατόπιν στο Κιότο της Ιαπωνίας το 1997, και τώρα στη Χάγη της Ολλανδίας.

Στο Ρίο αναγνωρίστηκε ότι πρέπει να σταθεροποιηθεί η συγκέντρωση των αερίων του φαινομένου του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα σε ένα επίπεδο που δεν θα επηρεάζει το κλίμα. Στο Κιότο καταρτίστηκε το Πρωτόκολλο: **οι ανεπτυγμένες χώρες πρέπει να μειώσουν τις εκπομπές των έξι βασικότερων αερίων που εντείνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 5% σε σχέση με τα επίπεδα του 1990.** Στη Χάγη οι εκπρόσωποι 180 χωρών προσπάθησαν να συμφωνήσουν στους τρόπους εφαρμογής όσων αποφασίστηκαν στα χαρτιά στο Κιότο.

Τι έγινε λοιπόν εκεί;

Οι ομάδες που συγκρούστηκαν για το κλίμα στη Χάγη και που διαμορφώθηκαν μετά από 15 περίπου μέρες έντονης διαμάχης είναι τρεις:

1. Umbrella Group (ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία, η Ιαπωνία, η Νέα Ζηλανδία, η Νορβηγία και η Ισλανδία).

2. Οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχοντας μαζί τους και τις οικολογικές οργανώσεις καθώς και τον υποψήφιο πρόεδρο των ΗΠΑ Αλ Γκόρ.

3. Η G7 (Ομάδα αναπτυσσόμενων χωρών): χωρίς όμως να έχουν ενιαία στάση.

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ

Ένα από τα σημεία της αντιπαράθεσης στη αρχή της πρώτης βδομάδας ήταν **“οι μηχανισμοί ευελιξίας”**.

Οι **“μηχανισμοί ευελιξίας”** αποσκοπούν στο να διευκολυνθούν οι ανεπτυγμένες χώρες να επιτύχουν τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου με μικρότερο κόστος για την οικονομία τους. Ένας από τους **“μηχανισμούς ευελιξίας”** είναι η **αγορά ποσοστών μείωσης** (εμπόριο εκπομπών) από χώρες που έχουν εκπομπές χαμηλότερες από όσες τους επιτρέπεται να έχουν.

“Ευέλικτοι” μηχανισμοί χαρακτηρίζονται τρία διαφορετικά εργαλεία για την υλοποίηση του Πρωτοκόλλου του Κιότο στην πράξη. Συγκεκριμένα, οι μηχανισμοί αυτοί είναι ο **“Μηχανισμός Καθαρής Ανάπτυξης”**, η **“Από κοινού εφαρμογή”** προγραμμάτων και το **“Εμπόριο της Ρύπανσης”**.

- Ο Μηχανισμός Καθαρής Ανά-

πτυξης (CDM, Clean Development Mechanism) δημιουργήθηκε με στόχο να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες να αναπτύξουν καθαρές τεχνολογίες για να μειώσουν τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (CO2). Ο Μηχανισμός Καθαρής Ανάπτυξης παρέχει ένα “κίνητρο”, σύμφωνα με το οποίο οι βιομηχανικά αναπτυγμένες χώρες μπορούν να χρηματοδοτήσουν προγράμματα μεταφοράς τεχνολογίας στις αναπτυσσόμενες χώρες και ως αντιστάθμισμα να καρπωθούν μέρος της μείωσης των εκπομπών. Κατ’ αυτόν τον τρόπο, κερδίζουν “πόντους άνθρακα”, που τους επιτρέπουν να αυξήσουν το δικό τους ισοζύγιο άνθρακα.

- Η **“Από κοινού εφαρμογή”** προγραμμάτων για τη μείωση (Joint Implementation) έχει αρκετές ομοιότητες με τον Μηχανισμό Καθαρής Ανάπτυξης, σε αντίθεση όμως μ’ αυτόν αφορά χώρες που έχουν δεσμευτεί σε μειώσεις μέσω του Πρωτοκόλλου του Κιότο (όπως π.χ. οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης).

- Το **Εμπόριο εκπομπών** ισχύει μόνο μεταξύ των χωρών που έχουν δεσμευτεί νομικά να περιορίσουν τις εκπομπές τους, ισχύει δηλαδή για τις βιομηχανικά αναπτυγμένες χώρες.

Το άλλο μεγάλο σημείο τριβής στο οποίο δόθηκε μεγάλη μάχη τις τελευταίες κυρίως μέρες, ήταν **το ζήτημα των δασών** γιατί αυτά έχουν την ιδιότητα να απορροφούν διοξείδιο του άνθρακα. Η ποσότητα του διοξειδίου του άνθρακα που απορροφάται από τα δάση μιας χώρας θα μπορεί να αφαιρείται από το συνολικό ποσοστό των εκπομπών αερίων που πρέπει να επιτύχει η χώρα αυτή;

Ένα τρίτο σημείο τριβής ήταν **οι κυρώσεις** για τις χώρες που δεν θα φθάσουν το ποσοστό-στόχο. Πρέπει να τους επιβάλλονται χρηματικά πρόστιμα;

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Βασικά στη Χάγη συγκρούστηκαν οι δύο πρώτες ομάδες, ενώ οι χώρες του τρίτου κόσμου πήραν τελικά κατά κύριο λόγο το μέρος του Umbrella Group.

Το Umbrella Group υποστήριξε:

- τους μηχανισμούς ευελιξίας
- ότι τα δάση πρέπει να υπολογίζονται στη μείωση των εκπομπών αερίων

- να υπάρχουν μικρές γενικά κυρώσεις στους παραβάτες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, αντίθετα, υποστήριξε:

- να επιτευχθούν τα ποσοστά μείωσης των εκπομπών αερίων μέσω μέτρων που θα ληφθούν στην κάθε χώρα στο εσωτερικό της και ήταν αντίθετη στους μηχανισμούς ευελιξίας

- ότι τα δάση δεν πρέπει να υπολογίζονται στη μείωση των εκπομπών

- και επιθυμούσε σημαντικές κυρώσεις για τους παραβάτες.

Η ΕΝΤΟΝΗ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΗΠΑ-ΕΥΡΩΠΗΣ

Όπως είπαμε η αντιπαράθεση πήρε μεγάλη ένταση μεταξύ των ΗΠΑ και της Ευρώπης. Ο βασικός εκφραστής της ευρωπαϊκής γραμμής ήταν ο Γάλλος πρόεδρος Σιράκ.

“Ο μέσος Αμερικανός εκπέμπει στην ατμόσφαιρα τρεις φορές περισσότερα αέρια του θερμοκηπίου από το μέσο Γάλλο”, είπε χθες στη Χάγη ο Γάλλος πρόεδρος Ζακ Σιράκ. “Καμία χώρα δεν πρέπει να απεκδύεται των ευθυνών της σ’ αυτήν τη συλλογική προσπάθεια”... Ο Γάλλος πρόεδρος έκανε λόγο για την ανάγκη “επανάστασης στον τρόπο σκέψης”. Η ομιλία του Ζακ Σιράκ ενόχλησε την αμερικανική πλευρά. “Να δείχνουμε με το δάχτυλο δεν βοηθάει”, δήλωσε ο Αμερικανός ρεπουμπλικάνος γεροισιαστής Λάρι Κρεγκ. “Ο λόγος του προέδρου ήταν πολύ αντιπαραγωγικός”. Η αμερικανική Γερουσία έχει εγκρίνει ψήφισμα που απαγορεύει την επικύρωση του πρωτοκόλλου του Κιότο αν βλάπτει την ανταγωνιστικότητα των αμερικανικών επιχειρήσεων” (Καθημερινή, 21-11).

Όπως είναι γνωστό τα μέτρα που αφορούν την μόλυνση και την προστασία του περιβάλλοντος στις ΗΠΑ είναι ιδιαίτερα αυστηρά. Είναι επίσης γνωστό ότι οι ρυθμοί ανόδου της αμερικανικής οικονομίας επιβραδύνονται το τελευταίο διάστημα. Τα κέρδη ιδιαίτερα των βιομηχανιών της Νέας Οικονομίας, δηλαδή των εταιρειών υψηλής τεχνολογίας πάνω στις οποίες στηρίζει σε ένα μεγάλο βαθμό την ανάπτυξη της η αμερικανική οικονομία, είναι κάτω από τα αναμενόμενα. Κατά συνέπεια μια μείωση των εκπομπών των ρύπων θα σήμαινε από τη μια σταμάτημα ή μείωση ενός μέρους της υπάρχουσας παραγωγής και από την άλλη μια σαφή επιβράδυνση του ρυθμού εγκατάστασης νέων βιομηχανιών. Δηλαδή στην πραγματικότητα η μείωση των εκπομπών που ζητούσε η Ευρώπη σε χορό με τους οικολόγους του πλανήτη και την Γκρήνπις θα σήμαινε ένα πολύ μεγαλύτερο χτύπημα για τους καπιταλιστές των ΗΠΑ απ’ ότι για τους

καπιταλιστές της Ευρώπης. Αυτός ο ενδοαστικός ανταγωνισμός θα μπορούσε να μετατραπεί σε συμφωνία μόνο αν οι καπιταλιστές των ΗΠΑ και της Ευρώπης έφτιαχναν ένα κοινό διακρατικό ταμείο για τη μόλυνση που θα φρόντιζε η σχετική μείωση των εκπομπών, οπότε και η σχετική μείωση της παραγωγής στη μία πλευρά να εξισορροπείται από προσφορές της άλλης. Όσο αυτός ο μηχανισμός δεν υπάρχει, δηλαδή δεν υπάρχει ένας μίνιμουμ κεντρικός διεθνής έλεγχος της παραγωγής με αντισταθμιστικά μέτρα δεν μπορεί να υπάρχει κεντρικός σχεδιασμός για τη μείωση των εκπομπών. Με αυτή την έννοια έχουν πιο δίκιο οι Αμερικάνοι από τους Ευρωπαίους όταν ζητάνε ακριβώς αυτές τις μορφές αντιστάθμισης που είναι οι **“μηχανισμοί ευελιξίας”**. Στην πραγματικότητα αυτό που θέλουν πολλοί ευρωπαίοι αστοί καθώς και οικολόγοι με την αδιαλλαξία τους είναι να φέρουν σε δύσκολη πολιτική θέση τον κύριο οικονομικό ανταγωνιστή τους που είναι οι ΗΠΑ προς μεγάλη τέρψη του Κρεμλίνου. Πραγματικά από πρακτική άποψη, από την άποψη δηλαδή της ρύπανσης με CO2 η αμερικανική θέση δεν διέφερε καθόλου από την ευρωπαϊκή. Όλα ήταν για τις εντυπώσεις.

Γιατί το ζητούμενο της διάσκεψης της Χάγης ήταν η μείωση των εκπομπών στην ατμόσφαιρα του πλανήτη με κάθε μέσο. Οι μηχανισμοί ευελιξίας εξασφαλίζουν όχι μόνο τη μείωση των εκπομπών αλλά ταυτόχρονα πετυχαίνουν επενδύσεις και μεταφορά τεχνολογίας στις χώρες του τρίτου κόσμου από τις οποίες θα “αγοραστεί μόλυνση”. Αυτό αντίθετα απ’ ότι λέει η οικολογική και κνίκτικη προπαγάνδα δε σημαίνει ότι θα αυξηθεί η μόλυνση στον Τρίτο Κόσμο για να γλιτώσουν οι ΗΠΑ αλλά ότι αντί να μειώσει τις εκπομπές της η Αμερική, θα τις μειώσουν ορισμένες χώρες του Τρίτου Κόσμου που έχουν κακή αντιρρύπανση. Δηλαδή αυτές θα βοηθηθούν για καλύτερα π.χ. φίλτρα στις καμινάδες τους ώστε να πέσουν οι εκπομπές τους δίχως να μειωθεί η παραγωγή τους. Πρόκειται στην ουσία για μια πρόταση κλεισίματος του τεχνολογικού ανοίγματος μεταξύ Βορρά - Νότου, και από αυτή την άποψη είναι προοδευτική ανεξάρτητα από τις προθέσεις των ΗΠΑ. Η πρόταση των ΗΠΑ, αλλά και της Ιαπωνίας, στηρίζεται στον εξής απλό συλλογισμό. Για να μειωθεί κατά μια ποσότητα α η ρύπανση μιας προηγμένης βιομηχανίας χρειάζεται να β κεφάλαια σε αντιρροπιατικά έργα. Για να μειωθεί κατά μια ποσότητα α η ρύπανση μιας καθυστερημένης βιομηχανίας χρειάζονται β-χ κεφάλαια. Άρα ο Βορράς διαθέτει αυτά τα λιγό-

τερα κεφάλαια για να πετύχει το ίδιο αποτέλεσμα και οι χώρες με καθυστερημένη οικονομία βγαίνουν διπλά ωφελημένες. Και μειώνουν τη ρύπανση τους και παίρνουν χρήματα.

Αυτό που σε τελική ανάλυση μετράει και στο φαινόμενο του θερμοκηπίου είναι το συνολικό ισοζύγιο. Και γιαυτό οι ΗΠΑ έχουν δίκαιο σε αυτό το σημείο της αντιπαράθεσης. Στο βαθμό λοιπόν που με τους μηχανισμούς ευελιξίας οι ΗΠΑ πετυχαίνουν μείωση δεν θα έπρεπε η Ευρώπη να είχε κανένα πρόβλημα. Αν κάποιος είχε λόγους να διαμαρτυρηθεί γι’ αυτή τη μέθοδο είναι ο αμερικάνικος λαός που μπορεί να προτιμάει ενδεχόμενα τη μείωση του διοξειδίου στη χώρα του από το να μη μειωθεί η παραγωγή. Πάντως ο αμερικάνικος λαός δεν διαμαρτυρήθηκε, γι’ αυτό δεν είχε κανένα λόγο η Ευρώπη να βάζει βέτο και να χαλάσει τη συμφωνία.

Το ίδιο ισχύει και στο ζήτημα των δασών. Αφού αυτά λιγοστεύουν τη μόλυνση είναι σωστό να επιμετρώνται κατά τους υπολογισμούς των ποσοστών. Βέβαια ο οικολογικός μεσαίωνας αντιτείνει ότι τα δάση καίγονται, και όταν καίγονται δίνουν διοξείδιο. Αλλά η απάντηση σ’ αυτό είναι η προστασία των δασών, ή έστω τα πρόστιμα για το κάψιμο, όχι το να μην παίρνονται υπόψη στους λογαριασμούς. Είναι επίσης γνωστό ότι τα δάση σε ορισμένες ανεπτυγμένες χώρες τα τελευταία χρόνια εξαπλώνονται με ιδιαίτερα μεγάλο ρυθμό (π.χ. Ευρώπη). Αυτό οφείλεται σε ένα μεγάλο βαθμό στο γεγονός της συγκέντρωσης της γεωργικής παραγωγής σε μεγάλες και εύφορες εκτάσεις και η εγκατάλειψη των μικρών και άγονων εκτάσεων που είναι ασύμφορες στην παραγωγή. Αυτές οι εκτάσεις δασώνονται ακριβώς λόγω της εγκατάλειψης με ταχείς ρυθμούς.

Η ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Το πιο κεφαλαιώδες ζήτημα στη Χάγη ήταν ωστόσο η ενεργειακή αυτοτέλεια της Ευρώπης. Αν δηλαδή η πυρηνική ενέργεια θα εντασσόταν στις “καθαρές τεχνολογίες”, δηλαδή σε αυτές που δεν προκαλούν εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και θα μπορούσαν να εξαχθούν προς τις αναπτυσσόμενες χώρες (δηλαδή τις χώρες του τρίτου κόσμου). Η Ευρώπη έχει δυστυχώς γι’ αυτήν πάρει τις πολιτικές της αποφάσεις. Όπως είναι γνωστό στους αναγνώστες της Νέας Ανατολής η Ευρώπη έχει αποφασίσει να περιορίσει τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας και να αυξήσει τη χρήση του φυσικού αερίου για την παραγωγή ενέργειας. Έτσι όμως αυξάνει ακόμη πιο πολύ τη θανάσιμη ενεργειακή της εξάρτηση από τη Ρωσία. Αυτή η εξάρ-

τηση επισημοποιήθηκε στη Χάγη με τη βοήθεια των ελλήνων ρωσόφιλων. Η χώρα μας εκπροσωπούμενη από τον υφυπουργό ΠΕΧΩΔΕ Ευθυμίοπουλο, υπεύθυνο παλιότερα της Γκρηνπίζ στην Ελλάδα, έπαιξε για άλλη μια φορά το παιχνίδι της Ρωσίας. Σε σχετική ανταπόκριση της Καθημερινής, 23/11, αναφέρεται ότι: «Δυναμική εξέλιξη ήταν και η παρουσία της χώρας μας, η οποία δια του εκπροσώπου της κ. Ευθυμίουπουλου αμφισβήτησε ανοιχτά την ένταξη της πυρηνικής ενέργειας στις καθαρές τεχνολογίες, επανέφερε το θέμα στο Διεθνές Φόρουμ και ζήτησε τη σύναξη μιας “καθαρής” λίστας.

Συγκεκριμένα, ο υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ Ηλίας Ευθυμίουπουλος, μιλώντας χθες για το δικαίωμα εξαγωγής καθαρών τεχνολογιών από τις ανεπτυγμένες προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, ζήτησε να κατατεθεί εδώ και τώρα μία “θετική” λίστα στην οποία θα αναφέρονται ευκρινώς οι τεχνολογίες που θα προωθούνται, με απώτερο σκοπό να αποκλειστεί από αυτές η πυρηνική ενέργεια”.

Το κλίμα όλες τις άλλες μέρες για το ζήτημα αυτό ήταν υποτονικό αλλά «νωρίς το πρωί της Τετάρτης, φάνηκε να διαμορφώνεται μια “δυνατή” ομάδα που άρχισε να πιέζει για την ένταξη των πυρηνικών εργασιών στις καθαρές τεχνολογίες. Το πιο ανησυχητικό, όμως, ήταν ότι στους σταθερούς υποστηρικτές (Καναδά, Ιαπωνία, Κορέα), προς έκπληξη όλων, προσχώρησαν και οι αναπτυσσόμενες χώρες με το επιχείρημα ότι: Δεν θα μας υποδείξετε εσείς ποιες τεχνολογίες θα υποδεχθούμε στα εδάφη μας.

Ο Έλληνας υφυπουργός θεώρησε σωστό ότι το θέμα πρέπει να επανέλθει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να διαμορφωθεί ένας σκληρός ευρωπαϊκός πυρήνας.

Έτσι, την πρωτοβουλία του απεδέχθησαν η Γερμανία, η Αυστρία, η Ιρλανδία, η Γαλλία (άτυπα), το Λουξεμβούργο, η Ισπανία, και η Πορτογαλία. “Αν είναι να υπάρξει γι’ αυτό το κορυφαίο θέμα μία συμφωνία με συμβιβασμούς”, είπε ο κ. Ευθυμίουπουλος, “καλύτερα να μην υπάρξει συμφωνία. Και τούτο γιατί, αν δεν υπογράψουμε τίποτα, έχουμε τη δυνατότητα να επαναδιαπραγματευτούμε το θέμα. Όμως, μία “κακή” συμφωνία θα δημιουργήσει τεράστια κοινωνικά και πολιτικά αδιέξοδα”» (στο ίδιο). Έτσι ο Ευθυμίουπουλος έβγαλε την Ευρωπαϊκή Ένωση από το αδιέξοδο και ταυτόχρονα παγίωσε με ένα επίσημο τρόπο τις αντιλήψεις της Ε.Ε για τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας.

Πάνω σε αυτό το ζήτημα εκφράστηκε επίσης και η αντίθεση που επικρατεί στους κόλπους της αμερικανικής αστικής τάξης. Και συγκεκριμένα: “Το εκλογικό θρίλερ των αμερικανικών εκλογών χάλασε τα σχέδια του υποψήφιου πλανητάρχη Αλ Γκορ, που ήθελε να επισκεφθεί τη διεθνή διάσκε-

ψη. Αρκέστηκε λοιπόν σε ένα φαξ που κυκλοφόρησε ευρέως μεταξύ των συνέδρων. Στο φαξ ανέφερε: “Διαφωνώ μ’ αυτούς που θεωρούν την πυρηνική ενέργεια καθαρή και ανανεώσιμη. Θα διαπιστώσετε ότι στην αναμόρφωση της νομοθεσίας που προτείνουμε πρόσφατα για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, εξαιρέσαμε τα πυρηνικά και τα μεγάλα υδροηλεκτρικά, ενώ αντίθετα προωθήσαμε τις επενδύσεις στην εξοικονόμηση και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Πιστεύω ότι κάθε πολιτική για την προστασία του κλίματος πρέπει να κάνει το ίδιο” (Ελευθεροτυπία, 15-11).

ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΡΩΣΙΑ

Η ρώσικη υπερδύναμη στη Χάγη έκανε ό,τι ακριβώς θα έκανε μια σοβαρή και με στρατηγική γραμμή υπερδύναμη. Άφησε ΗΠΑ-Ε.Ε να αλληλοσφάζονται και εκείνη απολάμβανε εκ του μακρόθεν τους αντιπάλους της που αδυνατούσαν να βρουν μια κοινά αποδεκτά λύση. Πραγματικά η Ρωσία δεν είχε κανένα σοβαρό λόγο να επέμβει στη διαδικασία όταν όλα δούλευαν γι’ αυτήν. Η Ευρώπη σε κοινό μέτωπο με τους οικολόγους και την Γκρηνπίζ, που για χρόνια τώρα δουλεύει στη γραμμή της ρώσικης υπερδύναμης, έχοντας μαζί της και τον Αλ Γκορ, δηλαδή ένα ρωσόφιλο τμήμα της αμερικανικής αστικής τάξης, απομόνωσαν το κυρίαρχο οικονομικά κομμάτι της αστικής τάξης των ΗΠΑ και αδυνάτισαν ακόμη περισσότερο πολιτικά τον Μπους, στην περίπτωση που αυτός θα είναι ο επόμενος πρόεδρος. Η θέση του Μπους είναι: “Αν το τελικό κείμενο του Πρωτοκόλλου απαιτεί πολλές οικονομικές “θυσιές” από τις ανεπτυγμένες χώρες, πολύ δύσκολα θα το επικυρώσει το αμερικανικό Κογκρέσο - ακόμη δυσκολότερα αν εκλεγεί πρόεδρος ο Ρεπουμπλικανός Τζορτζ Μπους ο νεότερος, ο οποίος δεν βλέπει με καθόλου καλό μάτι το Πρωτόκολλο” (Βήμα, 19-11). Η Ρωσία λοιπόν “μαγειρεύει πριν πεινάσει”. Ακόμα και αν δεν βγει ο φιλορώσος Γκορ στο Λευκό Οίκο ο Μπους δύσκολα θα βρει συμμάχους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον τρίτο κόσμο, αφού στο μεταξύ οι ΗΠΑ υποχώρησαν και στο ζήτημα της “καθαρότητας” της πυρηνικής ενέργειας, άρα και της εξαγωγής της στον τρίτο κόσμο, χάνοντας έτσι πολύτιμους συμμάχους που θα φανεί η χρησιμότητά τους στο μέλλον. “...Παρά τη συμφωνία των δύο μεγάλων μπλοκ σε ορισμένα σημεία, όπως στο να μη θεωρείται η πυρηνική ενέργεια “καθαρή” εναλλακτική λύση στο πετρέλαιο και στον γαιάνθρακα, οι διαπραγματεύσεις ήταν ιδιαίτερος σκληρές...” (Βήμα, 26-11).

Κλείνοντας στη Χάγη φάνηκε όχι μόνο η ρήξη ΗΠΑ-ΕΕ αλλά και η απομόνωση των ΗΠΑ από τις χώρες του τρίτου κόσμου, που στην αρχή ήταν σε μέτωπο μαζί της υποστηρίζοντας τους μηχανισμούς ευελιξίας και τη εξαγωγή της πυρηνικής ενέργειας.

Ο Λαλιώτης κλείνει τελείως το Ελληνικό

Ο σαμποταριστής υπουργός Λαλιώτης ανακοίνωσε στις 23-11 τη μετατροπή του αεροδρομίου του Ελληνικού σε μητροπολιτική ζώνη πρασίνου. Στο χώρο του αεροδρομίου θα στηθούν εγκαταστάσεις πέντε ολυμπιακών αθλημάτων, κατοικίες και μεγάλα κτιριακά συγκροτήματα.

Όλες αυτές οι εγκαταστάσεις και τα κτίρια κάνουν πρακτικά αδύνατη τη χρήση του διαδρόμου προσγειώσης. Έτσι, χάνεται η δυνατότητα εξυπηρέτησης τοπικών πτήσεων κι ελαφρών σκαφών τη στιγμή που παρόμοιος διάδρομος δεν έχει ακόμη ξεκινήσει να κατασκευάζεται στα Σπάτα. Ακόμα χειρότερα, ο Λαλιώτης απέκλεισε το ενδεχόμενο εγκατάστασης αερολέσχης παρόλο που η αερολέσχη του Μαραθώνα, η μόνη διαθέσιμη σήμερα, κλείνει λόγω έργων (Έθνος, 23-11).

Ο Τσοχατζόπουλος, αντιδρώντας, πρότεινε τη διατήρηση του αεροδιαδρόμου παράλληλα με την “ανάπλαση” όμως αυτό αποκλείστηκε απ’ τους Σημίτη-Λαλιώτη με το σκεπτικό ότι το αεροδρόμιο “γίνεται θυσία για τα Ολυμπιακά έργα” (Τύπος της Κυριακής, 26-11). Όμως η ΔΟΕ ήταν αυστηρά αντίθετη σε κάθε αλλαγή χωροθέτησης έργων και μόνο όταν ο Λαλιώτης τη διαβεβαίωσε ότι τα έργα θα ετοιμαστούν σε τέσσερις μήνες αμβλύθηκε κάπως η δυσaráσκειά της. Τα σχέδια του υπουργού βρίσκουν, τέλος, αντίθετους την πυροσβεστική και το ΕΚΑΒ, τα οποία διεκδικούν το χώρο για τα αεροσκάφη τους.

Οι μόνοι κερδισμένοι απ’ αυτή την ιστορία θα είναι κάποιοι μαγαζάτορες της περιοχής. Αντίθετα, για τις γενικές λειτουργίες της πόλης της Αθήνας η πλήρης κατάργηση του διαδρόμου του Ελληνικού θα μεταφραστεί σε τρομακτική υποβάθμιση. Ο διάδρομος για μικρά αεροσκάφη (μικρό μήκος και πλάτος) δεν απέκλειε καθόλου το πράσινο και την αναψυχή.

Ο Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΠΕΤΥΧΑΙΝΕΙ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ Ε.Ε-ΤΟΥΡΚΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 5

και γι’ αυτό κρίνονται απαραίτητες διευρυμένες συνεργασίες, όπως π.χ. η τριμερής συνεργασία Ελλάδας-Αρμενίας-Ιράν (σφ. να και ο άξονας!). Έχοντας υπ’ όψη μας ότι στην ευρύτερη περιοχή υπάρχουν ορθόδοξα έθνη, η Ελλάδα νομιμοποιείται να έχει παρουσία, π.χ. σε περιοχές όπως η Αμπχαζία (όπου υπάρχει ελληνικό στοιχείο) και η Οσετία. Το

πρόβλημα γίνεται εντονότερο, όταν υπερδυνάμεις παρεμβαίνουν στην περιοχή, όπως π.χ. οι ΗΠΑ, που μονίμως θέτουν απέναντί μας την Τουρκία... Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, εμείς επιδιώκουμε το Αρμενικό να ενσωματωθεί στην εταιρική σχέση της Τουρκίας, γιατί είναι θέμα σεβασμού και προστασίας Ανθρωπίνων και Μειονοτικών Δικαιωμάτων”.

Αυτό ήταν λοιπόν το ρεζουμέ.

Είναι φανερό ότι εδώ πρόκειται για μια έμφαση στην πολιτική περικύκλωση της Τουρκίας,

παράλληλα με την πιο καλά κρυμμένη στρατιωτική. Αν η Ευρωπαϊκή Ένωση ήθελε πραγματικά να μην παίξει το παιχνίδι της Ρωσίας, τότε θα έπρεπε να κλείσει τ’ αυτιά της στις κραυγές του Παπανδρέου και του Σημίτη.

Ας μην έχουμε όμως αυταπάτες. Οι νέοι Τσάμπερλεν θα προδώσουν για μια ακόμη φορά τους λαούς τους και θα τους παραδώσουν απροετοίμαστους στα νύχια των νέων Χίτλερ.

Οι λαοί πρέπει να γρηγορούν.

Η ΚΛΙΚΑ ΣΗΜΙΤΗ ΕΞΟΝΤΩΣΕ ΤΟ ΣΦΗΝΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 2

τι του σύγχρονου στεριανού κεφάλαιου που το έστρεψε στη θάλασσα. Αυτό ήταν το διπλό έγκλημα του Σφηνιά για το οποίο πλήρωσε με τη ζωή του.

Η ΟΑΚΚΕ αποκάλυψε τις προθέσεις και την πολιτική του καθεστωτικού μπλοκ από την πρώτη στιγμή του ναυαγίου του Σαμίνα και κόλλησε μια αφίσα στον Πειραιά (και την Αθήνα) πριν ενάμιση μήνα κόντρα στο γενικό ρεύμα και η οποία προκαλέσει αίσθηση στους ανθρώπους της θάλασσας. Οι εξελίξεις δικαιώσαν αυτή την αφίσα 100%.

Πριν λίγες μέρες μετά την αυτοκτονία Σφηνιά, η ΟΑΚΚΕ κόλλησε μια δεύτερη αφίσα που ήταν ακόμα πιο α-

ποκαλυπτική της πολιτικής των εκτελεστών και πρώτα απ’ όλα της συμμορίας Σημίτη. Ο τίτλος της: “Πως και γιατί ο Σημίτης εξόντωσε τον Σφηνιά” και ο υπότιτλος της: “Σε ενιαίο σχέδιο με ψευτοΚΚΕ - ΣΥΝ και τη στήριξη Καραμανλή”. Αυτή πρέπει να εξόργισε στο έπακρο τη φαιοκόκκινη συμμορία που κυβερνάει τη χώρα. Εννιά χρόνια μετά την αφίσα του Μακεδονικού, μια διμοιρία ασφαλιτών, περιπολικών και ζητάδες εμφανίστηκε ξαφνικά μπροστά στους συντρόφους όταν κολούσαν αυτή την αφίσα στον Πειραιά την Παρασκευή 1 Δεκέμβρη, και τους συνέλαβε. Αρχικά αυτοί επικαλέστηκαν την “παράνομη αφισοκόλληση μας”. Τους είπαμε ότι παίρνουν βαριά ευθύνη αναβιώνοντας μια τέτοια πρακτική πολιτική δίωξη. Συνεννοήθηκαν για ώρες με τους προϊστάμενους τους και κατέληξαν ότι μας συλλαμβάνουν για “εξακρίβωση στοιχείων”. Μας ο-

δήγησαν στο τμήμα στις μία το πρωί και μας κλείδωσαν στο κρατητήριο ως τις τρισήμισι ώσπου δηλαδή να γίνει η εξακρίβωση. Πρόκειται για μια ενέργεια που σε όποιο πολιτικό επίπεδο και να αποφασίστηκε, έδειχνε ένα πράγμα ότι οι μηχανισμοί της ηγεμονικής κυβερνητικής ομάδας, η οποία μάλιστα μέσω Χρυσοχοϊδη ελέγχει την αστυνομία έχουν φτιάξει τα αντακλαστικά τους, και αυτά τα αντακλαστικά είναι εκτός από πολιτικά και ιδεολογικά. Οι μηχανισμοί αυτοί φασιστοποιούνται ραγδαία. Στην προκείμενη περίπτωση θέλησαν να κάνουν μια προειδοποίηση στην ΟΑΚΚΕ.

Η ΟΑΚΚΕ απάντησε με ανακοινώσεις τύπου και με αφισοκόλληση. Στο τέλος αυτοί που εμπνεύστηκαν αυτό το χτύπημα θα πετύχουν ένα πράγμα: Να επαληθεύσουν ακόμα περισσότερο τη γραμμή της ΟΑΚΚΕ στο λαό που ήδη πρόσεξε πολύ αυτή την αφίσα.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ

Για τις επιπτώσεις του φαινομένου του θερμοκηπίου στη θέρμανση του πλανήτη και στην αλλαγή του κλίματος κυκλοφορούν οι πιο αντιφατικές απόψεις. Είναι απαραίτητο να γίνει η σαφής διάκριση των απόψεων της διεθνούς επιστημονικής κοινότητας από τις απόψεις στις οποίες το κυρίαρχο στοιχείο στη διαμόρφωσή τους είναι η ιδεολογικο-πολιτική θέση των κατασκευαστών τους.

Για παράδειγμα αναφέρουμε μια χοντροκομμένη ιδεολογικο-πολιτική ερμηνεία που έδωσε η οργάνωση Greenpeace στις επιστημονικές μετρήσεις του πανεπιστημίου East Anglia, που κατά την Greenpeace πραγματοποιήθηκαν στην Κρήτη. Ανακοίνωσε η Greenpeace σε τηλεοπτικό σταθμό πριν μερες ότι το επιστημονικό της επιτελείο (του οποίου την ύπαρξη μόνο η ίδια γνωρίζει) επεξεργάστηκε τις μετρήσεις του East Anglia και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι σε δυο-τρεις δεκαετίες εξαιτίας της εκπομπής του διοξειδίου του άνθρακα στη ατμόσφαιρα, τα νερά της θάλασσας στην Κρήτη θ' ανέβουν είκοσι εκατοστά με αποτέλεσμα τα βόρεια και τα νότια παράλια να υποστούν τεράστιες ζημιές, ότι η ερημοποίηση θα προχωρήσει στο νησί, το νερό θα λείψει και η θερμοκρασία θ' ανέβει. Γι' αυτό συμπεραίνει εν κατακλείδι η Greenpeace το εργοστάσιο της ΔΕΗ στον Αθρινόλακκο που θα τροφοδοτήσει με ρεύμα το νησί δεν πρέπει να γίνει!!!

Πρόκειται για το γνωστό εργοστάσιο στο οποίο έχει αναφερθεί επανειλημμένα η Νέα Ανατολή που την κατασκευή του σαμποτάρει το δίδυμο Σημίτη-Λαλιώτη ενώ η Κρήτη ήδη έχει γονατίσει ενεργειακά. Η Greenpeace προσπαθεί να δανείσει την αίγλη της επιστήμης στη ρώσικη πολιτική αποβιομηχανία, το περιβάλλον δεν την απασχολεί καθόλου. Αν και η "επιστημονική" ανακοίνωση της Greenpeace προκαλεί γέλιο, άλλες ιδεολογικο-πολιτικές στάσεις είναι περισσότερο επεξεργασμένες. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να σταθούμε στην επιστημονική άποψη για το φαινόμενο του θερμοκηπίου και τις επιπτώσεις του στην αλλαγή του κλίματος.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ

Αν η γη δεν είχε καθόλου ατμόσφαιρα καθώς θα έπεφτε η ηλιακή ακτινοβολία επάνω της, ένα μέρος της θα ανακλώταν και θα χανόταν στο διάστημα, κι ένα άλλο μέρος της θα απορροφούνταν και στη συνέχεια θα εκπέμπονταν και θα χανόταν πάλι στο διάστημα. Η γη τότε θα είχε μέση θερμοκρασία μερικές δεκάδες βαθμούς χαμηλότερη από τη σημερινή. Εξαιτίας όμως της ύπαρξης της ατμόσφαιρας τα πράγματα αλλάζουν. Καθώς η ηλιακή ακτινοβολία πέφτει προς τη γη ένα μέρος της α-

νακλάται από την ατμόσφαιρα και χάνεται στο διάστημα, ένα άλλο μέρος της απορροφάται και ξαναεκπέμπεται από την ατμόσφαιρα κι ένα υπόλοιπο κλάσμα της φτάνει στην επιφάνεια της γης όπου απορροφάται και ανακλάται. Η απορροφημένη ακτινοβολία από τη γη ανεβάζει τη θερμοκρασία των σωμάτων και αυτά με τη σειρά τους εκπέμπουν προς όλες τις κατευθύνσεις την υπέρυθρη ακτινοβολία που είναι αόρατη. Αυτή η υπέρυθρη ακτινοβολία έχει την ιδιότητα να απορροφάται έντονα από τα αέρια που υπάρχουν στην ατμόσφαιρα, διοξείδιο του άνθρακα, υδρατμούς, μεθάνιο, υποξείδιο του αζώτου, όζον και χλωροφθοράνθρακες.

Η ακτινοβολία αυτή ταλαντώνει έντονα τα μόρια των αερίων αυτών και αποθηκεύει θερμότητα στις τεράστιες μάζες της ατμόσφαιρας. Το φαινόμενο είναι δυναμικό. Ένας μέρος της απορροφούμενης υπέρυθρης ξαναεκπέμπεται και ταυτόχρονα ένα μέρος απορροφάται από τα αέρια της ατμόσφαιρας από την επιφάνεια της γης. Υπάρχει δηλαδή μια συνεχής ροή απορρόφησης ενέργειας και μια άλλη απώλειας ενέργειας. Το αποτέλεσμα είναι να έχουμε θέρμανση των κατώτερων στρωμάτων της ατμόσφαιρας. Το φαινόμενο αυτό δεν αμφισβητείται επιστημονικά. Οι επιμέρους διαδικασίες απορρόφησης και εκπομπής των μορίων είναι πλήρως γνωστές. Είναι ένα φαινόμενο που υφίσταται, είτε υπάρχει ρύπανση της ατμόσφαιρας με διοξείδιο του άνθρακα είτε όχι. Το αέριο αυτό είναι πάντα συστατικό της ατμόσφαιρας. Με τις καύσεις όμως της βιομηχανίας και γενικά εξαιτίας των ανθρώπινων δραστηριοτήτων η ποσότητα ειδικά του διοξειδίου του άνθρακα αλλά και των άλλων αερίων έχει αυξηθεί αρκετά από την αρχή της βιομηχανικής εποχής. Έτσι η επιπλέον απορρόφηση ποσοτήτων ενέργειας στην ατμόσφαιρα είναι δεδομένη. Να σημειώσουμε ότι εξαιτίας του ότι τα αέρια του θερμοκηπίου που αναφέραμε και το διοξείδιο που ελευθερώνεται στις μεγαλύτερες ποσότητες έχουν μεγαλύτερες χρόνους ζωής, οπότε και η ποσότητά τους στην ατμόσφαιρα μεγαλώνει συνεχώς, το πρόβλημα που τίθεται άμεσα είναι αν συνεισφέρει το φαινόμενο του θερμοκηπίου στην αύξηση της θερμοκρασίας της γης των τελευταίων δεκαετιών γεγονός αύξηση που επίσης δεν αμφισβητείται α-

πό κανέναν.

Απάντηση στο ερώτημα αυτό δεν έχει δοθεί. Επιστημονικά δεν έχει αποδειχθεί ότι το φαινόμενο του θερμοκηπίου είναι υπεύθυνο για τη θέρμανση της γης. Οι απόψεις που διατυπώνονται είναι αναλόδικτες και κανείς επιστήμονας δεν διατείνεται ότι απάντησε στο πρόβλημα. Πρόκειται για υποθέσεις, εικασίες, διαίσθηση. Η βασική υποψία ότι δεν είναι δυνατόν το θερμικό περιεχόμενο της ατμόσφαιρας να μεγαλώνει εξαιτίας κύρια της αύξησης του διοξειδίου του άνθρακα και αυτό το γεγονός να μην έχει επίπτωση στην αύξηση της θερμοκρασίας της γης, οδηγεί τις κυβερνήσεις στις επανειλημμένες διεθνείς συζητήσεις για τη λήψη μέτρων για τη μείωση του διοξειδίου του άνθρακα.

Το φαινόμενο της επίδρασης των αυξημένων αερίων του θερμοκηπίου στο κλίμα δεν είναι απλό ζήτημα. Η αντίδραση του κλιματικού συστήματος που αποτελείται από την ατμόσφαιρα, την υδρόσφαιρα, το λεπτό στρώμα γης, την κρυόσφαιρα (πάγοι) και τη βιόσφαιρα, στην ακτινοβολία παρουσιάζει μια τεράστια βαθμού πολυπλοκότητα. Τα φαινόμενα είναι χαστικά και για τις νομοτέλειες των χαστικών συστημάτων η επιστήμη προς το παρόν γνωρίζει ελάχιστα πράγματα. Είναι ελάχιστη έως ανύπαρκτη η γνώση για το πως θα αλλάξει ένα σύστημα σε ορισμένες ευαίσθητες καταστάσεις αν μεταβληθούν κατά ελάχιστο κάποιες παράμετροι της ύπαρξής του. Στις καταστάσεις αυτές για ελάχιστες μεταβολές των όρων ύπαρξης παρουσιάζεται μια τεράστια μεταβολή του συστήματος. Είναι άγνωστο ποιοι παράγοντες αλλοιώνουν το κλίμα. Εξωτερικές δυνάμεις ή δυνάμεις που ενέχονται στο κλιματικό σύστημα; Σε μερικές δεκαετίες σύμφωνα με τις επιστημονικές προβλέψεις η γνώση στον τομέα αυτό θα προχωρήσει. Το πρόβλημα αντιμετωπίζεται οπωσδήποτε στη βάση της υπάρχουσας γνώσης, των φυσικών επιστημών, στατιστικά. Η χρήση υπερυπολογιστών σ' αυτή την έρευνα είναι απαραίτητη.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ ΚΑΙ ΟΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

Η άνοδος της θερμοκρασίας τις τελευταίες δεκαετίες είναι γεγονός. Όταν βέβαια μιλάμε για αύξηση της θερμοκρασίας εννοούμε μερικά δέκατα του βαθμού. Σε καμία περίπτωση αυτή η αύξηση που έχει στατιστικό χαρακτήρα δεν μπορεί να γίνει αισθητή με τα αισθητήρια όργανα των ανθρώπων. Οι άνθρωποι που διαμαρτύρονται σ' ένα μεγάλο καύσωνα και απο-

δίδουν τα αίτια στη θέρμανση του πλανήτη δεν έχουν δίκιο. Επίσης έχουν αναγνωριστεί κλιματικές αλλαγές, τα αίτια των οποίων είναι άγνωστα, καθώς και οι επιπτώσεις αυτών των αλλαγών. Οφείλονται στην ανθρώπινη δραστηριότητα ή όχι; Δεν έχει αποδειχτεί. Πάντως σε όλες τις περιπτώσεις είτε του θερμοκηπίου είτε των κλιματικών αλλαγών και της θέρμανσης της γης, η ψύχωση είναι μία και συγκεκριμένη. Αν αυτές οι μεταβολές δημιουργήσουν αρνητικές συνθήκες επιβίωσης του φυτοπλαγκτόν, του ζωοπλαγκτόν, και των μικροοργανισμών του φλοιού της γης που αποτελούν τη βάση της ζωής, ολόκληρη η ζωή στον πλανήτη θα καταρρεύσει. Ένα είδος από την κορυφή της πυραμίδας αν λείψει, οι επιπτώσεις δεν είναι σοβαρές. Κάποιο άλλο είδος παίρνει σχεδόν τη θέση του στις διαδικασίες ανταλλαγής της ύλης και της ίδιας της ζωής.

Η συζήτηση και οι ανησυχίες για όλα αυτά τα ζητήματα δεν είναι ανεπίκαιρες. Παρά το ότι οι επιπτώσεις αυτών των αλλαγών δεν είναι ορατές, σήμερα αυτά τα ζητήματα είναι επίκαιρα. Ο λόγος είναι ότι η χρονική διάρκεια επηρεασμού και αντίδρασης των μερών του κλιματικού συστήματος είναι μεγάλη. Οι χρόνοι φυσικά ποικίλλουν αλλά πάντως είναι μεγάλοι συγκρινόμενοι με το χρόνο της μέσης ανθρώπινης ζωής των 70 ετών. Εάν για παράδειγμα για να ανέβει η θερμοκρασία των ωκεανών απαιτείται ένα μεγάλο χρονικό διάστημα για να εμφανιστούν ταυτόχρονα οι επιπτώσεις στο κλίμα απαιτείται περισσότερος χρόνος. Οι αλλαγές και οι επιπτώσεις δεν είναι άμεσες και εξ αντανακλάσεως. Χάνεται η αιτιώδης σχέση των φαινομένων εξαιτίας της πολυπλοκότητας τους και της ίδιας της χαστικής τους φύσης. Έτσι πρέπει να διαγνωστούν οι αιτίες όσο το δυνατόν συντομότερα, και να εξουδετερωθεί, αν υπάρχει, ο ανθρώπινος παράγοντας όσο το δυνατόν συντομότερα.

Τίποτα πάντως δεν μπορεί να συμβεί απ' τον ένα χρόνο στον άλλο. Η κλίμακα του χρόνου στην οποία μεταβάλλεται το κλίμα και η θερμοκρασία της γης δεν είναι μιας ανθρώπινης μέρας. Οι μεγάλες κλιματικές αλλαγές στο κλίμα της γης επήλθαν μέσα σε χιλιάδες χρόνια. Αυτό είναι αποδειγμένο. Όπως αποδειγμένη είναι και η προσαρμογή της ζωής σ' αυτές τις αλλαγές. Οι βιβλικές καταστροφές που αφάνισαν τη ζωή στον πλανήτη μέσα σε ελάχιστες ημέρες ή ελάχιστον χρόνο είναι μέσα στα μυαλά των παπάρων. Πρόβλημα έχει σ' αυτή την περίπτωση η αστική φιλοσοφία η οποία με μανία ενώ έχει υποστεί τον πλήρη εξευτελισμό από το διαλεκτικό υ-

λισμό, συνεχίζει να επιμένει στο ότι η ύλη δεν έχει ιστορία. Ο πανικός που σπέρνει η αστική φιλοσοφία όταν χρησιμοποιεί τα πορίσματα της επιστήμης οφείλεται σ' αυτή την ίδια και όχι στην επιστήμη. Θα καταστρέψει το ανθρώπινο είδος, λένε, η ίδια η τεχνολογία, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, ο άνθρωπος που "πρινόζει το κλαδί που κάθεται". Ενώ το ζήτημα βρίσκεται στην όσο το δυνατόν γρηγορότερη διαπίστωση αν το φαινόμενο αυτό είναι υπεύθυνο για τις κλιματικές αλλαγές ή όχι. Και στη μια και στην άλλη πάντως περίπτωση, η απάντηση υπάρχει εδώ και δεκαετίες. Πρόκειται για την πυρηνική ενέργεια. Η εκπομπή του διοξειδίου μηδενίζεται καθώς και τα μικροσωματίδια των καύσεων. Μόνο στην Ιταλία πεθαίνουν κάθε χρόνο 70.000 άνθρωποι εξαιτίας της σκόνης των ελαστικών των αυτοκινήτων. Η πυρηνική ενέργεια είναι το τεράστιο όπλο και απέναντι σε μια κλιματική αλλαγή. Αν η μορφή αυτής της ενέργειας συνοδεύεται από το φόβο των πυρηνικών, τότε δεν είμαστε υποχρεωμένοι να υποκύψουμε σ' αυτή τη μαζική ψύχωση. Περισσότερα ή λιγότερα πυρηνικά όπλα δεν προσθέτουν και δεν αφαιρούν τίποτα. Ήδη οι 20.000 πυρηνικές κεφαλές της Ρωσίας και το οπλοστάσιο της Αμερικής, φτάνουν για να ερημώσουν δεκάδες φορές τη γη.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ

Η ανάπτυξη του πολιτισμού, της βιομηχανίας γενικά αποδείχτηκε τόσο δραστήρια στην καταστροφή του περιβάλλοντος, που σε σύγκριση με αυτήν όσα έχει κάνει ο άνθρωπος για τη συντήρηση όλων των λεηλατημένων οικοσυστημάτων αποτελούν ένα ευτελές μηδαμινό μέγεθος. Ο μαρξισμός έχει αναλύσει την ανταλλαγή της ύλης ανάμεσα στην κοινωνία και στη φύση στα διάφορα κοινωνικο-οικονομικά συστήματα και ιδιαίτερα στον καπιταλισμό. Ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής ενώνει τα υλικά μέσα παραγωγής με την εργατική δύναμη κάτω από τη διεύθυνση του κεφαλαίου. Και σ' αυτόν τον τρόπο παραγωγής, ο εργάτης φθείρει το υλικό της εργασίας του, φθείροντας την εργατική του δύναμη. Η παραγωγή πια συντελείται σε τεράστια κλίμακα. Οι δυο πόλοι της αντίθεσης περιβάλλον-εργασία μέσα στο καπιταλιστικό προτσές, πρέπει να είναι η βάση του αντικειμένου μελέτης της περιβαλλοντολογίας. Για τις περισσότερες οικολογικές οργανώσεις είτε το δηλώνουν ανοιχτά είτε όχι, το υλικό της εργασίας που

συνέχεια απέναντι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ

Οι φίλοι αναγνώστες, ιδιαίτερα εκείνοι που παίρνουν την εφημερίδα από τα περίπτερα, θα έχουν υποστεί ταλαιπωρία από το γεγονός ότι η εφημερίδα εδώ και μερικά φύλλα έχει χάσει τον εντελώς σταθερό ρυθμό και χρόνο έκδοσής της που είναι κάθε δεύτερο Σάββατο. Αυτή η “αρρυθμία” κάνει κακό και σε μας που την εκδίδουμε γιατί μειώνει τον συντονισμό και την αποδοτικότητα του μηχανισμού έκδοσης σε όλα τα επίπεδα.

Ωστόσο αυτό το κακό ήταν αναπόφευκτο καθώς έκφρασε την εξής οργανωτική μας αντίφαση, από τη μια τον πολύ ψηλό βαθμό επέκτασης και ανάπτυξης των μαζικών μετώπων δουλειάς μας π.χ Ζώνη, Λιπάσματα, Πετρόλα και από την άλλη την υποχρέωση των ίδιων περίπου στελεχών να κάνουν τη δουλειά της συγγραφής και έκδοσης της εφημερίδας. Η αντίφαση δυνάμωσε από το γεγονός ότι τώρα τελευταία τα πολιτικά γεγονότα και η ρώσικη τακτική ξεδιπλώνονται με καταρακτώδη τρόπο.

Πρόκειται κατά κάποιο τρόπο για μια νέα κατάσταση που ζητάει νέες ρυθμίσεις. Θα επιχειρήσουμε να τις κάνουμε το συντομότερο δυνατό, ώστε η μέρα έκδοσης της Νέας Ανατολής να σταθεροποιηθεί όσο γίνεται περισσότερο. Σε κάθε περίπτωση

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΣΤΙΣ 22 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟ...

συνέχεια από τη σελ. 14

προέρχεται από το φυσικό περιβάλλον υπάρχει έξω από τις καπιταλιστικές παραγωγικές σχέσεις, αυτόνομο. Είναι γι' αυτούς ένα υλικό φυσικό μ' ένα φυσικό σώμα κι αυτή του η ιδιότητα είναι μοναδική. Γι' αυτό και το ενδιαφέρον τους στρέφεται μόνο στη μια πλευρά της αντίθεσης, στην κατανάλωση της ύλης και τη λεηλασία της φύσης. Για την άλλη πλευρά της αντίθεσης, για τη λεηλασία της εργατικής δύναμης που πραγματοποιείται ταυτόχρονα με τη λεηλασία του περιβάλλοντος διαφορούν. Το κοινωνικό σώμα στην ύλη της εργασίας γι' αυτούς είναι ανύπαρκτο. Γι' αυτό το λόγο η θεωρία των οικολογικών οργανώσεων είναι μια φυσιοκρατική θεωρία. Υιοθετούν τις θεωρίες της πολιτικής οικονομίας για την αξία και το μεταβλητό κεφάλαιο, για το ποσοστό του κέρδους, και γενικά απορρίπτουν τη θεωρία της αξίας. Αυτός είναι ο λόγος που τουλάχιστον από θεωρητική άποψη αδυνατούν να ενωθούν με την εργατική τάξη παγκόσμια, αυτήν ακριβώς την τάξη που ρυπαίνει, για να διατυπώσουν μια σεβαστή άποψη για τη διάσωση του περι-

βάλλοντος και τη βελτίωσή του. Ο κόσμος της εργασίας μόνο μπορεί να βρει τη λύση ανάμεσα στη διατήρηση του περιβάλλοντος και την καλύτερη ποιότητάς του μέσα από κοινωνικο-πολιτικές διαδικασίες που θα αναγνωρίζουν τη βελτίωση της ζωής του ταυτόχρονα. Κι αυτό είναι απόλυτα εφικτό.

Οι οικολογικές οργανώσεις πολύ εύκολα καταδικάζουν την ανάπτυξη υπέρ της διατήρησης του περιβάλλοντος υπονομεύοντας έτσι το ίδιο το περιβάλλον. Τάσσονται αδιάκριτα υπέρ της περικοπής των εκπομπών διοξειδίου, αρκεί αυτή η περικοπή να είναι στη σφαίρα της εποπτείας τους. Ρηχότητα και αναποτελεσματικότητα ταυτόχρονα. Δεν είναι καθόλου δύσκολο να παρασυρθούν, όπως γίνεται, σε πολιτικές τελείως αντιδραστικές. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι όλες οι περιβαλλοντικές οργανώσεις που έχουν σκληρές θέσεις απέναντι στην ανάπτυξη είναι φιλορώσικες. Εγκαταλείποντας τον κοινωνικό χαρακτήρα του αγώνα τους αντικειμενικά κατανατούν, μερικοί από αυτούς, λάτρεις του περιβάλλοντος εις βάρος της ανθρώπινης ζωής.

Η ΤΩΡΙΝΗ ΥΣΤΕΡΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΓΕΛΑΔΕΣ

συνέχεια από τη σελ. 7

με ότι είναι δεδομένη η μετάδοση της BSE στον άνθρωπο) εκτιμούν ότι η μετάδοση στον άνθρωπο γίνεται επειδή κάποιοι ανακατεύουν κρέας (π.χ. λουκάνικου) με κρεατάλευρα μολυσμένα με BSE. Αυτό είναι πραγματικά συνέπεια του κυνηγητού του κέρδους, αλλά απέναντι σ' αυτούς τους καπιταλιστές μπορεί να σταθεί οργάνωση του ίδιου του αστικού κράτους που έχει κάθε λόγο να προστατέψει τους πολίτες του (δες άρθρο του '96).

Είναι δυνατόν λοιπόν και μέσα στον καπιταλισμό να ξεπερνιέται διαρκώς αυτός ο κίνδυνος και η δυσκολία του ελέγχου με την συγκέντρωση της παραγωγής κρεαταλεύρων και με την ανάπτυξη του μηχανισμού ελέγχου σε πανευρωπαϊκή κλίμακα.

Σε ότι αφορά το μέτρο να μην δίνονται κρεατάλευρα ούτε στα κρεατοφάγα ζώα δηλαδή τα γουρούνια ή και τα πουλερικά αυτό έχει μόνο μια αιτία: να καθησυχάσει τους ευρωπαϊκούς πληθυσμούς που έχουν τρομοκρατηθεί από το υστερικό ρεύμα. Γιατί ούτε στα γουρούνια, ούτε στα πουλερικά έχει παρατηρηθεί ως τα σήμερα κρούσμα BSE, παρόλο που αυτά είναι οι μεγαλύτεροι καταναλωτές κρεαταλεύρων. Ακόμα δεν έχει παρατηρηθεί ούτε και στα αρνιά που επίσης τρώνε κρεατάλευρα τα τελευταία χρόνια. Αυτό σημαίνει ότι όση τρελλή αγελάδα και να φάνε αυτά τα ζώα δεν αρρωσταίνουν από την BSE. Γι' αυτό και υπάρχει το ερώτημα πως είναι δυνατό να υπάρχει μετάδοση του prion της BSE μόνο στον άνθρωπο και όχι στα κρεατοφάγα ζώα.

Αυτές είναι οι απαντήσεις στους βασικούς μύθους και αποτελούν τις “πρώτες βοήθειες” στην ιδεολογική μόλυνση και στα ψυχικά βασανιστήρια των καταναλωτών στα οποία ειδικεύεται ο νέο-μεσαίονας.

Αυτές είναι οι απαντήσεις που δίνει η επιστήμη σ' αυτό το στάδιο τόσο της εξέλιξης των δύο ασθενειών, της BSE και της KJDv, όσο και στο επίπεδο της εξέλιξης της επιστημονικής έρευνας πάνω σ' αυτές. Μπορεί αύριο νέα στοιχεία να έρθουν να επαληθεύσουν ή να καταρρίψουν υποθέσεις για μεγαλύτερους κινδύνους. Όμως αυτά τα στοιχεία θα είναι εκείνα που θα επιβάλουν την εντατικοποίηση ή την χαλάρωση των μέτρων. Η ανθρωπότητα βάζει μπροστά της πάντα πρακτικά καθήκοντα που αντιστοιχούν στη γνώση της και στα πρακτικά της προβλήματα, και όχι άλλα.

Υπάρχει μια αντίληψη, που φαίνεται προοδευτική και που κραυγάζει ότι πρέπει να μπαίνει πάντα μπροστά από κάθε κόστος η ανθρώπινη ζωή. Σύμφωνα με αυτήν πρέπει το ρίσκο υγείας για τους πληθυσμούς από την BSE και την KJDv πρέπει να πέφτει στο μηδέν. Σύμφωνα με αυτή την αντίληψη αφού δεν ξέρουμε σήμερα τον όγκο των επιπτώσεων ενός νοσογόνου παράγοντα πρέπει να δουλέψουμε σαν αυτές να είναι τεράστιες και να προβούμε στις αναγκαίες οικονομικές θυσίες και να σφάξουμε όλες τις αγελάδες και τα κομμάτια που εκτιμάμε ότι μπορεί να έχουν μολυνθεί, ή να καταργήσουμε για όλα τα ζώα και για πάντα τα κρεατάλευρα κ.λπ. Αν τα κάναμε όλα αυτά πιθανά η BSE να πέσει στο μηδέν οπότε και το ρίσκο του να τρώμε κρέας. Όμως, αν το κάνουμε αυτό, θα καταστραφεί ένα τόσο τεράστιο κομμάτι της ανθρώπινης παραγωγής που η έλλειψή του θα προκαλέσει νέα πολύ μεγαλύτερα προβλήματα όχι στο καπιταλιστικό κέρδος, αλλά στους λαούς τους ίδιους. Γιατί μόνο ένα μέρος του ζωικού πλούτου και της ζωϊκής παραγωγής αντιπροσωπεύει το καπιταλιστικό κέρδος ενώ και το ίδιο το καπιταλιστικό κέρδος δεν μετατρέπεται παρά μόνο σε ένα

τμήμα του σε κατανάλωση του καπιταλιστή. Το πιο μεγάλο τμήμα του ζωϊκού κεφαλαίου μετατρέπεται πάλι σε μέσα παραγωγής και σε υλικό κοινωνικό πλούτο γενικότερα.

Η νέα κοινωνία, ο σοσιαλισμός, δεν σήμαινε ποτέ σπατάλη. Το προϊόν της ανθρώπινης εργασίας είναι επίσης ζωή, αφού είναι παράγοντας και μέσο ζωής. Έχουν πεθάνει χιλιάδες άνθρωποι για να υπερασπίσουν απειλούμενες παραγωγικές δυνάμεις. Στην πραγματικότητα το “ρίσκο μηδέν” είναι μια αντιδραστική και παράλογη θέση. Ποτέ δεν υπάρχει “ρίσκο μηδέν” και για τίποτα. Το ρίσκο είναι στην πραγματικότητα προϊόν της κίνησης και μάλιστα βαθύτερα η κίνηση η ίδια. Κάθε κίνηση είναι η διαρκής άρνηση του σταματήματος. Η ζωή είναι η άρνηση του θανάτου. Το ατύχημα και η αρρώστια αντιστοιχούν σε τέτοια σταματήματα της κίνησης. Η άρνησή των ατυχημάτων είναι τα μέτρα ασφάλειας, οι ιατρικές ανακαλύψεις και γενικά οι νέες επαναστατικές τεχνικές που ονομάζουμε πρόοδο. Η ανθρωπότητα τώρα μαθαίνει να αρνείται την BSE και την KJDv. Τις μαθαίνει σ' αυτό το επίπεδο της εκδήλωσής τους και ότι προβλέπει τη ρίζη σε αυτό. Αν αυτό το επίπεδο ανεβεί τότε ο πόλεμος θα διεξαχθεί επίσης σε πιο υψηλό επίπεδο. Ως τότε θα πρέπει να προσέχουμε περισσότερο τους παλιούς φονικούς πολέμους υγείας όπως είναι αυτοί ενάντια στις καρδιοπάθειες, τον καρκίνο ή και το εϊτζ. Ως τότε ακόμα πιο πολύ φονιάς θα είναι ο ταξικός πόλεμος που εκτός από τα εκατομμύρια των νεκρών των μεγάλων κηρυγμένων πολέμων δίνει τα δισεκατομμύρια νεκρών των ακήρυχτων πολέμων της πείνας, της αμορφωσίας και της καθυστέρησης της υγιεινής στο μισό του πλανήτη.

Η KJDv είναι προς το παρόν ένας εφιάλτης για πλούσιους.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΑΣΧΑΝΤΩΦ

συνέχεια από τη σελ. 16

λαδή περισσότεροι απ' το 1994-96. Καταρρίψαμε 27 πολεμικά αεροσκάφη, 40 ελικόπτερα ενώ καταστρέψαμε πάνω από 1000 τανκς και τεθωρακισμένα. Οι ομοσπονδιακοί δεν καταφέρνουν τίποτα. Η κουρασμένη, ηθικά απογοητωμένη πολεμική μηχανή έχει σταματήσει... Οι στρατιώτες λεηλατούν, να πάντα πουλιούνται: από σκελετούς μέχρι κονσέρβες. Υπουργείο Εσωτερικών, στρατός και FSB συναγωνίζονται ο ένας τον άλλο.

... Κάθε Τσετσένος που έχει πέσει κάποτε στα χέρια τους παίρνει τα όπλα μόλις ελευθερώνεται και βγαίνει στο βου-

νό...

Οι μικρές κινητές μας ομάδες βρίσκονται παντού, σε κάθε χωριό. Κάθε μέρα στις 18.00 λαμβάνω αναφορές για το ποια ομάδα χτύπησε ποια ή πόσα τανκς κατέστρεψε. Σήμερα έχω διπλάσιους εθελοντές απ' ότι στον πρώτο πόλεμο. Αν είχαμε μόνο 2000 όπως ισχυρίζεται η Μόσχα τότε ποιος ο λόγος να ανησυχεί για το Τζοχάρ ή το Γκουντερμές... Μετά τις επιδρομές καμικάζι, όταν σκοτώθηκαν 500 με 600 ΟΜΟΝίτες, κάποιες περιοχές στη Ρωσία αρνήθηκαν να στείλουν ανθρώπους στην Τσετσενία. Οι Ρώσοι πιστεύουν ότι μπορούν να βασιστούν στην τοπική πολιτοφυλακή, όμως οι τσετσένοι δε θα σκοτωθούν μεταξύ τους όπως δεν το έκαναν το 1994-

96.

Κίνδυνος για τον κόσμο: Σήμερα η Ρωσία γυρίζει στο παρελθόν της, στο απολυταρχικό κράτος. Κι αυτός είναι ένας κίνδυνος όχι μόνο για την Τσετσενία μα για όλο τον κόσμο... Σκοτώνοντάς μας, θέλει να τρομάξει τους γείτονές της: “Κοιτάξτε τι παθαίνει όποιος έχει τολμήσει να σκεφτεί την ελευθερία”.

Δυστυχώς η Δύση την αφήνει να φέρεται έτσι... Οι Τσετσένες δε θα φορέσουν ποτέ βέλο-δεν είμαστε ισλαμιστές ή βαχαμίτες αντίθετοι με τις παραδόσεις μας είμαστε αναγκασμένοι να αντιστεκόμαστε στη βάρβαρη αυτοκρατορία με την οποία έχουμε την ατυχία να γειτονεύουμε».

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

ΩΜΟΤΗΤΕΣ-ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Οι ωμότητες των ρώσικων δυνάμεων κατοχής στην Τσετσενία πληθαίνουν μέρα τη μέρα. Βρίσκοντας υποστήριξη μόνο στην αντίδραση ορισμένων διεθνών ανθρωπιστικών οργανώσεων, οι τσετσένοι πατριώτες έχουν αναλάβει να διώξουν μονάχοι τους τον κατακτητή, πράγμα που το καταφέρνουν ως τώρα αρκετά καλά.

ΟΙ ΡΩΣΙΚΕΣ ΩΜΟΤΗΤΕΣ

Οι χιτλερικοί εισβολείς έφεραν τον τρόπο και την εξαθλίωση στη μικρή, ηρωική χώρα. Καθημερινά επιδίδονται στις δολοφονίες, τους βομβαρδισμούς αμάχων, στο πλιάτσικο και το βασανισμό πολιτών. Όσοι συλλαμβάνονται οδηγούνται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, βασανίζονται με τον πιο φρικτό τρόπο, ακρωτηριάζονται, βιάζονται ή δολοφονούνται.

Στα τέλη Οκτώβρη, διεξήχθησαν εκκαθαρίσεις σε περιοχές του Τζοχάρ (Γκρόζνι), του Αργκούν και του Γκουντερμές κατά τις οποίες 10 άνθρωποι εξαφανίστηκαν. Στη συνοικία Σταροπρομσλόφσκι, κατά τη διάρκεια επιχείρησης αντιποίνων, ρώσος στρατιώτης μαχαί-

ρωσε στην πλάτη ένα κορίτσι επειδή εισήλθε στο λεηλατημένο σπίτι της αναζητώντας τον πατέρα της (από το site της τσετσενικής κυβέρνησης, 28-10). Ο πολίτης Σαλάβντι Γκαιοσούμοφ απ' το Πριγκορόντοε πυροβολήθηκε στο δρόμο από διερχόμενο φορτηγό. Πριν προλάβει να μεταφερθεί στο νοσοκομείο από τους συγγενείς του, πιάστηκε σε έλεγχο κι οι ναζί τον αποτέλειωσαν. Στο Αλχάν-Καλά δολοφονήθηκε μια οικογένεια. Οι Ρώσοι διέδωσαν πως πρόκειται για βεντέτα. Όμως σε τέτοιες περιπτώσεις δε σκοτώνονται γυναίκες. Στο Αργκούν δολοφονήθηκε 12χρονο αγόρι που οδηγούσε τρακτέρ. Κατόπιν το τρακτέρ αποτεφρώθηκε. Στην ίδια πόλη εκτελέστηκε

κάποιος Ζ.Χ.Σολταμουράντοφ χωρίς ιδιαίτερο λόγο (στο ίδιο, 12-11). Η κηδεία μιας 90χρονης στο Τσερνορέτσιε βεβηλώθηκε απ' τους ναζί που διέταξαν να αναποδογυρίσουν το σάβανο.

Τις ίδιες μέρες οι Ρώσοι έκαναν μπλόκο σε αγορά της πρωτεύουσας. Αφού απόκλεισαν τους γύρω δρόμους άρχισαν να πυροβολούν ανεξέλεγκτα, καταστρέφοντας ένα δικό τους καμιόνι. Ύστερα έκαναν ελέγχους σε διαμερίσματα κι αποχώρησαν με μπλόικα λάφυρα απ' το παζάρι. Παρόμοια εγκλήματα διαπράχθηκαν στο χωριό Τσουρτ-Τόγκι που αποκλείστηκε για τρεις μέρες και λεηλατήθηκε. Επιχειρήσεις σαν κι αυτή γίνονται αρκετά συχνά. Στο Σάλι οι καταχτητές άρπαξαν 30 νεολαίους ηλικίας 14-25 χρόνων και τους μετέφεραν σε άγνωστη κατεύθυνση. Στο Νταγκεστάν συνελήφθησαν 13 Τσετσένοι πρόσφυγες με ψευτικές κατηγορίες. Τελευταία, στο χωριό Χατούνι σκοτώθηκαν 6 άτομα που αντιστάθηκαν στους πυροβολι-

σμούς και εξευτελισμούς.

Εντωμεταξύ, οι Ρώσοι συνεχίζουν να βομβαρδίζουν το δυτικό και νοτιοανατολικό τμήμα της Τσετσενίας.

ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-Η ΔΥΣΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

Η αντίσταση του τσετσενικού λαού θεριεύει όλο και περισσότερο. Σ' όλη την επικράτεια της χώρας βρίσκονται διασκορπισμένες οι τσετσένικες ένοπλες δυνάμεις, που προκαλούν ισχυρά πλήγματα στους κατακτητές χωρίς οι ίδιες να παρουσιάζουν σοβαρές απώλειες. Σφοδρές συγκρούσεις μίνονται στην πρωτεύουσα όπου οι θέσεις των Ρώσων βάλλονται διαρκώς. Μια άλλη επιτυχής επιχείρηση προσβολής αυτοκινητομηής κοντά στο Γκρόζνι προκάλεσε τα αντίποινα των ναζιστών. Οι Ρώσοι χάνουν συνεχώς άντρες, μεταφορικά μέσα, όπλα και κουράγιο. Μετά το φτύσιμο της χοντρόπετσας Ευρώπης, οι Τσετσένοι πα-

τριώτες ψάχνουν πιο δυτικά για συμπαράσταση στον αγώνα τους. Η επίσκεψη του υπουργού εξωτερικών Ιλύας Αχμάντοφ στις ΗΠΑ, τον Οκτώβρη, προώθησε λίγο τη δίκαιη υπόθεση του λαού της Τσετσενίας. Ο Ι. Αχμάντοφ βρήκε την υποστήριξη πολλών βουλευτών ενώ η σύνοδος του Κογκρέσου κάλεσε για επιβολή πολιτικών όρων στη συμμετοχή της Ρωσίας στο G8 και χαίρετίστηκε από τον ίδιο.

Αντίθετα η ΟΑΣΕ έχει πέσει πολύ στα μάτια της τσετσενικής κυβέρνησης. Δε δέχεται εκπροσώπους της χώρας, που σημαίνει ουσιαστικά ότι δεν την αναγνωρίζει, σαμποτάρει κάθε προσπάθεια διαλόγου αλλά και τον έλεγχο της κατάστασης από ανθρωπιστικές οργανώσεις-παρατηρητές. Στις 22-11 οι "Γιατροί του Κόσμου" δημοσίευσαν μια καταπληκτική αναφορά για τα εγκλήματα των ρωσικών δυνάμεων και κάλεσαν το Συμβούλιο της Ευρώπης, το Ευρ. Δικαστήριο και τον ΟΗΕ να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΑΣΧΑΝΤΩΦ ΣΤΗΝ MONDE

Στις αρχές Νοέμβρη ο πρόεδρος Ασλάν Μασχάντοφ έδωσε μαγνητοφωνημένη συνέντευξη στο γάλλο φιλόσοφο Αντρέ Γκλυκσμιάν στην οποία περιγράφει ανάγλυφα την κατάσταση της χώρας του. Δημοσιεύουμε αποσπάσματα:

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ Α. ΜΑΣΧΑΝΤΩΦ

«... Ο πόλεμος αυτός, όπως κι ο προηγούμενος, είναι ένας δίχως αρχές. Ένα αρπαχτικό κράτος, μια πυρηνική αυτοκρατορία, σκοτώνει λυσσασμένα ένα μικρό ορεινό έθνος. Ο προηγούμενος πόλεμος, πριν τρία χρόνια, πήρε τις ζωές 120.000 ανθρώπων. Ο νέος άρχισε όταν η Τσετσενία ήταν ήδη ερείπια...

“Θα τσακίσουμε τους Τσετσένους!” Αυτό ήταν το σχέδιο, αναπτυγμένο από την προεδρία και επιτηρούμενο από το Βαλόσιν, τον οικονομικό ολιγάρχη Μπερεζόφσκι και το στρατό. Βρέθηκαν τρία προσχήματα για την έκρηξη του πολέμου.

Πρώτο πρόσχημα: κράτηση ομήρων. Η μάλιστα αυτή πηγάει από τον πρώτο πόλεμο, όταν οι ρώσοι στρατιώτες συλλάμβαναν οποιονδήποτε για να τον ακρωτηριάσουν ή να τον σκοτώσουν. Μεσάζοντες πρότειναν στις οικογένειες να εξαγοράσουν τη ζωή του γιου ή του αδερφού τους. Αν κατηγορείται ότι είχε κρατήσει όπλα κόστιζε 5000 δολάρια. Αν είχε συλληφθεί κατά τη διάρκεια της εκκευρίας 600 δολ. Για το πτώμα η τιμή ήταν 200 δολάρια. Εκεί βρίσκεται η ρίζα του κακού... Διαθέτουμε μια λίστα 125 ατόμων για τους οποίους υπάρχει η υποψία ότι συμμετέχουν στις απαγωγές: όλοι τους εργάζονται, εδώ και ένα χρόνο, στο έκτο τμήμα του ρωσικού υπουργείου εσω-

τερικών. Ο πρώην μωφτής Αχμάντ Καντύροφ, τοποθετημένος απ' τον Πούτιν διοικητής της Τσετσενίας, ηγούνταν της ομάδας των αδερφών Ιαμαντάεφ, ένοχη για φόνους και δεκάδες απαγωγές. Και η KGB στρατολόγησε τον Καντύροφ από το 1982, με το ψευδώνυμο Αδάμ. Μια άλλη συμμορική ομάδα, αυτή των αδερφών Σαϊντοφ διέπραξαν 25 φόνους και απαγωγές. Ο αρχηγός τους Αδάμ Ντενιέφ είναι επίσης εγκάθετος της Μόσχας. Οι ομάδες συναγωνίζονται μεταξύ τους. Για παράδειγμα, η μοσχοβίτικη ΟΜΟΝ (σσ οι ΟΜΟΝ είναι οι ειδικές δυνάμεις του υπουργείου Εσωτερικών) συλλαμβάνει ως όμηρο έναν επιχειρηματία, τον μεταφέρει στην Οσετία όπου τον πουλά σε άλλη ΟΜΟΝ. Αυτή με τη σειρά της τον πουλά στην ΟΜΟΝ Ινγκουσίας που τελικά τον πουλά στην Τσετσενία. Και τότε διακηρύσσεται ότι Τσετσένοι πήραν όμηρο επιχειρηματία και ζήτησαν μεγάλα λύτρα.

Ο κυριότερος αγοραστής ομήρων Μπαρίς Μπερεζόφσκι έπαιξε το ρόλο του. Πάρτε για παράδειγμα την περίπτωση του φωτογράφου Μπρις Φλετιώ. Καταφέραμε να εντοπίσουμε τους εγκληματίες, που δέχτηκαν να τον ελευθερώσουν. Μεταφέρθηκε στο Σατόι. Έκανα έκκληση στο συμβούλιο της Ευρώπης να οργανώσει την ελευθέρωσή του, αφού δε μπορούσα να τον στείλω μέσα από ρωσικά φυλάκια. Και άξαφνα εμφανίζεται ένας μεσάζοντας απ' τη ρώσικη πλευρά προσφέροντας 1 εκ. δολάρια κι ο Μπερεζόφσκι τον ελευθερώνει. Οι Ρώσοι λένε στους Γάλλους: βλέπετε, αντιδράτε στην αντιτρομοκρατική μας επιχείρηση, κι εμείς γλιτώσαμε το συμπατριώτη σας από τα θηρία... Το Κρεμλίνο άρχισε αυτόν τον πόλεμο δήθεν για να βάλει ένα τέλος στο ανθρώπινο εμπό-

ριο το οποίο έφτασε στο απόγειό του κατά το δεύτερο πόλεμο: τα στρατόπεδα διαλογής έγιναν πραγματικά καταστήματα ομήρων και πτωμάτων.

Δεύτερο πρόσχημα: εισβολή στο Νταγκεστάν. Για να καταλάβουμε πρέπει να ανατρέξουμε στις συγκρούσεις μεταξύ Οσετίας-Ινγκουσίας το 1992. Ο ρωσικός στρατός επενέβη στο πλευρό της Οσετίας διότι το Κρεμλίνο ήταν βέβαιο ότι η Τσετσενία θα βοηθούσε την Ινγκουσία και ότι θα είχε ένα πρόσχημα για να της επιτεθεί. Εκείνος ο πόλεμος μπόρεσε να σταματήσει. Σήμερα η αποσταθεροποίηση προήλθε από την εισβολή στο Νταγκεστάν. Επέτρεψε να σπαρθεί δυσπιστία μεταξύ των αδελφών λαών του Καυκάσου.

Τρίτο πρόσχημα: τρομοκρατικές ενέργειες (εκρήξεις στο Μπουινάσκ, τη Μόσχα και το Βολγκοντόνσκ). Η εισβολή στο Νταγκεστάν δεν ήταν αρκετή για να συγκινήσει το ρώσικο λαό. Έπρεπε να τρομοκρατηθεί για να πειστεί να ξανακάνει πόλεμο. Τότε η κυβέρνηση τοποθέτησε τις βόμβες στις πολυκατοικίες... Κανένας Τσετσένος δεν έχει βρεθεί ένοχος μέχρι σήμερα. Αντίθετα, στο Ριαζάν συνελήφθησαν δυο άτομα που προσπαθούσαν να ανατινάξουν ένα κτίριο και ήταν άνθρωποι του FSB.

Αφότου ο στρατός εισέβαλε στο Νταγκεστάν προσπαθούσα να επικινηλώσω με το Γέλτσιν. Όλες όμως οι προσπάθειες σταματούσαν στο Βαλόσιν. Αποκήρυξα τρομοκρατικές πράξεις και προβοκάτσιες στο Νταγκεστάν αλλά κανείς δεν έδινε σημασία στις εκκλήσεις μου. Επειγόντως κάλεσα τους ηγέτες των Δημοκρατιών νότιου Καυκάσου να υπογράψουμε συνθήκη για τη συλλογική ασφάλεια, αλλά η Μόσχα απα-

γόρευσε τη συνάντηση. Κάναμε τα πάντα για να αποφύγουμε τον πόλεμο.

Νέος πόλεμος: Απ' την αρχή-αρχή του ήταν ένας πόλεμος ενάντια στο λαό. Πρώτα βομβαρδίστηκαν τα χωριά κι ύστερα πυραυλοι “εδάφους-εδάφους” κατέστρεψαν το κεντρικό μαιευτήριο στο Γκρόζνι, το τέμενος Καλίνσκι και την κεντρική αγορά όπου σκοτώθηκαν πάνω από 280 άτομα. Σειρές προσφύγων και τραυματισμένων γίνονταν στόχος. Από την κτηνωδία στη διάρκεια των “εκκαθαρίσεων” δε θα γλίτωναν οι γυναίκες, οι ηλικιωμένοι και τα παιδιά...

...Δεν είχα μεγάλο στρατό και ωθήθηκα να πάρω αποστάσεις από τους συμπολεμιστές μου του πρώτου πολέμου...

Οι ρώσοι στρατηγοί έλπιζαν να καταλάβουν γρήγορα έδαφος, αλλά χρειάστηκαν ολόκληρο χρόνο. Ο χρόνος δουλεύει για μας. Εξάντληση, ψέματα, τεράστιες απώλειες, δυσσαρέσκεια διεθνών οργανισμών – η κοινή γνώμη στη Ρωσία μπορεί ν' αλλάξει. Γι' αυτό προσπαθούμε να διαφυλάξουμε τις δυνάμεις μας. Πάντα λέω στους ρώσους διοικητές: “Έχετε πυρηνικά, έχουμε μόνο χειροβομβίδες. Έχετε στρατό 300000 κι έχουμε μόλις 15-20000. Έχετε ένα τεράστιο κράτος που εμείς δεν έχουμε, μα σας πολεμά κι αυτό είναι ήδη μια νίκη μου και ντροπή για σας”.

Οι δυνάμεις μας έχασαν πάνω από 2.000 άντρες και διπλάσιους τραυματίες. Ανάμεσα στον πληθυσμό 40.000 σκοτώθηκαν. Αυτό είναι τρομερό. Εκατοντάδες χωριά καταστράφηκαν, το Τζοχάρ δεν υπάρχει πια... Αλλά είχε σοβαρές απώλειες (σσ. Ο ρώσικος στρατός): από 15 με 20 χιλ. άντρες, δη-

